شماره اول سال اول
یا ایها الذین امنوا کونوا قوامین بالقسط شهداء لله
قیام حق
لا اله الا الله محمد رسول الله

فرمان خدا

بسم الله الرحمن الرحیم

یَا اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا کُوْنُوْا قَوّٰمِیْنَ بِالْقِسْطِ
شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰۤی اَنْفُسِکُمْ اَوِ الْوَالِدَیْنِ وَالْاَقْرَبِیْنَ
اِنْ یَّکُنْ غَنِیًّا اَوْ فَقِیْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰی بِهِمَا
فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰۤی اَنْ تَعْدِلُوْا وَاِنْ تَلْوٗۤا
اَوْ تُعْرِضُوْا، فَاِنَّ اللّٰهَ کَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
خَبِیْرًا .

النساء / ۱۳۵

— ترجمه —

ای مسلمانان متعهد عدل و انصاف باشید اظهار حق کنندگان برای خدا اگرچه بر ضرر خویشتن یا پدر و مادر خویشاوندان باشد اگر آنکه حق بروی ثابت میشود توانگر باشد یا فقیر بهر حال خدا مهربان تر است بر ایشان، پس پیروی خواهش نفس مکنید اعراض کنان از عدل واگر بپیچانید یا رو گردانید پس هر آیینه خدا، بانچه می کنید آگاه است .

آدرس مکاتباتی

مدیریت : مجله "قیام حق"

کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

پوست بکس موقت "۳۴۵" پشاور پاکستان

P.O BOX 345
PESHAWAR - PAKISTAN

بسم الله الرحمن الرحیم

شماره اول سال اول میزان ۱۳۶۱ مطابق ذیلحجه ۱۴۰۲ هـ ق

احمد شاه ((اوریا)) Ahmad Shah Vahdat Yar

شعار ما

رضای خداوند هدف ماست .
حضرت محمد رهبر ماست .
قرآن شریف قانون ماست .
جهاد در راه خداوند راه ماست .
شهادت در راه خدا از اهداف بزرگ ماست .
آزادی عزت ماست .
حجاب شرعی عفت ماست .

یادداشت اداره

احمد شاه ((وحدت)) Ahmad Shah (Vahdat) K. P. O.

آنچه درین شماره میخوانید :

- یادداشت اداره
- د مین رئیس اتحادِ اسلامی
- اسلامی اوروولی او دهغی شرعی حدود
- همسنگران پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم
- بیائید با شائستگی ازین اتحاد پاسداری کنیم
- اسلامی قوانین د بشری ژوند تول ارخونه تنظیموی
- فساد ناسیونلیزم
- انقلاب در انقلاب
- کمونزم له بیوزلو سخه د دفاع مدعی
- چکامه های انقلابی
- مارکیسزم و تحلیل مارکیتی حکومت روسیه از افغانستان
- اسلامی اقتصاد
- اهداف قدیم و وسائل جدید
- کمونزم و آزادی ها
- زموخنزجهاد په عقیده ولاړ دی
- نقدی بر یک قصیده شاعر
- بخون خفتگان سنگر حق
- مناجات

خوانندگان محترم مطلع و آگاه خواهند بود که جمعی از علماء متعهد ، بادردو دلسوز که بار سنگین دعوت اسلامی را بدوش دارند و در رابطه با ملت مسلمان و مجاهد خود و انقلاب شکوهمند اسلامی کشور عزیز خود احساس مسئولیت مینمایند ، تلاش های وسیع وپیگیر وهمه جانبه ای را برای توحید و انسجام صفوف مجاهدین و برای احیاء روح وحدت ، اخوت ، وصمیمیت در میان تنظیم های اسلامی ، آغاز کردند. و با کمال صداقت و اخلاص، مساعی وتلاش های خود را ادامه دادند که درنتیجه زعماء ومسئولین تنظیم های ذیربط آماده شدند به اختلافات شان خاتمه بخشند و صفوف خویش را متحد و یکپارچه سازند و همه با هم فشرده و همگام و هماهنگ ، تمام نیروها و امکانات خویش را بر علیه دشمنان دین و آزادی مردمان مظلوم و بیدفاع میهن عزیز شان بکار گمارند و بمنظور خنثی نمودن دسائس و توطئه های گوناگون دشمن ، آگاهانه گام بردارند و اینک ، اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان ، بحیث ممثل آرمان ها وآرزوهای دیرین ملت مجاهد افغانستان ، وارد مرحلهٔ عمل گردیده است .

کمیتهٔ فرهنگی این اتحاد ، بحیث یک پایگاه اصیل فکری اسلامی ، تصمیم گرفته است که با نشر وپخش یک سلسله جراید و مجلات ، رسالت اسلامی خویش را در رابطه با قیام بر حق و خونین مردمان مجاهد و انقلاب عظیم وشکوهمند میهن عزیزمان ، اداء نماید و فریاد مظلومانهٔ ملتی را که بناحق وبی موجب دستخوش تهاجمات وتجاوزات وحشیانهٔ ستاد بزرگ جنایتکار کمونیزم گردیده است ، بگوش ملت

لطفاً ورق بزنید

های در بند و اسیر در سراسر جهان برساند و به ایشا ن حا لی که ، برای نجات بشریت ازمنجلاب ذلت و بدبختی فقط یک راه باقی است وآن: رستاخیز عظیم و پیگیر علیـــه همه نهاد های استکبار و استبداد ، در پرتو ایمان راستین بخـــدا و وحدت متین اســـلامی .

همچنین این کمیته ، رسالت دارد تا بپاس خون هزاران شهید گلگون کفن و بخـــاطر همدردی و همنوائی با هزاران هموطن معلول و مصدوم و آواره و بی سر پناه خود ، از ره آورد های این اتحاد صادقانه پاسداری نماید و تجلیگا ه شایسته ای باشد برای انعکا س درد ها ، رنج ها و مظلومیت های مردم مصیبت رسیدهٔ کشورمان .

فشردهٔ مرام اینکه: کمیتهٔفرهنگی اتحاد اسلا می مجاهدین افـغانـستان ، بحیث یک متکاء فکری و ایدلولوژیکی مکلفیت دارد تا با تلا ش های جدی و و پیگیر ، مسئولیت های سنگین و سترگ خود را در جهت پخش و نشر اندیشه های والا و تابناک و اصیل و انقلابی اسلام ، بکار بندد .

بناء این کمیته در پهلوی سائر فعالیت های فرهنگیوعلمی اش ، نشر مجله ای را بنام « قیام حق» تجویز نمود که اینک نخستین شمارهٔ آنرا بیاری و عون پروردگار لایزال به نشر سپردیم .

نکتهٔ قابل ملاحظه ایکه باید یاد آور شد این اســت که کمیتهٔ فرهنگی و مخصوصاً ادارهٔ مـجلهٔ قیام حق به همکاری های قلمی و فکری همه صاحبان فضل و هنر و همهٔ اندیشمندان دردمند و با هدف ، نیازمند بوده و روی این منظور از تمام خواهران و برادران مؤمن و هدفمند ، که در رابطه با انقلاب عظیم و قیام بر حق و شکوهمند کشور گلگون قبایان جهان یعنی افغانستان عزیز ، احساسخودی مینمایند و خویشتن را از رنج بیکران مردم ، رنجورمییابند و اندوه وآلام و مصائب ملت بـه خون نشستهٔ این مرزبوم را، اندوه و آلام و مصا ئب خود میداننـد آرزومندیم تا عملاً این انقلاب را همرا هی کنند و پیام های با خون نگاشته شدهٔ هزاران شهید وطن خود را در لابلای نبشته ها و مقالات خویش منعکس بسازند .

و نیز آرزو مندیم که ادارهٔ مجلهٔ «قیام حق» را باارسال مضامین انقلابی (سیاسی ،اقتصادی ، اجتماعی ادبی و . . . .) یاری نمایند ، تا باشد با همکاری همه برادران و خواهران متعهد وهدفمند، مشکلات و موانع را از فراراه انقلاب ومردم مسلمان ومجاهدخود دور سازیم وباید همـه تلاش های فکری وقلمی ما پاسخگوی انتظارات ملیون‌ها انسان دردمند ومظلومی باشد که بی موجب و بی گناه فقط بجرم « مسلمان بودن» طعمهٔ آتش خانمانسوز هوی وهوس جنایتکاران روس و دست پروردگان کثیف و بی ماهیت وتیره‌دل او گردیده اند .

در فرجام یکبار دیگر آرزو وتوقعات خود را مبنی بر همکاری‌های قلمی وفکری همه صاحبان علم و دانش و فضل و هنر ، تکرار نموده و از پـیشگاه ذات اقدس ذوالجلال‌استدعا مینمائیم تابلطف وعنایت بیدریغش ما وهمهٔ مسلمانان را توفیق بخشد تا در پرتو هدایات ولطف وعنایتش، راهی را تعقیب نمائیم که رضای ذات کبریائی اش دران مضمر باشد .

(والسلام علی من اتبع الهدی)

(اداره)

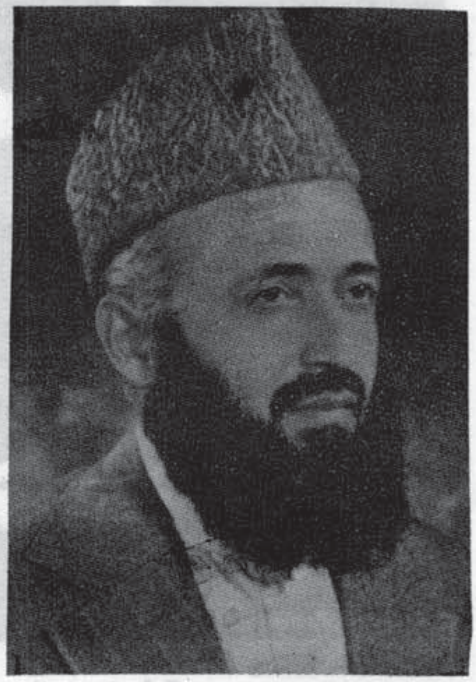

دومین رئیس اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان انتخاب گردید

خوانندگان محترم مجله قیام حق مطلع خواهند بود که اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان درنتیجه تلاشهای مستمر و صیمیمانه علماء و دانشمندان با درد و احساس، بمیان آمد و جناب محترم استاد عبدالرسول سیاف بحیث نخستین رئیس این اتحاد، انتخاب گردیده بود.

طبق یک گذارش رسمی شورای عالی اتحاد بتاریخ ۲۰ سنبله سال جاری تشکیل جلسه داده وطبق حکم ماده ۱۳،، منشور اتحاد راجع به تعیین و انتخاب رئیس جدید، به شور او بحث پرداختند که درنتیجه. استاد برهان الدین ،، ربانی ،، به اکثریت آراء مجلس بحیث دومین رئیس اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان انتخاب گردید

محترم استاد برهان الدین ،، ربانی ،، علاوه براین وظیفه قبلی خویش را بحیث مسئول امور نظامی اتحاد برعهده خواهند داشت باید متذکر شد که نظر به صراحت ماده ۱۳ منشور اتحاد، درپایان هرماه شورای عالی اتحاد بر سر مسئله انتخاب رئیس جدید به شور و بحث پرداخته تصمیم اتحاد مینماید

کمیته فرهنگی اتحاد توأم با نشر این خبر و توام با عرض تبریک، موفقیت های مزید، و ثبات و پایداری بیشتر استاد محترم را درجهت ایفای مسئولیت های سنگین و سترگ اسلامی از پیشگاه ذات اقدس الهی مستدعی است، و امیدوار است: که رئیس جدید اتحاد، با استفاده از این فرصت التیام بخشای دردها و رنجهای بیکران ملت دربند و اسیر افغانستان عزیز گردد.

اسلامي ورورولي او دهغې شرعي حدود

انسان چه په فطري دول مدني او ټولنیال دنیا ته راغلی ، د خپل ژوند د سمبالښت د پاره دی ته اړ دی چه یو د بل سره ټینګی اړیکی او د لا سنیوی او مرستی داسی مزی ولری ، چه له یوی خوا د ژوند د ناخوالو او کړاوونو څخه وژغورل شی او د بلی خوا د پرمخ تللی او نیکمرغه ژوندپه لورمخ په وړاندی اوچت ګاموله پورته کړی .

الله تعالی د همدغه مقصد د پاره وخت په وخت خپل غوره بندګان او استازی د بشر د لارښوونی د پاره ځمکوته رالیږلی ، او انسانان ئی د توحید دین ته رابللی دي .

د توحید شعار په ټولو پړیو کښی د ټولو پیغمبرانو علیهم السلام سره دغه لاندینی شعار ؤ :

(لا اله الا الله)

پدی معنی چه د الله تعالی څخه پرته بل هیڅوک دعبادت وړندی . په نړی کښی یوازی او یوازی الله حاکم دی او د ده احکام نافذدی او بس . او دانسانانو تر منځ به اړیکی یوازی د همد غی الهی کړنلاري پواسطه تنظیم مومی . په جهان کښی بل وا کدار او واداړ نشته . او یوازی الله د ټولو په سر ټولواک دی

” و له اسلم من في السماوات والأرض طوعاً و کرهاً و الیه یرجعون“.

یوازی‌الله ته دآسمانونو اوځمکی موجودات، په خوښی او ناخوښی کی تسلیم او تابع دی . او همده ته به بیا ورګرزول کیږی .

الله تعالی د ایمان معیار هم پههمدغی قبلولی پوری تړلی دی اوخپل پیغمبر(ص)ته په خطاب کښی داسی فرمائی :

” فلا و ربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ، ثم لا يجدوا في انفسهم حرجا مما قضيت و يسلموا تسليما “.

هیڅکله نه ستا په پروردګار لوړه ! چه د اخلک به مسلمان ونه بلل شی تر څو تا دخپلو شخړو فیصله کوونکی و نه بولی ، او بیا په خپلـــو زړو نو کی ستا په فیصله نا خوښی هم احساس‌نکړی, او په بشپړه توګه دخدای حکم ته تسلیم شی.

هو داسلام تقاضا او د خدای حق پر بندګا نو دا واجبوی چه په هر څه کی د اســـلام څخه فتوی وغـــواړی , او بیا هر څه چه د اسلام حکم وی هغه پرځان او نورو تطبیق کړی.

او هیڅکله د خپلی هوی او هوس تر اغیزی لا ندی را نشی .

پدی‌هکله دخدای محبوب‌استازی‌حضرت‌محمد(ص)فرمائی

لایؤمن أحدکم حتی یکون هواه تبعا لما جئت به .

مسلمان په نشي ستاسي څخه هیڅوک تر څو ده هوی
او نفسي غوښتنه د هغه څه تابع وګرزي چه مادخدای
له لوري د څانه سره راوړي دی .

د الله تعالی لارښوونه هم پدی هکله روښانه او
څرګنده ده لکه چه فرمائي : ما کان لمؤمن ولامؤمنة
اذا قضی الله ورسوله امرا أن یکون لهم الخیرة من امرهم.

کله چه خدای (ج) او د ده رسول یوه چاره
فیصله او پری کړه بیا هیڅ مسلمان نر او مسلما نې
ښځی ته پدی هکله (د سرغړونی) واک اواختیارنشته .

په ربښتیا کله چه مسلمان یوځل ووائی چه زموږ
وا کدار او مولی او پروردګار یوازی الله پاک دی ،
او په تیره بیا د اسلام دعوت کونکوته خو په هیڅ
وجه دا واک نشته چه د خدای او رسول د حکم نه
پرته بل قانون یا شخص ته غاړه کښیږدی . څکه د
ده دعوت ، بدنه او شهادت چه وائی :

أشهد أن لا إله إلا الله

دا دي سره کاملاً متناقض دی چه له یوی خوا د
شهادت کلمه وائي او د بل پلوه بیا غیر الله ته لندی
ته خاورو پړدی ! !

دا ... اسلام ... لښکی بی نزاغ منل شوی او
څرګند حقیقت دی چه د الله د لاری پرته ټولی لاری
باطلی او مردودی دي او د انسان د شقاوت او
بدبختۍ سبب ګرزی .

و من یبتغ غیر الاسلام دینا فلن یقبل منه و هو
فی الاخرة من الخاسرین .

چا چه داسلام نه غیر بل دین وغوښتل ، دا څو
به د خدای په وړاندی هیڅکله ونه منل شی، اوڅی
به په آخرت کښی د زیانمنو د ډلی څخه وی .

ددغی لنډی سریزی نه وروسته په اصلی مطلب
غوږ او څه نا څه رڼا واچوو :

په اسلام کښی د ورورولی مفهوم :

لکه چه په نسبی لحاظ ورور ولی د انسانانو تر منځ
دیر نږدی او ټینګ مزی دی ، اسلام د مسلمانانو تر
منځ ... ډیکوله ورورولی ویلی دی او ډیر ټینګار ئې
پری کړیدی .

الله تعالی د قرآن عظیم الشان په مختلفو
آیتونو کې پدی هکله په څرګند ډول یادونی فرمایلی
دي او مسلمانان ئې یو د بل سره ورونه ګڼلی دی
او د دغه عقیدوی رابطه ئې تر ټولو روابطو ټینګه
اومضبوطه بللی ده ، پداسی توګه چه په بل هیڅ نظام
او دیانت کې ئې ساری نه لیدل کیږی .

وانما المؤمنون اخوة ، فاصلحوابین اخویکم ،
ټول مؤمنان سره ورونه دی. نو دخپلو ورونو
تر منځ د نزاع په وخت کې صلح وکړی .

رواذکروا نعمة الله علیکم إذ کنتم اعداء فألف
بین قلوبکم فاصبحتم بنعمته إخوانا ،

د خدای هغه نعمت در په یاد کړ ی کله چه
پخپلو کی سره دښمنان وی ، بیا خدای ستاسی د زړونو
تر منځ یو والی راووست، او د خدای ددغه نعمت په
برکت سره ورونه شوی .

، و المؤمنون و المؤمنات بعضهم اولیاء بعض
یأمرون بالمعروف و ینهون عن المنکر ،

د خدای (ج) استازی حضرت محمد مصطفی (ص)
فرمایلی دي :

و المسلم أخ المسلم لا یظلمه ولایسلمه.
مسلمان دمسلمان ورور دی نه به ظلم پری کوی
او نه به ئې ظالم ته سپاری .

بل ځای فرمائی :

"لاتقاطعوا ولاتدابروا ولاتباغضوا ولا تحاسدوا
وکونوا عبادالله إخوانا"

یوډبل سره دورورولی مزی مه پری کوی او
یوبل ته شاه مه کوی او یو دبل سره بغض، کینه اوحسد
مه کوی اودخدای بندګان اویودبل سره ورونه‌واوسی.

هو، اسلام ټول مسلمانان دمنطقی، ژ بی، قوم او نورو توپیرونو سره سره ورونه بللی او دلسب په نسبت ورته په ډېره درنه سترګه ګوری . لکه چه د هجرت نه وروسته دمدنی ژوند په لمړیو شپو ورځو کښی داسلام ګران استازی د مسلمانانو ترمنځ د وروروِلی (مواخاة) تړون منځ ته راؤست او د نسبی وروڼو په څیر ئی دیوبل په وړاندی حقوق تثبیت کړل حتی په میراث کښی ، چه پیا وروسته د میراث د احکامو په نزول سره هغه عقد پای ته ورسید . دمثال په توګه دلته دامام بخاری په روایت دسعدبن ربیع اوعبدالرحمن بن عوف ترمنځ دمواخاة نه وروسته وینا رانقلوو.

سعد (انصاری) — زه دانصارو په مینځ کښی تر ټو ر و ز یات مال لرم غوا ړ م چه نیما ئی مال می تاته درکړم او وګوره هسره یوه ښځه می دی چه خوښه شوه زه به ئی پریږدم اوکله چه (عدت ئی تیر) او درته رواشوه په نکاح ئی کړه .

عبدالرحمن (مهاجر) : خدای (ج) دی ستا په مال اوعیال کښی برکت کړی زما اړتیا ورته نشته که دتجارت کوم بازار درته معلوم وی راته ئی وښیه

سعد : دلته قینقاع بازار شته .

عبدالرحمن نوموړی بازار ته څوورځی مسلسل ولاړ او په تجارت ئی ځان مصروف کړ ترڅو چه څه ئی لاس ته ورغلل اوبالاخره واده ئی هم وکړ .

دلته دلنډی څرګندونی څخه وروسته په اسلام کښی دوروروِلی په معیار اوبنسټونو غږیږو : .

داسلامی ورور ولی معیارونه

تـر هرڅه د مخه دیادولووړ خبره داده چـه پـه اسلام کښی دحـق او باطل معیار، شریعت او د خدای (ج) لارښوونی دی . نوځکه ویلای شو چه داسلامی ورور ولی بنسټ اومعیارد خدای (ج) پخاطر مینه او د خدای پخاطر دښمنی ده

حضرت پیغمبر (ص) فرمائی : اوثق عری الایمان الحب فی الله والبغض فی الله ،

یعنی دایمان ترټولوکلکه اومضبوط کړی (حلقه) د خدای (ج) په خاطر مینه او دخدای پخاطر د ښمنی او کینه ده .

اوهمدا علت دی چه اسلام ددی رابطی او اړیکی په ټینګښت کښی ډیره ډیره توجه کـړیده ، او داسلام پخاطـر ئی محبت دلـوی اجر سوجب او دایمان نښه اوخوند ښښونکی عامل ګڼلی دی. داسلام استازی فرمائی :

« یظلهم الله فی ظله یوم لاظـل الا ظله : امام عـادل . . . ورجـلان تحابا فی الله اجتمعا عـلیه وافترقا علیه .»

اوه کسان دی چـه د قیامت پـه ورځ چـه بی دخدای (ج) درحمت د سیوری څخه بـه بل سیوری نوی پـردوی پیرزوینی اوسیوری کـوی : یـوعادل مشـراو امیـر . . . بل هـغه دوه کسان دی چـه د خدای (ج) پخاطرئی یودبل سره مینه لـرلی وی دخدای دپاره سره یوځای شوی او دخدای (ج) دپاره سره بیل شویدی .

پهبل ځای کښی فرمائی :

ثلاث مـن کـن فیـه وجد حـلاوة الایمان :
ان یکون الله ورسولـه أحب الیه مماسواهما ،
وان یحب المرء لایحبه الاالله .
وان یکره ان یعود فـی الکفر ، کما یکـره أن یقذف فی النار .

د ری صفتونه که په هـر چا کښی پیدا شول د ایمان خوند پری موندلی شی :

لومړی داچه خدای (ج) اود هغه رسول دبل هرچا څخه ورته ډیر ګران وی .

دوهم داچه دیو چا سره مینه کـوی، [illegible] یوازی د خدای (ج) پخاطر ورسره محبت ساتی .

دریم داچـه کفر تـه ورګرزیدل دومره بدګڼی لکه

باقی درصفحه ۵۸

همسنگران پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم

روزی پیامبر عظیم الشأن اسلام صلی الله - عیله و سلم در مجلسی باگروهی از مسلمانان نشسته و در افشانی می نمودند و در اثنای سخنرانی لحظاتی ساکت شدند و به فکر فرو رفتند و بعد خطاب به کسانی که در اطراف آنحضرت علیه السلام نشسته بودند فرمودند :

(در میان شما مردی است که یک دندان وی در دوزخ بزرگتر از کوه احد خواهد بود) . .

باشنیدن این سخن، هالهئی از خوف و ترس از فتنه در دین، دلهای اهل مجلس را فرا گرفت، و این تشویش در قلوب همه آ نهائی که در آن مجلس حضور داشتند، تا زنده بودند، دمبدم خطور میکرد و آزار شان میداد. هر یک از آن ها می ترسید که مبادا او همان شخص باشد که سوء خاتمه و تغییر اوضـاع در حالت مردن در انتظارش اســت .

ولی همه آن هائی که در آنروز مخاطب قـرار گرفته بودند، با خاتمهٔ نیکو از جهان رفتند و جامهای شهادت در راه خدا(ج) را سر کشیدند، و ازایشان جز ابو هریرة و رجال بن عنفوة زنده نماندند.

بعد از آن تاریخ هراس ابو هریرة رضی الله عنه بیشتر شد و دائم از شدت خوف رگهای گردنش می-لرزید که مبادا مصداق آن پیشگویی سردار عالم صلی الله علیه و سلم، او باشد

مژگانش بهم نمیشد و دلش آرام نمیگرفت تا آندم که دست تقدیر پرده از چهرهٔ کسیکه سزاوار آن بدبختی بود، برداشت .

آری ! آندم که رجال از اسلام برگشت و به مسیلمهٔ کذاب پیوست و به پیامبری او (مسیلمه) شهادت داد دیگر همه چیز هویدا شد و مصداق پیشگویی گوهر بار رسول اکرم صلی الله علیه و سلم آشکار گشت و آنکسی که پیامبر (ص) از سوء خاتمه وی خبرداده بود مشخص شد . . .

اما این رجال بن عنفوة کسی بود که روزی بنزد رسول اکرم (ص) رفت و بیعت نمود و اسلام آورد، و بعد از آن بسوی قومش باز گشت . . . و دیگر به مدیـنه بر نگشت تا آنکه به تعقیب وفات

پیغمبر علیه السلام حضرت ابوبکر صدیق (رض) به صفت خلیفهٔ مسلمانان انتخاب شد . . . آنوقت رجال به نزد ابوبکر رضی الله عنه شتافت وخبر اهل یمامه و التفاف ایشان در اطراف مسیلمه را برایش شرح داد ، و به صدیق اکبر (رض) پیشنهاد نمود که وی (رجال) را بسوی ایشان بصفت نمایندهٔ خود بفرستد تا آنها را به اسلام برگرداند و خلیفه برای وی اذن سفر به آن صوب را داد :

رجال به نزد اهل یمامه رفت . . . و چون کثرت چشمگیرایشان را مشاهده نمود، گمان کرد آنهاپیروز خواهند شد وبدینگونه نفس فریبکارش‌او رابدان‌ترغیب نمود تا از همانروز جای پائی در دولت (کذاب) که به پندارش آمدنی است، برای خود احراز نماید ، پس اسلام را ترک گفت و به صفوف «مسیلمه» که در وعده های مختلف بوی از خود سخاوت نشان داده بود ، پیوست . وخطر رجال براسلام شدیدتر از خطر شخصی مسیلمه بود .

زیرا وی (رجال) اسلام سابق خود و مدت زمانی راکه در عهد رسول اکرم صلی الله علیه و سلم در مدینهٔ منوره بسر برده و بسیاری از آیات قرآنی راکه حفظ نموده و اینکه ابوبکر صدیق خلیفهٔ مسلمانان او را به صفت سفیر خود فرستاده بود همهٔ اینها را مورد استفاده و بهره برداری سوء قرار داد و از آنها به تأیید و تقویه وتأکید قدرت و نبوت دروغین « مسیلمه » کارگرفت .

وی در میان مردم میگشت و برایشان میگفت : او از پیامبر (ص) شنیده است که میگفت: «او یعنی پیغمبر ، مسیلمه بن حبیب را در شئون نبوت شریک گردانیده است» . . . و اکنون که رسول الله (ص) وفات کرده است ، پس مستحق ترین مردم برای حمل بیرق پیامبری و وحی بعد از وی (ص) مسیلمه است . . . ! !

و در اثر همین دروغبافی های رجال و بهره برداری مکارانه اش از روابط سابقه اش با اسلام و پیامبر عظیم الشأن آن ، بود که : تعداد پیروان مسیلمه بیش ازحد افزون‌گشت .

اخبار فعالیت های شیطنت آمیز رجال به مدینه میرسید ، و مسلمانان از اعمال شوم این مرتد خطرناکی که مردم را به گمراهی و بیراهه و دوری از اسلام می‌کشاند ، درآتش قهر و خشم میسوختند ، چه این مرتد با گمراهی وکار های خرابکارانهٔ خود دائرهٔ جنگی را که مسلمانان مجبور بودند در آن درگیر شوند ، وسیعتر می‌ساخت .

ازجمله شاگردان جانباز مکتب اسلام، کسیکه بیش‌از همه خشمگین بود ودرآتش انتظار رویاروئی‌با« رجال» میسوخت تا جزایش را بکف دستش بنهد ، صحابی بزرگواری بود که خاطره اش درکتب‌سیرت وتاریخ ، درتحت این نام دوست داشتنی می درخشد:« زید ابن الخطاب » . . ! !

زید ابن الخطاب . . ؟ ؟

لابد شما اورا شناختید . .

وی برادرعمر ابن الخطاب‌است

آری . . برادر بزرگ وپیشتازش . . .

درساحهٔ زندگی پیش ازعمر قدم گذاشت که با این دلیل درسن ازوی بزرگ بود . .

ودر اعتناق آئین نجات بخش اسلام ازعمر سبقت جست همچنانیکه در شهادت در راه خدا ازوی پیشقدم بود . .

* * *

زید،صاحب قهرمانی‌ای بود در غایت و ضوح . . وعمل خاموشانهٔ دقیق در خاموشی ، جوهر قهرمانی او را تشکیل میداد .

ایمانش بخدا ورسولش وبدینش ایمانی بود استوار ومحکم، وازمعیت پیامبر اکرم صلی‌الله علیه‌وسلم درهیچ معرکه وهیچ غزوه ای باز نماند .

ودر هر معرکه بیشتر در جستجوی شهادت بود ، تا پیروزی . . . !

ودر روز احد هنگامیکه بازار کشتار در بین مشرکین ومسلمانان گرم شد ، زید پیاپی بد شمن‌هجوم می‌برد وسینه های انباشته‌ازکفر وشرک را می درید وسرهای مملو ازغرور وتکبر وطاغوت گرایی را بخاک می افگند . .

باری برادرش عمر ابن الخطاب او را دید که زره اش از تنش افتاده است ، ونزدیک است دشمنان ازپا در آورندش ، عمر «رضی الله عنه» بوی نزدیک شد وفریاد کشید :

«ای زید ! زره مرا بگیر وبا آن بجنگ » . .

زید پاسخ داد :

«ای عمر ! همچنانکه تو طالب شهادتی من نیز آنرا می خواهم » . ! ! !

وهمانگونه بدون زره باقهرمانی وشجاعتی بزرگ و فداکاری آشکار بجنگ خود ادامه داد .

* * *

الخطاب

گفتیم : زید بن رضی‌الله عنه درآتش شوق رویاروئی با «رجال» میسوخت وتمنا داشت خاتمهٔ حیات پلید وی (رجال) بدست او صورت بگیرد واین نیک بختی نصیب اوگردد . . . و «رجال» درنظر «زید» تنها مرتد نبود . . . بلکه کذاب ، منافق ومصلحت بین نیز بود .

وی «رجال» بنابر قناعت فکری مرتد نشده بلکه مصلحت بینی حقیرانه ، ونفاق دشمنانه وپست ، وی را باین منجلاب کشانیده بود .

و زید در دشمنی بانفاق ودروغ صدفیصد مانند برادرش عمر بود . . . !

هیچ چیزی نفرت این دو برادر را آنقدر نمی انگیزد وآتش قهر شان را آنگونه شعله ور نمی سازد با اندزه ایکه منافقت زادهٔ مصلحت بینی ونفع پرستی پست و ذلیل ، واغراض پلید، متنفر شان میسازد و غضب شان را می‌انگیزد .

و بخاطر همین اغراض پست و منحط بود ، که «رجال» نقش گنهکارانهٔ خودرا بازی کرد و بکثرت چشمگیر اطرافیان «مسیلمه» افزود ، و بدینگونه می بینیم که این منافق تعداد زیادی از آن فریب خوردگان را بدست خود بکام مرگی می سپارد که در معرکه های ردت دامنگیر شان شد . . . ابتدا گمراهشان نمود وبعد در دست هلاکت شان سپرد . .

ولی در چه راهی . . . ؟ درراه‌خواهشات پست‌نفسانی که نفس اماره اش آنرا برایش نکو جلوه داده و هوا و هوسش آنرا درنظرش مزین ساخته بود ، و زید برای آن امادگی گرفت تا زندگی پرنور از پرتو ایمانش را در راه خاموش ساختن این فتنه فداکند ، نـه در راه از بین بردن «مسیلمه» بلکه در راه از بین بردن کسیکه خطر وی بزرگتر از خطر مسیلمه و جرمش عظیم تر از جرم وی (مسیلمه) است — یعنی رجال بن عنفوة —

★ ★ ★

روزی «الیمامه» با شدت وعبوست خود آغاز شد وخالد بن الولید ارتش اسلام راجمع کرد وبه سنگر ها توزیع نمود و بیرق لشکر را بدست کسی سپرد . . . ؟ ؟

بدست زید بن الخطاب . .

«بنوحنیفه» که پیروان مسیلمه بودند شدیدا و تا پای جان جنگیدند . . .

معرکه در ابتداء به ضرر مسلمانان به پیش میرفت طوریکه تعداد کثیری از یشان شهید شدند . و چون زید مشاهده نمودکه در دلهای بعضی از مسلمانان آثار اضطراب وخوف مشاهده میشود ، به تپهٔ که در آن محل بود بالا شد و با صدای بلند برادرانش را چنین مخاطب قرار داد :

(ای مردم . . دندانهای خود را بهم فشار بد هید ، وبر دشمنان تان ضربه واردکنید ، وپیش بروید . . قسم بخدا (ج) سخن نمی‌گویم تا آندم که خداوند ایشان را مغلوب کند ، یا بدیدار وی مشرف شوم وآندم بحجت خود باوی سخن گویم . . . ! ! « منظورش انیست‌که خون سرخ شهادتم دلیل و حجت من بر فداکاری و جنگیدنم در راه خدا (ج) می باشد ») . .

با گفتن این سخنان در حالیکه د ندانهایش را می‌فشرد و لبهایش را بهم بسته بود و زبانش را جز باکلمات بی صدا حرکت نمی داد ، از تپه پائین شد .

عاقبت معرکه در نزد وی با عاقبت « رجال » وابسته بود ، بناء در متن معرکه به جستجوی « رجال» همچون تیر فرو رفت تا آنکه او را د ید . .

و در اینجا بودکه از راست وچپ بوی نزدیک میشد ! ! و هرگاهیکه طوفان معرکه،گمگشتهٔ وی را بلع میکرد وپنهانش می ساخت زید به تعقیبش شنا میکرد تا آنکه موج بار دیگر او « رجال » را به سطح می‌آورد ، وآندم زید بسوی نزدیک میشد و شمشیرش را بسوی او نشانه میرفت ، اما بار دیگر موج خروشان بشری « رجال » را بلع میکرد ، و « زید » بسراغش شنا ور میشود تا از د ست نرود . . و بالآخره از گلو یش میگیرد وسر مملو از غرور و کذب و حسنش را با شمشیرش بخاک می افگند . . .

و با سقوط الگوی کذب ، جهان وی نیز به سقوط آغازکرد ، و خوف وهراس در دل « مسیلمه » و در قلب « محکم بن طفیل » و بعد در ارتش مسیلمه که‌کشته شدن « رجال » در میان آن حیثیت آتشی را داشت که در روز طوفانی شعله ور شد ، ر خنه‌کرد . .

« مسیلمه » ارتش خود را به پیروزی حتمی وعده میداد ، و باین وعده میدادکه بزودی او و « رجال بن عنفوة » و « محکم بن طفیل » فرد ای پیروزی به نشر دین وبناء دولت شان خواهند پرداخت . . . ! !

و اینکه « رجال » بخاک افتاد،بناء پس پیامبری « مسیلمه » کلاً دروغ است . . و فرداً محکم سقوط خواهد کرد ، وپس فردا مسیلمه . . ! !

بد ینگونه ضربهٔ « زید بن الخطاب » همهٔ این و یرانی ها را در صفوف « مسیلمه» بار آورد . . .

اما مسلمانان بمجرد انتشار خبر سقوط « رجال » در بین شان عزم هایشان‌همچون‌کوه عالی وقوی شد بدینگونه که زخمی شان دو باره از جا برخاست و بدون اینکه از جراحت خود پروائی د اشته باشد، شمشیر بدست‌گرفت و وارد معرکه شد . .

حتی آنهائی‌که با مرگ فاصلهٔ نداشتند وجز نفسی چند از رمق زودگذر رابطی با زندگی برای شان باقی نمانده بود ، شنیدن این خبرگوشهای شان را مانند رؤیای دل انگیزی نوازش داد وآرزوکردند : ای کاش نیروئی میداشتند و دوباره بزندگی بازگشت داده شوند تا بجنگند و پیروزی رادرحسن‌ختامش‌مشاهده نمایند . .

ولی کجا چنین چیزی امکان د اشت ؟ زیرا دروازه های جنت باستقبال شان باز شده وایشان الآن اسمای خود را می‌شنوندکه بطرف زبانی ها خوانده میشوند . .

« زید بن الخطاب » د ستهای خود را بطرف آسمان بلندکرد وثنای پرور دگار و شکر نعمتش را ادا نمود . . .

بعد به شمشیرش رو آورد ، و بخاموشی خود ادامه داد ، چه لحظاتی قبل سوگند یاد کرده بودکه تا بد ست آوردن پیروزی یا حصول شهادت حرفی بزبان نیاورد . .

معرکه به نفع مسلمانان بهپیش‌میرفت . وپیروزی

حتى ونهائى شان به سرعت نزد يكميشد . .

در اينجا بـودكه ، زيد ، با مشاهـدهٔ نسيم پيروزى كه به وزيدن آغاز نموده بود ، فكر كرد كه براى زندگى اش خـاتمهٔ بهتر و زيباتر از ين يافت نخواهد شد ، بناء آرزوكرد كه : خداوند (ج) در همين روز بمامه شهادت را نصيبش بگرداند . . .

و نسيم جنت بوزيدن آغاز نمود و جانش را از شوق و چشم هايش را از اشک پركرد و به پايدارى عزمش افزود . .

و به ضربات خود ادامه داد ، ضربات جوينده كه در جستجوى سر نوشت بزرگ خود است . .

و بالاخره قهرمان برگلزمين شهادت سقوطنمود . .

نه . . بل بر آسمان شهادت صعود كرد . .

آرى، با مجد و عظمت و نيک بختـى بسوى آسمان هاى الهى صعودكرد . .

و ارتش اسلام پيروز مندانه به مدينه بازگشت ، و درحالى كه عمر، باخليفهٔ اسلام، ابى بكر رضى‌الله عنهما قهرمانان مظفر بازگشته از جنگ را استقبال مى نمود با دو ديدهٔ مشتاق به جستجوى برادر بازگشته اش بود .

و زيد مرد دارز قدى بودكه قد بلندش در بين ارتش از مشخصات وى بشمار ميرفت بناء آشنائى چشم باوى امر سهل وآسانى بـود و ايجاب جستجوى زياد را نميكرد . .

ولى قبل از ينكه عمر چشمانش را خسته بسازد عدهٔ از مسلمانان بازگشته بوى در عزاى زيد تسليت گفتند :

وعمر گفت :

(خداوند (ج) زيد رابه بخشايد . .

« به دو نيكوئى از من سبقت جست . .

« قبل ازمن اسلام آورد . .

« وقبل از من به شهادت نائل آمد . .)

★ ★ ★

و با وجودكثرت پيروزى هائى كه روز بروز اسلام از آن بر خوردار ميشد ، زيد از ياد برادرش فاروق لحظهٔ غائب نبود . .

و هميشه ميگفت :

(هيچگاه نسيمى نوزيد جز آنكه بوى زيد را در آن يافتم) .

آرى . .

نسيم صبا بوى زيد وعبير شمائل نيكويش را از جائى بجائى ميبرد . . . .

ولى اگر اميرالمؤمنين اجازه بدهد به اين‌عبارت جليلش كلماتى چند راكه مكمل و در بـرگيرندهٔ موضوع است اضافه ميكنم وآن اينست :

. . و نسيم پيروزى براسلام از روز يما مه به بعد نوزيـد جز آنكه اسلام در آن بـوى زيد . . . و آزمايش زيد . . . و قهرمانى زيد . . . و عظمت زيد را يافت . . ! ! !

نيک بخت بودند آل خطاب در زير بيرق رسول الله صلى الله عليه وسلم . .

نيک بخت بودند روزيكه اسلام آوردند . . و نيک بخت بودند در روز هائى كه جهاد كـردند ، و شهيد شدند . . .

و نيک بـخت خـواهند بـود در روزى كـه برانگيخته ميشوند . . . !

انقلاب در انقلاب

خوانندگان محترم !

این مضمون ادامهٔ بحثی است که تحت همین عنوان در گذشته درمجلهٔ میثاق‌خون به نشر میرسید . چون این بحث حاوی مطالبی در رابطه با انقلاب جاری کشور مان ومشکلات و نابسامانی‌هائی که از جوانب مختلف دامنگیر این انقلاب است، می‌باشد بناءً ادامهٔ این مبحث را لزوما درمجلهٔ قیام‌حق به‌نشر سپردیم .

مشکلات ونابسامانیها :

این یک حقیقت روشن وآفتابی‌است که‌وجود مشکلات و نابسامانیهادرهرانقلاب، امرکاملاًطبیعی‌بوده واساسا مشکلات با انقلاب پیوند ناگسستنی وهمیشگی دارد .

تاریخ بشر ، هیچ انقلابی را بیاد ندارد که با موانع ومشکلات دست بگریبان نبوده ویادرطی راه، مشاکلی را با ر نیاورده باشد. برخی ازین موانع و مشکلات تا اندزهٔ مهم‌وقابل ملاحظه بوده که حتی مسیر انقلاب‌ها رادگرگون ساخته ویا اسباب شکست آنها را فراهم نموده است .

هما نطوریکه‌طی بحث‌های گذشته مکر را یادآور شده ایم ، منظور از بیان این مطالب ، تحلیل خیلی فشردهٔ انقلاب جاری ومسائل مربوط به‌آن در رابطه با نهضت اسلامی کشور است که فقط از دیدگاه سیاسی – اجتماعی بر رسی شده است و ادعائی هم در مورد تمام وکمال آن نداشته‌ایم و بخصوص باید متذکر شد که در مورد مسائل ومشکلات انقلاب ، بعد نظامی آن بصورت قطع مدنظر گرفته نشده است ، آنهم‌بدلیل اینکه ازساحهٔ کاروداٸرهٔ معلومات ومطالعات نگارنده خارج می باشد در حالیکه به اهمیت اساسی ونقش سازنده واولویت آن در بحث های گذشته اشاره رفته است واما بصورت عموم مشکلات ونابسامانی‌های انقلاب عبارتند از :

۱ — تغییر در شخصیتها
۲ — مشکل اقتصادی
۳ — مشکل وابستگی
٤ — مشکل سازماندهی وانضباط
٥ — مشکل رهبری

که اینک هرکدام بصورت جداگانه مورد بحث و بررسی قرار میگیرد :

بدون شک نهضت اسلامی ما دوران طلائی‌و پر افتخاری را پشت سر گذاشته است . دوران اخلاص ، تعهد ، اخوت ، یکدلی ، هما هنگی ومبری ازهرنوع بدبینی، خود پسندی، خودخواهی ،امتیاز— طلبی وریاست جوئی .

وآن زمانی بود که مردم، و بخصوص جوا نان کشور ما در تاریکی بیدانشی و عدم آگاهی و بینش

بسر میبردند از یکسو " استبداد سیاسی" وسیاست‌های شیطانی حکومت‌ها در جهت جهل پروری ، اغفال وتحمیق مردم وتحمیل " جاهلیت قرن بیستم " بر جوانان بیداد میکرد ودر کنار آن غول فئودالیزم ، با " استثمار اقتصادی " و باهمراهی "استحمار مذهبی" در ایجاد فاصله بین جامعه وارزشهای اسلامی ژریم یاری می نمودند وازجانب دیگر باندهای فرومایگان ومزدوران اجانب باشعارهای کاذبانه ومیان خالی با دست زدن به تبلیغات.، عوام فریبی وهوچیگری در تحت حمایت کامل حکومت‌ها' گروهی ازجوانان وقشر تحصیلکردهٔ جامعهٔ مارا بدور خودکشانده و بکام امپریالست‌ها فرو میبردند .

درین هنگام بود که خورشید تحریک اسلامی کشور تابیدن گرفت وطلایه داران پر تلاش آن زنگ‌های خطر رابصدادرآورده واز مستقبل هولناک وفاجعه‌آمیز میهن ما که دست ناپاک ناز پروردگان بی کفایت سلطنتی و اطرافیان بی شخصیت آنها و چاکران سربرآستان امپریالیزم سرخ،سازندگان مشترک آن بودند ، هوشدار میدادند وهرکسی نمی توانست به سادگی احتمال چنین خطری را باور نماید ، آنهائیکه تاج وتخت سلطنت را ابدی وشهزادگان عیاش ومغرور قصر سلطنتی رازمامداران جاویدان ومیراث خواران نسل درنسل حکمروایان مجزائی تصورمیکردند وباتوجه به‌قرار دادهای دوستی ، همکاری وحسن همجواری ومعاهدات به اصطلاح دوستانه وهمکاری های چندین سالهٔ اقتصادی ، نظامی ... که امپریالیزم جهانخوار وغدار روس بازمامداران خود فروختهٔ کشورمابسته بودند ، بهیچ صورتی امکان چنین تجاوز وحتی خیانتی را از همسایهٔ شمالی بعید میدانستند . و چقدر شرین است بهادآوردن آن دور انیکه برادران صف مقدم وپیشتازان تحریک اسلامی ، که دیگر اکنون در میان مانیستند وبجوار رحمت الهی پیوسته اند ، از هر اقدام وعمل خویش وازهر گفتار وکردار خویش درس تقوی ، اخلاص ، اخوت و صمیمیت را می آموختند وخود، نمونه‌ها وممثلین تام عیار آن بودند .

برادرانیکه تحت درفش شکوهمند این تحریک گرد آمده‌بودند ، باروحیه‌واحساس بمبارزات‌خالصانه وصادقانهٔ خود ادامه میدادند که‌هیچگونه چشمداشتی از نهضت وافراد دران دیده نمیشد وخواهان هیچ نوع امتیاز ، مقام،ستایش ، تقدیر، مکافات و برخورداری از نعمات مادی و مناصب سازمانی - نیز نبودند . کار تحریک به اندازه‌ای با اخلاص واعتماد واطمنیان کامل به پیش میرفت که حتی‌لازم نمیدیدند ازرهبری وفرماندهی‌وتشکیلات بالائی‌نیزباخبرگردند .

فقیر ترین ومستمندترین فردنهضت‌باکمال‌شوق‌و علاقه ، ماهانه مبلغی را به عنوان حق العضویت تحویل بیت المال میداد واکثریت قاطع افراد ، تمام دارونداز خود را سخاوتمندانه در اختیار تحریک قرار میدادند .

یکنوع مسابقهٔ مشروع در بذل مال ومساعی حسب معنای‌فاستبقواالخیرات بخاطرتحریک درجریان بود . ثمرهٔ کار وتلاش ومزد مبارزه ، حبس‌وزندان وشکنجه واخراج بود وهر کدام فکر میکرد که از او " چه کاری برای نهضت ساخته است " و چگونه می تواند در خدمت نهضت قرارگیرد وقس‌علی‌هذا.

ولی ، بعد از هجرت،وتجمع محدود در محیط مهاجرت ، این وضع تا اندازه‌ای دگرگون گردید ، وباقرار گرفتن قسمتی از امکانات وایجاد دستگاه‌های قدرت سیاسی ، اقتصادی ونظامی " در محدودهٔ

بخصوص آن " این تصور را بر انگیخت که بادر دست داشتن این چرخ‌ها به حکومت وقدرتی رسیده ایم که بایدبابرخورداری از نعمات مادی‌ثمرهٔ سال‌ها تلاش وزحمت و فداکاری خودرا بچشیم و از ان استفاده نمائیم

آن مسابقهٔ مشروع تا اندازه‌ای به مسابقهٔ غیر مشروع‌درجهت بدست‌آوردن‌قدرت ، مقام‌وامتیازات مادی ومعنوی مبدل گردید ، ومفکوره‌ای بمیان آمد که از "نهضت چه کاری برای ..ن ساخته است " و چگ.. می توانم از ان استفاده ببرم ؟

در آن زمان ، بازیست در آن محیط مختلط و درک ولمس فجایع وبدبختی‌ها احساس‌پاک‌وغیرت انگیزی بمادست‌مبداد وروحیهٔ‌بیداری وتلاش وپیکار ایجاد مینمود واکنون بادوری از آن محیط و زیست در محیط یکسان ، آن احساس ضعیف وآن روحیه تضعیف گردید وقس‌علیهذا. و مهمتر از همه اینکه :

نسبت فقدان سازماندهی اصولی وتربیهٔ سالم وعدم مساعدت شرایط ومحیط وبنابر علل وعوامل منحط دیگری ، افراد تازه وارد ، دوره‌های تربیوی ایدئولوژیکی وسازماندهی‌را ندیدند تا از نظر تقوی، تزکیهٔ نفس ، دانش و بینش ، فداکاری و اخلاص ، خلاءناشی از شهادت افراد اصلی وسابقه‌دار تحریک اسلامی را پرنمایند .

واین بزرگترین مشکل از مسیر انقلاب اسلامی ماست که همه روزه شاهد شهادت برادران مخلص ومتعهد خود می‌باشیم بدون‌اینکه‌توانسته باشیم‌افرادی راهمانند ایشان تربیه وآماده نمائیم. لهذایکنوع رکود نسبی که در بعضی از جبهات رونما گردیده است ، ناشی از این مسئله می‌باشد .

همچنان ساختن یک انسان مجاهد به مفهوم حقیقی آن ، تربیهٔ درست و دادن روحیهٔ انقلابی به آن ، کار سهل و ساده نبوده و چیزی هم از ما ، با در نظر داشت اوضاع و جو سیاسی حاکم ساخته نیست

۲ ـ مشکل اقتصادی .

مشکل اقتصادی ایکه در مجموع دامنگیر انقلاب ماست ، برخاص و عام روشن بوده و نیازمند هیچگونه توضیح و تفسیری نمی باشد .

اما در مورد مشکلات اقتصادی افراد ، باید گفته شود که در گذشته (قبل از هجرت) رابطهٔ اقتصادی بین افراد تحریک ، مانند اکنون نبوده است ، زیرا افراد مزد بگیران نهضت نبوده و ازین طریق اعاشه و اباته و جذب و دفع نمی شدند .

عدم این رابطه در گذشته یکنوع استغناء و استقلال بخصوص را همراه داشت بدین معنی که افراد ، می توانستند بصورت خالصانه و کاملاً بی‌شائبه در کنار مصروفیت های دیگریکه جهت امرار معاش داشتند ، غرض تحقق آرمانهای تحریک ، تلاش و مبارزه نمایند و روابطه افراد نیز کاملاً غیر رسمی و برادرانه بود ، درحالیکه اکنون قضیه کاملاً معکوس بوده و برادران اکثرا ، آمرین و مأمورین نهضت و معاش خواران آن هستند و روابط نیزا کثرا به شکل آمر و مأمور است که به هیچ صورتی با روحیهٔ اصلی نهضت با توجه به موجودیت " کاخ‌ها و کوخ ها" و امتیازات ناروا و . . . ساز گار نمی باشد .

این وابستگی اقتصادی ، از میزان اخلاص ، صداقت و مقدار کار و تلاش افراد میکاهد و به پاکی آن لطمه میزند چه درینصورت کار از اساس خراب و معیار حالت بحرانی و اضطراری احتیاج ، مشکل بزرگیست در مسیر مبارزه که با موجودیت آن کمتر می توان با اطمینان و استقامت گام برداشت .

۳ـ مشکل وابستگی :

حتمیست وابستگی افراد نهضت به یکی ازتنظیم ها ، اساسی ترین مسأله برای تضمین افراد ، امرار معاش، و پیشبرد امور جهاد بشمار میرود که بذات خود مشکل دیگری است از مشکلات انقلاب .

طوریکه قبلاً گفته شد ، حتمیست این وابستگی را احتیاج شخصی و فا میلی یک مهاجر، و تجهیز یک مجاهد ببار می آورد . بدین معنی که یک مهاجر بخاطر امرار معاش و یک مجاهد بخاطر مسلح ساختن خود مجبور بوده است ، تعهدی در برابر یکی ازین تنظیم ها داشته باشد .

حتمیت این وابستگی بادر نظر داشت تعدد و کثرت روز افزون تنظیم ها ، نهایت مضر وخطرناک ثابت شده است ، زیرا حق قضاوت آزاد واستقلال فکری را ازاکثر افراد سلب مینماید . رویهمرفته انتظار دریافت مقداری پول و یا سلاح باعث میگردد تا واقعیت‌های مبتذل موجود ، نادیده گرفته شود وعناصر ناراض بخاطر انیکه خود ونزدیکانشان ازحقوق مسلمهٔ طبیعی محروم نگردند ، تن به سازش داده اندویاعلی ـ الاقل مهر سکوت برلب زده اند ، در حالیکه وجداناً ناراحت بوده وروز بروز به میزان عقده های درونی شان افزوده گردیده ، عواقب وخیم و خطرناکی را بدنبال داشته است . این وابستگی اکثراً مانع روابط برادرانهٔ قبلی افراد تنظیم ها گردیده است و حتی کسانیرا که سال‌های سال،سابقهٔ همفکری وبرادری داشتند از هم دور وبی علاقه ساخته است . این دوری‌ها سبب گردیده تابسا غلط فهمی‌ها و سوء تفاهمات ببار آید وزمینهٔ تألیف قلوب مساعد نگردد . بهمین صورت تعهد یک فرد در برابر یک تنظیم از نظر افراد تنظیم دیگر، یک عمل خصمانه تلقی گردیده وباعث برهم زدن روابط حسنهٔ دیرین شده است وحتی اکثر افرادکمتر جرأت کرده اند تاروابط وعلاقهٔ قلبی رابا برادران دیگر حفظ نمایند واز ترس اینکه مباذا، با ـ حفظ این روابط ، متهم به داشتن " ارتباط سیاسی " باآن تنظیم گردند بهاین روابط برادرانه پایان بخشیده اند . خطرناکترین مرض کشنده وتباه کنی که مولود این وابستگی‌ها بشمار میرود "تعصب" است که همراه باکینه توزی های دائم التزاید ، تاسرحد کشمکش‌های خونین به پیش رفته است که واقعاً خیلی دردآور و فاجعه انگیز می باشد .

٤ـ مشکل رهبری:

عدم موجودیت رهبری واحد ، مصمم ، قاطع وشهرت یافته درسطح ملی وبین المللی نیز از مشکلات اساسی انقلاب ما می باشد ، زیرا قسمیکه معلوم است انقلاب حتی در طی مراحل تکاملی خود نیز نتوانسته که زعامت واحدی راجهت نظم وانسجام بهتر امور وبخاطر وحدت ویکپارچگی اقشار و طبقات مختلف ملت روبکار آورد درحالیکه رمزپیروزی اکثرانقلابات درنحوهٔ رهبری وزعامت آن بوده وتجربه ثابت ساخته است که بدون رهبری مدبرانه و مرکزیت سالم و اصولی ، به مشکل میتوان به پیروزی رسید .

٥ ـمشکل سازماندهی وانضباط :

متأسفانه نظر بدلائلی که در بحث‌های گذشته ارائه گردید ، تحریک ، تاکنون نتوانسته است از سازماندهی وتشکیلات درست حزبی برخوردارگردد.

خصوصاً بعد از فاجعهٔ ۷ ثور وقیام عمومی و سرتاسری که تمام اکناف کشورا فراگرفت وتحریک مجبور گردید تابهمه مسائل رسیدگی نماید و باوسیع شدن ساحهٔ کار ، این مشکل نیز پیچیده تر شد. زیراروبکار

آمدن نوکران مستقیم روس ، تمام مردم مسلمان مارا بحرکت در آورد وآمادهٔ قیام ساخت ومی بایست نهضت، تمام اقشار وطبقات مردم را دورخود جمع و در صفوف خود جامیداد . روی این سبب هیچگونه محلی درپروگرام‌هاوساحهٔ کارنهضت برای کارسازمانی وتشکیلات وپروگرام‌های تربیوی حزبی باقی نماند و به آن توجهی مبذول نگردید ، در حالیکه‌بهتر بود تا حزب واداره بصورت جداگانه تحت رهبری واحد بکار خود ادامه میدادند . وسیع‌شدن‌ساحهٔ کارنهضت یعنی سرپرستی ووارسی امو ر مهاجرین ، پیشبرد‌جهاد ومسائل‌اداری‌وصحی‌وغیره ایجاب‌مینماید تامتخصصین و اشخاص مسلکی از قبیل صاحبمنصبان عسکری ، دکتوران ومأمورین اداری که سابقهٔ ایمان‌وکاردارند، در شعبات مربوطه جذب واستخدام گردند وحتی مشاغل مهمی به آنها داده شود که اختلاط حزب و اداره، مشکلات وسرو صداهائی راخلق نموده است، در صورتیکه تفکیک آن سهولت‌هائی راببار خواهد آورد .

همچنان ، سلسله‌مراتب حزبی بایدفرق‌گذاشته شود وامور واجراء ات اداری ازامور و کورس‌های حزبی مجزاگردد تا از یکطرف تمام اقشار مردم در تحت پوشش نهضت قرار گیرند تابهتر ودرست‌تر دعوت به آنها برسد ودوره‌های مختلفی راطی نمایند وبعد از مدتی آمادهٔ قرار گرفتن در صفوف‌نهضت گردند ، واز جانب دیگر دردام گروهای منحرف نیفتند واگر استعداد وآمادگی شمولیت سازمانی راپیدا نمودند ، قبها ودر غیر آن به‌صفت‌یک‌مهاجر و کار-مند اداری نهضت ، به‌کار خویش ادامه خواهندداد.

این نکتهٔ مهم را نباید ناگفته ماند که با استناد به اینکه مسلمانان ، باهم برادرندوروحیهٔ احترام‌متقابله ومحبت باید وجود داشته باشد ، بعضی‌ها از آن‌سوء استفاده نموده وحاضربه‌پذیرش دستورها ونظم‌قانونی نمیگردند .

وبخلاصه باید متذکرشد که بدون نظم وانسجام سازمانی، مشکلات بیشتر و تشتت وپراگندگی ایجاد گردیده وزمینهٔ‌خودسری‌ها ودربدری‌هامساعد میگردد وتجارب نشان میدهد که گروه‌های کوچک سیاسی که ازلحاظ سازماندهی وانسجام‌متکاملتر بوده اندنظر به گروه‌های بزرگ ولی پراگندهٔ سیاسی در طول تاریخ ، شانس موفقیت بیشتری داشته اند .

(ادامه/دارد)

اسلامي قوانین، د بشري ژوندانه ټول اړخونه تنظیموي

د اسلام مقدس دین یو کامل او د ژوندانه ټولو اړخونو ته شامل نظام دی چې د انسانانو د ژوندانه ټولې څانګې یې که مادي وي یا معنوي د خپلو قوانینو په چوکاټ کې تنظیم کړي . له همدې امله دا یې ځایه اشتباه ده چې وایي : اسلام یوازې د بشري ټولنې اخلاقي اړخ اصلاح کولی او لوړ و مدارجو ته رسولی شي او د ژوندانه نورې خواوې نشي تنظیمولی او نه د ژوندانه د نورو اړخونو د ودې او تکامل لپاره کوم اغیزناک او په زړه پورې مواد او مقررات لري . بلکه د ژوندانه ټول اړخونه یې هیر کړي دي د مثال په توګه وایو : چې اسلام د بشري حیات اقتصادي څانګه دومره مهمه بللې ده چې له هغه شخه یې د فضل الله او خیر په څورا ارزښتناکو کلمو او داسې نورو جذابو او زړه وړونکو الفاظو او جملو سره تعبیر کړېدی او تأکید یې کړی دی چې د جمعې له لمانځه څخه وروسته یې له فاصلې ، سمدستي او فوري (وابتغوا من فضل الله) د خدای (ج) فضل (د ژوندانه وسایل) ولټوئ او لاس ته یې راوړئ.

همدا راز لکه څرنګه چې یې د خپلو پیروانو تعبدي خوا، له سترګو نه ده ایستلې د هغوی د ژوندانه مادي اړخ هم په ښه توګه د خپلو جامعه جوړوونکو قوانینو په ترڅ کې سمبال کړی دی له همدې امله وایو چې اسلام د بشري ژوندانه د ټولو اړخونو د تنظیم او پرمختګ لپاره یو کافي هر اړخیز او جامع نظام دی چې یوازې په اخلاقي توصیو او تعبدي ، واعظو کې یې نشي خلاصه کېدلی بلکه د هغې په څنګ کې قانوني ضابطې لري چې له یوې خوا یې انساني مسؤولیتونه ، وجایب او مکلفیتونه په ګوته کړي دي او له بلې خوا یې د دولت موجودیت ضروري او لازم ګرځولی دی ، څو همدا دولت د اسلامي قوانینو د ساتنې او تنفیذ وظیفه په غاړه واخلي. دولت چې د طاغوتانو او تېري کوونکو لاس لنډ کړي د خوف او ویرې اچولو په وسیله د هغو بدالو او مفسدانو د تباهۍ مخه ونیسي کوم چې اخلاقي وصیتونو او نصیحتونو ته ارزښت نه ورکوي او په روحي پندونو د هغوی مخه نه نیول کېږي .

هو ! همدا قوانین چې وجایب او مسؤولیتونه یې مشخص کړي دي د دولت له خوا د قاطعانه تنفیذ له امله هغه کسان کرار کرار سمېږي او اجتماعي خدمتونو او عامه مصالحو پر لاره سوق کېږي چې د طاغوتانو طاغوتي نظام هغوی انحراف ته کړي وو او ورو ورو ته د خپلو ګټو د خوندي ساتلو لپاره غوښتې او په تدریجي توګه یې د هغوی فطري سپېڅلتیا داسې کړه لکه غېږ لاندې او خیرنه کړې وه چې یوازې پندونو او اخلاقي موعظو یو بشپړ اغېزه هم نه وربالدې کوله نو همدغې د طبقې د اصلاح او سمولو په خاطر د اسلامي نظام په چوکاټ کې تنفیذي قوانین ځای په ځای شوي دي .

په همدې لوګه کله چې یوازې قوانین اوضوابط د فشار او تحمیل له امله د ټولنې په‌اخلاقي اوسپیڅلې طبقه کې دسهکتیا اوتحقیراحساس اوپه پای‌کې د کینې‌او اوعداوت روح را ژوندی کوي نو د همدغه درانده او نجیب قشر د سمې اوښې رهبرۍ‌په خاطر داسلامي موادو په سلسله کې اخلاقي اصول اومقررات هم لازم او ضروري ګڼل شويدي . د بشري ټولنو دتنظیم‌او انساني ژوندانه داستقامت او سمون لپاره همدادی‌الهي سنت کې هیڅ وخت بدلون نه راځي .

له همدې امله د اسلامي‌تشریع‌داصولو اوموادو په منځ کې يوډول خاص تلازم او يو له بل سره له جلا کېدونکې ارتباط موجود دی چې دهمدغو اړیکو په سبب ، هم ځنې قوانین او ځینو نوروته دتنفیذ‌په ډګر کې اړتیا لري او هم اخلاقي موعظې اونصیحتونه د جامعې په جوړولو او سمې رهبرۍ کې قوانینو او ضوابطو ته ضرورت لري . دقوانینو اواخلاقي پندونه له دغه متقابل احتیاج څخه پرته دوی دوارو داسې دولت ته اړدی چې هغه‌یې دتطبیق اوتنفیذ وظیفه په غاړه واخلي او تل یې مراقبت اوحمایت وکوي اوپه دې هکله هیڅ ډول زیاراوسرښندنې څخه ډډه ونکوي بلکه شپه او ورځ په ځان پوره کړي او د هغو ساتنه خپله ایماني فریضه‌وګڼي . هرکله چې داسلامي‌قوانینو په‌کلیاتو اوجزئیاتو باندې ژوراو هراړخیز نظرواچوو نو پوهیږو چې داسلام ټول قوانین دخلکود مصالحو په ساتنه کې او دهغوی دضروري اړتیاوو اود هوساینې د وسیلو په را منځ ته‌کولو کې اوهمداراز په دنیوي ژوندانه کې‌دټولنیزې نېکمرغۍ‌په‌خوندې‌ساتلو‌اود‌اخروي ژوندپه ابدي سعادت‌کې يو له بل سره سر ستره [illegible] لري او په دې برخه کې ګډ دریځ او یوموقف لري .

ټول اسلامي پوهان داحقیقت‌په کلکه تأییدوي اواسلامي فقه‌هم‌له مختلفومذهبونوسرمره په‌همدې‌اساس ولاړه ده چې د ټولنو په پایښت او په‌تنظیم کې دری شیان پوخ او ښکاره تأثیر لري .

لومړی : ضروریات‌دي یعنې‌هغه‌شیان چې‌دنیوي اواخروي مصالح ور پورې‌تړلي دي او ور سره اړیکې لري داسې اړیکې چې که انسانانوورڅخه محروم شي

نونه یوازې ددنیوي ژوندانه نظم‌یې له منځه ځي‌بلکه ددنیا او آخرت مصالح یې خپل استقامت له لاسه ور-کوي او د تباهۍ په لور روانیږي اوبشري ټولنه د ورانۍ،اوهلاکت‌په مست سیند کې‌لاهوکیږي . اسلامي شریعت د همدغه ضروریاتو دلاسته راوستلو لپاره چې ددنیوي ژوند روح ګڼل کیږي د اسلامي پوهانو له نظره راتلونکي پنځه څیزونه‌دي :

۱ — دین ساتنه .
۲ — ځان ساتنه .
۳ — نسل ساتنه .
٤ — مال ساتنه .
٥ — عقل ساتنه .

د اسلام لوی او نامتو پوه امام غزالي‌رحمة‌الله تعالی علیه ویلي دي : د شریعت مقصود دپاک‌خدای‌ج د مخلوق (انسانانو) په هکله دادی چې د هغوی دین وساتي ، نفس ئې وساتي ، مال ئې وساتي اوعقل یې وساتي . نو هر هغه څوک چې د دغو پنځو شیانو د ساتلو ضمانت کوي هغه مصلحت بلل کیږي او هر هغه څوک چې دغو پنځو شیانوته تاوان پیښوي مخرب بلل کیږي او د هغه په مخنیوي کې مصلحت موجود دی .

شاطبي و یلي ده: ټول هغه مسئولیتونه اوشرعي وظیفې چې د مسلمان په غاړه ایښودل شوي دي اساسي هدف یې دادی چې د خلکو په منځ کې د شریعت مقاصد خوندي وساتل شي او د شریعت مقاصد

نه دغو درېو موادو څخه بهر نه دی .

۱— مهم وسایل
۲— عادی وسایل
۳— زینتی وسایل

ټول ضروريات پنځه شيان دی : ددین ، نفس ، نسل ، مال او عقل ساتل .

اوس د نفس ساتلو يا په بل عبارت د ژوندانه د حق په برخه کی څوارو څه وليکو :

ژوند دپاک خدای (ج) له نعمتونو څخه يونعمت دی چی انسان ته يې په برخه کړی دی دپاک خدای (ج) له ارادی څخه پرته هيڅوک نشی کولای چی دا نعمت له انسان څخه واخلی «وانالنحن نحيي ونميت و نحن الوارثون » « و انه امات واحيا » « انانحن نحيي و نميت والينا المصير » .

پاک خدای (ج) د ژوند آخستلوحق يوازی دولت ته ورکړی دی اوبس هغه هم يوازی د جناياتو د قانون په چوکاټ کی او د افرادو دژوندانه د مصونيت او د اجتماع د مصلحت د خوندی ساتلو په منظور لکه چی قرآن کريم وايي : « ولکم في القصاص حياة ....» .

په قصاص کی ځکه دانسانانو ژوند نغښتی دی چی په ناحقه دیوه فرد په ژوند تيری کول د اجتماع په ژوند تيری کول بلل کيږی او له دی امله چی د يوه فرد ژوند ختمول په حقيقت کی د اجتماع د ټولو افرادو دژوند ختمولو لپاره بنسټ ايښودل او لاره پرانستل بلل کيږی نو د داسی مجرم قصاص کول او ورڅخه غچ آخستل ، د اجتماع دژوند د ساتلو لوی عامل او مؤثره وسيله ده . « من قتل نفسا بغير نفس او فساد في الارض فکانما قتل الناس جميعا ، ومن احياها فکانما احيا الناس جميعاً » .

اسلامی شريعت دخون کاری دمخنيوی په منظور خورا غځيزناک احکام وضع کړی دی او فقهی پوهانو قتل په څو برخو ويشلی دی چی : قصدی قتل ، خطايي قتل ، هغه قتل چی خطايي ته ورته دی ، بالآخره هغه مړی چی قاتل يې نه وی معلوم ، د قتل ځانګی دی .

۱ — د قصدی قتل احکام :

له دې امله چی داسلام له نظره دانسانانو حيات خورا زيات ارزښت لری نو د هغه چالپاره يې ډيره سخته سزا ټاکلې ده چی يو انسان له ژوند څخه بې برخی کوی او دانسان وژنې دلوی جرم مرتکب ګرځی هغه سزا اعدام يا په بل عبارت قصاص دی . دا سزا پرته له دی چه له قاتل څخه پور ، انتقام او ، وار اخستل دی ، دانسان وژنې دمخنيوی لپاره په زړه پوری مؤثره وسيله هم ده «ولکم في القصاص حياة » . اسلامی مساوات يو عمده ، لوی او بی نظير مثال هم دا د قصاص حکم دی د دغه حکم په مقابل کی ټول انسانان مساوی دی ، وژل شوی انسانان چی هر څوک وی يعنی لروی که ښځه ، عالم وی که جاهل ، مسلمان وی که ذمی (پناه راوړونکی) شريف وی که غير شريف ، لنډه دا هرڅوک چی وی قاتل يې ورباندی قصاص کيږی نو ارو په ښځه قصاصيږی عالم په جاهل وژل کيږی ، شريف او دلوی قدرت اوچوکی خاوند په غريب ، عوامو او دهقان اعدام کيږی او مسلمان د کافر په مقابل کی چی مستأ من او ياذمی وی وژل کيږی . دلته دمعتبر ، مقتدر او مستضعف تفاوت مفهوم نلری ټول يوشی او په يوه نظر کتل کيږی.

دمثال په توګه که صدراعظم او يا وزير او يا داسی نور وواکمنان او د لوی قدرت خاوندان کوم قصاب نانوای ، دکاندار او يا کارګر په ناحقه ووژنې نو ژر تر ژره ورباندی اعدام کيږی که څه هم دقدرت له نظره دمځکی او آسمان توپير لری خود اسلامی قانون په وړاندی ټول يو شانته اوسره مساوی دی ترڅو دټولو خلکو دحيات ارزښتناک حق محفوظ وساتل شی . لکه چی پاک خدای (ج) فرمايي : « وکتبنا عليهم ان النفس

بالنفس...» یعني انسان دانسان په مقابل کي هر څوک چي
ژی قصاص کیږی او ددی حکم تطبیق د مسلمانانو
عادی وظیفه نه بلکه فریضه یی ده .

همدا راز محمد بن حسن له پیغمبر (صلعم) څخه
روایت کړیدی چی پیغمبر (صلعم) یو مسلمان د کافر
ذمی په مقابل کی قصاص کړله دغه حکم څخه په
ښکاره توګه څرګندیږی چی اسلام د انسان حیات ته
په زیات احترام قائل دی او د هر انسان د ژوندانه
حق مطلقاً محترم بولی او دقصاص درلوله سزایی دهمدغه
ارزښتناک حق د مصونیت په خاطر په مسلمانانو
لازمه ګرځولی ده د ټولو انسانانو د ژوندانه د حق
د تضمین له امله یی د وژل شوی او وژونکی
انسان، نه دین په نظر کی نیولی له منزلت او رتبه،
نه جنسیت اوله سن. دا هی د اسلام اجتماعی عدالت
او مساوات او له تعصب څخه د دین ښکاروالی .

له دی کبله چی په اسلام کی د افرادو د
ژوندانه حق زیات کیږی. اهمیت لری نوقاتل اروبه
قصاص کیږی. دا قاتل یونفروی او که یو کامل ټولګی وی
یعنی که چیری یو ټولګی د کوم نفر په قتل کی
شرکت وکړی لمقتول لموټولګی پهمدغه یونفرچی قتولو وژلی دی قصاص
کیږی ، هر څومره چی وی .

په یو وخت کی حضرت عمر بن خطاب (رض)
د یو نفر په مقابل کی یو ټولګی قصاص کړ. او
بیایی وویل: (که اهل د صنعا د هغه په قتل کی برخه
اخستی وای لو ټول به می وربانه ی قصاص کړی
وای.) د عمدی او قصدی قتل په مقابل کی له
قصاص څخه پرته نوری دنیوی سزاګانی هم په
اسلام کی د قاتل لپاره مقرری شوی دی. مثلاً: له
میراث څخه یی محرومول. همدا راز څنګه چی د
اسلام له نظره قتل لوی جرم دی نو اسلام د قاتل
د جزا لپاره یواځی دنیوی سزا کافی نه بولی بلکه
قاتل په اخروی سخت او شدید عذاب او د قهار
خدای په غضب او لعنت هم تهدید وی او وایی:
"ومن یقتل مؤمنا متعمداً فجزاؤه جهنم خالداً فیها
و غضب الله علیه ولعنه واعدله عذاباً عظیما."

په قرآنکریم کی په هیڅ ګناه او جرم باندی د

قتل په اندازه تهدیداو و عید لشته. هو، حتی د قتل عذاب یې د کفر او شرک له عذاب سره په ظاهر کې برابر ښودلی دی.

دوم تفصیلات چې په تیرو کرښو کې ولیکل شول مطلب یې دوه شیان وو:

لومړی: په اسلام کې د انساني ژوند اهمیت.

دوهم: قتل یا له ژوندڅخه د یو چا محرومولو د جرم میزان.

هو، له پورتنیو کرښو څخه په ډاګه ښکاریږي چې د ژوند اهمیت له هر څه نه زیات دی او له دغه لوی نعمت څخه د یو انسان بې برخې کول هم عظیم الشانه او کفر ته ورته ګڼل کیږي اود قتل مرتکب لوی جنایتکار او غټ مجرم دی.

اوس نو راشئ ګله چې د قانون له مخې انسان وژنه اوخون کاری دومره لوی گناه ده چې حتی که د یو انسان په وژنه کې په زرها ډ کسان شریک شي دا ټول وربانذې قصاصیږي. نو آیا خلقیان او پرچمیان او د هغو مطلق العنان روسي باداران چې د افغانستان په مظلوم ملت یې تیری کړی؛ د هغوی په حیات یې تیری کړی او په لکونو بې گناه مسلمانان یې په ظالمانه او وحشیانه توګه وژلي د هغوی په آبرو، حیثیت او عفت یې تجاوز کړی د دغه خون کارانو چې په لکونو مسلمانان یې له ژوند نه محروم کړي، په ملیونو معصوم ماشومان یې یتیمان کړي او سیندی یې کونډې او بې سرپرسته او په سپیره ډاګ پاتې شوي د جرم او جنایت معیار او میزان به څومره وي؟

د روسي ښکیلاکګرانو دغه جرم او تاریخي جنایت چې د یو کامل ملت په وژلو یې لاس پورې کړی څکه د انسان مقیاس او اټکل څخه وتلي او لوی جرم دی چې د اسلامي قانون او قرآني صریح آیت په بنا ئې له حقه د یو انسان وژل لکه د ټولو خلکو وژلو ښان دی.

"مَنْ قَتَلَ نَفْساً بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا"

نو د هغو تاریخي جنایتکارانو گناهچیرته اټکل کیدای شي چې د کامل ملت په وژلو ئې لاسونه اړلي دي؟؟

هو، د روسانو د انسان وژنې گناه په هیڅ مقیاس نشي تخمین کیدای نو په دنیا کې هر ډول سزا د دوی له نه بښونکي جرم سره تناسب نلري. روسان د خپل تجاوز او پردی کور ته د ورننوتلو له امله د خپل مرګ او افغاني مسلمانانو د مرګ دواړو مسئولیت په غاړه لري. مسلمانان چه د هغوی په حیات، عزت، آبرو، عفت، مال او کورونو تیری شوی دی ایماني او وجداني وظیفه لري چې په ټول قدرت له خپل دین او عفت نه دفاع وکړي او په خپل ایماني او افغاني غیرت او تاریخي همت روسان او د هغوی مزدوران له خپلې اسلامي خاورې څخه ذلیلانه وباسي

بیائید:

باشائستگی از این اتحاد پاسداری کنیم

خدا را سپاسگزاریم که پس از تلاش های بسیار و انتظار طولانی و خسته کن ، مژدهٔ وحدت و پیام یکرنگی و اخوت و همبستگی گوشهای ما را نوازش می دهد و زمزمه های طرب انگیز صفا و صمیمیت همچون نور تابناک در اعماق تاریکی های کینه و نفرت نفوذ می کند و دل سیاهی ها و ظلمات دشمنی ها و انتقامجوئی ها را می درد و خدا را سپاسگزاریم که به زعمای ما و مسئولین رهبری جهاد اسلامی ما توفیق عنایت نمود که در چنین لحظات بس حساس وخطیر تاریخ که همه‌نیروهای کفر و شرک در شرق و غرب عالم برای قلع و قمع امت مسلمه کمر بسته و بسیج شده ووارد عمل گردیده اند ، متوجه عواقب خطرناک و مصیبت بار وضع موجود شوند و در جهت پایان بخشیدن به درگیری های مجاهدین که بیشتر ناشی از اختلافات فیما بین گروپ های متعدد مدعی زعامت و قیادت جهاد مسلحانهٔ مسلمانان افغانستان اند ، گام بردارند و تلاش کنند .

برای وضاحت بیشتر مطلب لازم بتذکر میدانم که ملت مسلمان و شهید پرور ما بیش از چهار سال قبل همزمان باتجاوز وحشتبار و هجوم جنایت کارانهٔ ارتش سرخ بر کشور بخون غنودهٔ ما ، به یک قیام برحق وهمگانی و سرتاسری دست یازیدند و روشن است که این ملت بپا خاستهٔ ، در نخستین سپیده دم این قیام خونین بصورت متحد ویکپارچه بمنظور دفاع از حریم عقیده و ناموس و آزادی و شرف و عزت خود بمیدان آمد و آمادهٔ هرگونه فداکاری وقربانی گردید . وحقا که راد مردان شجیع و زنجیر شکن این مرزو بوم در اندک زمانی ، پیروزی های چشمگیری کسب کردند و ضربات کوبنده و خورد کنندهٔ شان را بردهان کثیف آدمخواران جنایت پیشه و سفاک روس و نوکران قلاده بگردن آن وارد آوردند و پوزهٔ شان را بخاک یأس و ذلت مالیدند .

اما مع الاسف ، پس از مدت کوتاهی دستهای ناپاک ارباب غرض وفساد برای تخریب و به بیراهه کشاندن این انقلاب دراز گردید و مردم بپا خاسته که جز یک احساس سالم فطری اسلامی و غرور و شجاعت طبعی ، فهم و دانش بیشتری نداشتند به آسانی دستخوش مطامع آزمندانهٔ قدرت مندان و زور گویان و تزویر پیشه‌گان شدند و عده ای هم که از یک سطح معین دانش برخوردار بودند چون از بینش اسلامی کافی و لازم متأثر نبودند ، بناءً چنان در خوشباوری ها فر رفته بودند و گرایش های حزبی و گروهی را بر هرحقیقتی مرجع می‌پنداشتند و حاضر نبود ند لحظه ای به درد و رنج ملت و کشور شان

بیاندیشند و درماتم هموطنان شان شریک شوند، بلکه برخلاف آنچه انتظار میرفت و برخلاف آنچه شده در گذشته شعار میدادند همین تعصبات گروهی وحزبی را به سنگر های خونین انقلاب انتقال دادند و این تعصبات و گرایش ها چنان کوروکور شان ساخته بود که نمیتوانستند عظمت این انقلاب و شکوهمندی این قیام را درک کنند لذا بجای اینکه لبهٔ تیز تبلیغات خود را بر علیه دشمن بکار برند و دسایس و توطئه های رنگارنگ دشمن را افشاء کنند، علیه یکدیگر به تبلیغات پرداختند و دامنهٔ این تبلیغات بحدی وسعت و شدت یافت که مردم عوام ما یعنی کسانی که به گونه ای در دام فعالیت هاو تبلیغات این گروپ ها واقع شده بودند طرفداران یک گروپ، تحت تلقینات شیطانی ارباب غرض ، خود را مکلف میدیدند که اولا بایستی کار را با گروپ مقابل یکسره کنند . بنابرین صف آرایی ها آغاز گردید و لوله های تفنگ مجاهدین سینه های همدیگر را نشانه رفت و صد ها نفر بی موجب و فقط بخاطر استحکام نفوذ وقدرت !! گروپ های اسلامی !! بخاک و خون کشیده شدند و به این ترتیب کار بجائی رسید که انقلاب ما از دو طرف ضربه خورد ، هم از طرف دشمنان مکار و جنایت پیشه و خونخوار و هم از طرف دوستان نااهل و نابکار و نزدیک بود که ملت ما و کشور ما باوجود این همه قربانی ها،پایداری ها و رادمردی ها و شهامت و شجاعتش درکام اژدهای سرخ کمونیزم فرو رود و اینهمه تلاش ها و پیکار های مردم مجاهد ما به ثمر نرسد .

ولی از آنجا که همه ابواب رحمت و امیدواری ها بروی ما و جهاد ما بسته نشده بود ، در اثر ادامهٔ همان تلاش های سابقه برای ایجاد وحدت در صفوف مجاهدین ، یکبار دیگر عده ای از علمای دلسوز و روشن ضمیر ما که خطرات ملموس این مصیبت عظیم را درک کرده بودند به یک تلاش وسیع ، جدی و پیگیری اقدام نمودند تابهر وسیله ای که باشد صلح و صفا و صمیمیت را به میان مردم باز گردانند و گروپ هائی را که بخاطر تأمین مطامع ومقاصد شخصی و گروهی خود ، ملتی را به این مصیبت عظیم اختلاف و نفاق گرفتار نموده اند و برای گسترش قدرت گروهی خود از ریختن خون هیچ بی گناهی صرفه نمی کنند ، وادار سازند وتنبیه نمایند که دیگر تحمل این فتنه و فساد بسی دشوار و صبرو شکیبائی دربرابر این لجام گسیختگی ها بدور از انصاف است .

وهمچنین همه آن کسانیکه در برابر این انقلاب عظیم احساس خودی می کردند و از درد ها ومصیبت های بیشمار مردم مسلمان ما رنج می بردندو می برند، همیشه به سرنوشت ما می اندیشیدند و برای پایان بخشیدن به این گرفتاری های مرگبار ، در تلاش و جستجوی راهی بودند وبی صبرانه انتظار می کشیدند که این وضع رقت بار دگرگون شود و به این همه برادر کشی ها در میان سنگر های مجاهدین خاتمه بخشیده شود و سر انجام این شب هاو روز های سیاه انتظار بپایان رسید و بلطف و عنایت پروردگار بزرگ جلت عظمته و به یمن مساعی وتلاش مداوم و پیگیر علمای گرامی، زمینهٔ تفاهم وآشتی درمیان زعماء و رهبران تنظیمها فراهم گردید ودر سلسلهٔ همین تلاش ها و فعالیت ها ، رهبران تنظیم ها متقاعد شدند و موافقه کردند و تعهد نمودند که درین لحظات حساس و خطیر تاریخ که هرطرف قوت ها ونیرو- های متجاوز ظلم و استبداد و لشکریان شیطان در شرق وغرب برای درهم کوبیدن سنگرگاه های اسلام ، بسیج گردیده اند ، و درین مقطع معین از

زمان کــه خصوصاً مرد مان مظلوم و مصیبت زدهٔ افغانستان عزیز دستخوش تجاوزات وحشتبار و بنیان کــن روس های جنایت کار انــد ودر میان انبوه مشکلات ورنجها ودردها گــرفتار وضع رقت بار و اسف انگیزی هستند ، باید به اختلافات خود خاتمه بخشند و جلو هر گونه تشنج و برخورد را بگیرند و و از جاه طلبی و غرور و نخوت بگذرنــد و همه در یک صف واحد وفشرده ، تحت فرمان قیادت ورهبری واحد حرکت نمایند و از همه عوامل فساد و اختلاف دوری گزینندودر جهت مداوای رنج های بیکران مردم و آلام و مصائب جانکاهی کــه دامنگیر قاطبهٔ ملت گردیده است گام بردارند و دیگر بعد از ین بفریاد و استغاثهٔ درد مندان و آوارگان گوش فرا دهند وضجه ها وناله های پدران و مادران داغدیدهٔ میهن بخون غنودهٔ خویش را بشنوند و در جهت التیام بخشائی اینهمه جراحات مؤلم ، همت گمارند و برای رهائی هموطنان مظلوم ومحکوم شان که اسیرو زندانی غارت و جور یغما گران آدمخوار زمان گردیده اند، متحدانه و یکپارچه اقدام نمایند .

آری، رهبران تنظیم های هم‌پیمان دراین اتحاد ، تعهد سپردند و قول دادند و پیمان بستند که همه به حبل متین خدا عملاً چنگ بزنند، صادقانه و مخلصانه در راه اعلای کلمة الله قیام کنند و از موقف گیری های منفی و چاله زدن هادر برابر یکدیگرجداً اجتناب ورزند . باهم احساس خودی و اخوت کنند و باهم صمیمی و دوست باشند و به یکدیگر الفت و محبت داشته باشند و دیگر بعد ازین مــردم را به اختلاف دعوت نکنند. در میان مجاهدین تفرق و چند دستگی ایجاد نه‌نمایند . از حسن اعتماد و خــلاء فکری و فرهنگی مردم به‌نفع خویش وبرای رسیدن به‌مطامع آزمندانهٔ خویش استفاده ســوء ننمایند و در پی آزار مردم نباشند ، بلکه مردم را به وحدت و اخــوت، دعوت نمایند و عملاً در بس همدردی ویکرنگی به مجاهدین بدهند ، صفا و صمیمیت را به سنکر گاه ها باز گردانند و به‌وابستگان و دنباله روان خود صادقانه تــوصیه نمایند که از کینه توزی و انتقامجوئی و برادرکشی جداً اجتناب ورزند و لوله های تفنگ شان را همه یکپارچه و یک جهت از سینه های برادران مجاهــد خویش باز گردانند و بسوی دشمن نشانه روند .

خلاصه اینکه : رهبران ، بکرات و مرات در اینجا و آنجا و حتی در خانهٔ خــدا (ج) از اعمال گذشتهٔ شان که منجر بر اختلاف و تفرقه افــگنی گردید ، باز آمدندو تجدید میثاق کردند که دیگر ابراهیم وار، باتبرتوحید برفرق بت‌های سرکش هوی و هوس بکوبند و آزمندی وحرص و ولع را که ایشان را در پیشگاه «زر» و«زور» و«تزویر» به‌اعتکاف کشانده بود در ضمیر و وجدان خویش خفه‌کنند و سرکوب نمایند و هرگز دو باره به آن مواقف قبلی شان باز نگردند و فقط یگانه شعار عملی شان این باشد که :

« ان صــلاتی و نسکی و مــحیای و مــماتی لله رب‌الــعلمین »

پس در اثر تلاش هــای پیگر و مداوم عــلماء دلسوز و متعهد وبه اتکای توافقات،تعهدات و پیمان - های رهبران تنظیم ها،اینک اتــحاد اسلامی مجاهدین افغانستان بحیث ممثل و انعکاس دهــندهٔ وحــدت و اخوت اسلامی همهٔ ملت ومجاهدین افغانستان‌درصحنهٔ آزمون عملی وتاریخی قرار دارد و اینک چشم امید همه سنگر داران جان بر کف راه حق و دیدهٔ انتظار همه درد مندان و آواره گان و بیچاره گان و هدفمندان با درک و احــساس ، بسوی این اتــحاد دوخته است . وبی تابانه ، پایان این شب های سیاه و ظلمانی اختلاف و تفرق را که همچون لکهٔ ننگ و زشت بر دامان حیثیت ووقار مردم ، و عظمت و

شکوه انقلاب ما نقش بسته است ، انتظار میبرند و امیدوارند که هرچه زودتر و با اقـدامات سریع و فوری ، مخلصانه و صادقانه بصورت عملی در سنگر گاه های انقلاب ، آنجا کـه روزانه صدها جوان، بی موجب و بی خبر بکام اژدهای مرگ فرو می روند و آنجا که باید همه تلاش ها ومقاومت ها بر علیه دشمن بکار رود ، گاهی بر علیه یکدیگر بکار میرود، صلح و آرامش ، صفا و صمیمیت احیاء گردد .

پس به تأ سی از ا ینهمه ا نتظارات و امید ــ واری های درد مندان و بیچارگان و بپاس خاطر این همه آزرده دلان ماتمرسیده و بپاس اینهمه قربانی های بیدریغ و فراوان ملت و بپاس خون پاک اینهمه شهدای پاکباز یکه با خون خویش ، تاریخ موجودیت و بقای ما را نگاشته و امضاء نمودند و . . . ، باید وجیبهٔ دینی و رسالت اسلامی وانسانی خویش را در جهت استحکام ، دوام و بقای این اتحاد و برای جهت بخشیدن این اتحاد در مسیر صد در صد اسلامی و قرآنی ، اداء و انجام نمائیم .

عوامل ثبات و بقای اتحاد :

فوقاً به صورت مختصر جریانی از بوجود آمدن این اتحاد را بیان د اشتیم و راجع به تعهدات و پیمان ــ هائی که زعمای گروپ های ذیدخل دراین اتحاد ، مبنی بر خاتمه بخشیدن به اختلافات ذات‌البینی‌شان و مبنی بر ایجاد یک صف واحد و فشردهٔ اسلامی در تمام ساحات ، مطالبی ارائه داشتیم و نیز به امید ـ واری ها و توقعات و انتظارات بیحد و حصر همه دردمندان و مردمان ستم خستـــه و مظلوم و همه هدفمندان مسیر حق اشاره کردیم و گفتیم که به پاس اینهمـــه امیدواری ها و انتظارات و بپاس استغاثـــه انسانهـــای دردمنـــد و رنجور و به پاس فریاد ها و التماس های کودکان و زنان مستضعف که می گویند « ربنا اخرجنامن‌هذه القریة الظالم اهلـــها و اجعل لنا من لدنک ولیاً و اجعـــل لنـــا من لــــدنک نصیرا » و چـــشم براه اند که دستی آشنا بسوی شان‌و برای نجات شـــان دراز گرددو ازتلاطم گرداب رنج ها و ستمگری ها بیرون شان آرد ، باید به یک وحدت ،و

اخوت اسلامی دست یابیم و از آن صادقانه پاسداری کنیم. برای تحقق همه جانبه تأمین وحدت عمیق اسلامی لازم است تمام عوامل نفاق و تفرقه را ذهناً و عملاً از صحنهٔ زندگی خود طرد سازیم، برای حل اختلافات و منازعات ذات البینی خویش بجای توسل به زور و قوة به کتاب خدا(ج) وسنت پیامبرش رجوع نمائیم. به ارباب صلاحیت و قدرت ضروری است برای اداره و اجرای امور مسلمین، اشخاص اهل را بگمارند و توظیف نمایند.

به حکام و زمامداران و زعماء واجب است، موقع ندهند که بر حقوق زیردستان ستمگری و تجاوز صورت گیرد ودر برخورد شان با رعایا طوری نباشند که مناسبات و علائق محیطی و فامیلی و نژادی و لسانی و منطقوی، شخصی و یا گروهی را در نظر بگیرند و افراط وتفریط رادر اجتماع بوجود بیاورند. و برای تحکیم و ادامهٔ حکمروائی خویش «زر» و «تزویر» را بخدمت نگیرند و با پاسرنیزه و ترور و ایجاد رعب ووحشت، مردم را به اطاعت و انقیاد بلاقید وشرط وادار نسازند.

به مسئولین امور و خصوصاً کسانی که از ناحیهٔ صلاحیت های اداری و مسئولیت های رهبری جامعه در ردیف بالا تری قرار دارند، ضروری است که اولاً باهم صمیمی و دوستانه و صادقانه برخورد کنند روابط و علائق شان مبتنی برریا و خدعه نباشد. و ثانیاً همین روحیهٔ صمیمیت و صداقت را عملاً به زیر دستان ووابستگان خود درس بدهند.

در رابطه با مسائل مالی واقتصادی که اکثراً اختلافات در جوامع و سازمانها ازاینجا بروز می کند، توجه به این نکته لازم است که ثروت وهزینهٔ بیت المال مربوط و متعلق به همه مسلمین است. هیچ کسی ولو زمامدار، بدون حق شرعی نمیتواند حتی بقدر یک درهم درآن تصرف کند و یا از آن در جهت تأمین مقاصد شخصی اش استفاده نماید.

در اسلام اطاعت از حاکم و زمامدار مقید و مشروط است، زمامدار تا وقتی اطاعتش بر رعایا درست و لازمی است که مجری و تطبیق کنندهٔ احکام خدا بر خود وبر دیگران باشد و تا وقتی که زمامدار از خدا و رسول او اطاعت کرد و احکام و فرامین خدا را در جامعه کما کان تطبیق نمود و رابطه وتعلق و اجراء آن با افراد اجتماع در روشنی هدایات و دساتیر خداوندی بوده اطاعتش بر دیگران واجب است والا باید با شمشیر راستش کرد و در برابرش قیام نمود.

چون، ما درشرایط بس حساس و خطیر تاریخ قرار داریم و جامعهٔ ما و امت مسلمه بصورت کل، دستخوش دسائس وتوطئه هاوتجاوز گری های جنایت کاران و کفار و مشرکین در شرق و غرب عالم اند و همچنین دستگاه های اهریمنی غارتگران وآدمخواران زمان، بصورت گسترده ووسیع از دیرزمان به این طرف در میان مسلمانان به نشر و پخش فساد مصروف اند و امروز فتنه و فساد، سراپای جوامع بشری را فرا گرفته است، بدون داشتن یک زعامت و قیادت کاملاً صالح و مصلح و مسلط و بدون داشتن یک رهبری سالم و اسلامی و بدون داشتن فکر و اندیشه و اخلاق و کرکتر و عمل اسلامی، مقابله با اینهمه دسائس و جنایت کاری ها و فساد و فتنه و تجاوز و ظلم و ستم امری است، نهایت صعب ودشوار.

پس در هر جامعه ایکه اختناق و ترور ووحشت حاکم نبود، و قوة و زور، همه، فقط برای ارهاب دشمنان خدا و دشمنان امت مسلمه، بکار رفت، در هر اجتماعیکه زمامدار و رعایا، همه از خدا فرمان بردند و افراط و تفریط، ریا و تزویر، علائق قومی

و گروهی در آنجا وجود نداشت ، یقیناً در آن اجتماع صمیمیت ،وجود خواهد بود واخلاص وصداقت، سلوک همیشگی افراد آن جامعه خواهد گردید و حتمی است که چنین جامعه ئی مظهر وحدت و اخوت است و دلها به هم الفت خواهند داشت و همه برادر وار در صلح و صفا زندگی خواهند کردووحدت و یکپارچگی، یکدلی و یک جهتی در سرتاسر چنین اجتماعی بمشاهده خواهد رسید از دستبرد حوادث مصئون و برکنار خواهد ماند .

چون ماو انقلاب ما درشرایط حادی ازمشکلات و نابسامانیها قرار داریم و چون فشار حوادث ناگوار و تجاوزات بی رحمانهٔ روسها بر مردم بیدفاع ما ودر جامعهٔ بخون نشستهٔ ما بیداد میکند و چون عوامل وابسته به اجانب و مزدوران قلاده بگردن استعمار، وهمچنین فرصت طلبان بی ماهیت و عناصر فتنه انگیز و منافق کهمترصد فرصت اندتابه اصطلاح ازهرآب گل آلودی ماهی بگیرند وخلاصه اینکه درین مقطع معین از زمان که انقلاب مابا انواع مشکلات درگیر و به خطرات متعددی از داخل و خارج مواجه است ، واقعاً کسانی که ادعای دلسوزی به مردم وانقلاب جاری کشور شانرا دارند واگر ازاینهمه بی سروسامانیها، قلباً احساس ناراحتی می کنند ، تاهنوز که دیر نشده و فرصتی باقی است ، باید بی چاره برآمد و قبل ازینکه زمان علاج فوت گردد راهی برای التیام اینهمه درد ها و جراحات جستجونمود وواقعاً اگر صداقتی درکار است باید از وقایع و حوادث تکان دهنده و مولم بصورت عاجل و آنی جلوگیری بعمل آورد و عوامل قتل و کشتار فجیعانه را برچید و انقلاب را از خطرات جدی محفوظ داشت و مردم راکه تا امروز بنابر فقر فرهنگی و نداشتن شعور سیاسی دستخوش مطامع آزمندانهٔ ارباب هوی وهوس گردیده اند از سقوط در کام اژدهای سرخ کمونیزم و یا واقع شدن در دامان کثیف و سیاه استعمار غرب وارهانید و نجات داد .

و در فرجام برای همه افراد آگاه ، درد مند ، با هدف و مبارز که خویشتن را وابسته به مکتب انقلابی اسلام عزیزمیدانند، لازمی است که بنابراحکام و دساتیر والای این مکتب ، درجهت پایان بخشیدن به این خطرات و نابسامانی ها وارد عمل شوند تا انقلاب عظیم اسلامی و مردمان در بند و اسیر وطن خود را از اضمحلال و تباهی نجات دهند و تا باشد با ادای این رسالت اسلامی ، کشتی توفانی وطن از تلاطم امواج خون صد ها هزار شهید بسوی ساحل نجات و آزادی راه پوید و لوای توحید ، با بازوان متحد ملت ، بر فراز همه ویرانه ها،مخروبه ها و بر فراز همه قله ها و کوهپایه های خونین ، به اهتزاز در آید . (و ما ذلک علی الله بعزیز) .

زیرا ماهمه در برابر این وضع مسئول و مکلف می باشیم و اگربه حساسیت موضوع متوجه نشویم و یا از سهل انگاری و تسامح کار بگیریم و در جهت ادای مسئولیت های اسلامی ، انسانی و تاریخی خود ، آگاهانه و داهیانه گام نبرداریم و عظمت و شکوه انقلاب جاری کشور مان را درک نکنیم و اگر در اینگوشه و آن کنار غافل از همه چیز تماشاگر این صحنه های تراژیک باشیم و موئی بر بدن مان از شنیدن و دیدن اینهمه بربادی ها و آواره گی ها و ستمگری ها راست نشود و احساس ناراحتی نکنیم و به فریاد ها و استغاثهٔ هموطنان و همنوعان درد مند و محتاج خود گوش فرا ندهیم وبه التماس های شان لبیک نگوئیم و بیاری شان نشتابیم یقیناً روند زمان بهمین منوال باقی نخواهد ماند و ما در برابر خدا و خلق خدا مورد باز پرس قرار خواهیم گرفت وتاریخ امروز و فردا و نسل های آینده ، قضاوتی را که در خورشأن ما وشائسته اعمال ماست خواهند نمؤد و در داد گاه الهی نیز به نتائج اعمال خود روبرو شدنی هستیم ودر محیط عدل الهی "زر"و "زور" و تزویر را اثری نیست و نخواهد بود . والسلام

کمونزم و آزادیها

نوعیت حکومت در کشور های کمونستی از ناحیهٔ شکل و محتوا معروف است.

وآن عبارت است از حکومت فردی یاطائفوی که خود را بر همه چیز تحمیل می نماید، وهر گز بمخالفت وانز جاروبمیانآمدنمفکورهٔ ضد آن اجازه نمیدهد، تا چه رسد باینکه وجود حزبی را تحمل نماید که در مسیر مخالف آن در حرکت است و وجههٔ فطری مغایر با طرز بینش‌وی را داراست...!

اسلوب زندگی در سایهٔ چنین رژیمی ایجاب آنرا می نماید تا غذای روزانهٔ افراد و خانواده‌ها نیز از زیر نظر حاکم بگذرد.

جهان بشریت نه در تاریخ گذشته اش ونه‌در آینده، رژیمی را سراغ داشته و خواهد داشت که به اندازهٔ کمونیزم دهشتناک، وحشت انگیز، خفقان آور بوده و کشور ها را به زندان های بزرگ و و ملت های آنرا به گله های اسیر ودست وپا بسته تبدیل نماید که هیچگونه اراده و تصمیمی از خود نداشته باشند.

از همه تعجب آور تر اینکه همه این جنایت ها بنام ملت ها صورت میگیرد...!!

بنام ملت، آراء نظریات وصدا هارا در گلوها خفه می نمایند، و بنام ملت نفس ها را در سینه ها قید می سازند، و شخصیت های بزرگ را از میان می بردارند وبه یک یا چند نام لباس تقدس می پوشانند واز مردم میخواهندکه اورا عبادت نمایند...

و واژهٔ"ملت" جز پرده ای نیست‌که در ورای آن، مشتی پست فطرت و خون آشام مخفی شده و جنون خود خواهی ایشانرا بدان وامیدارد تا مفکوره و راه وروش واغراض پلید خودرا بر دیگران ولو با جبر واکراه، تحمیل نمایند.

و این ملتی که بنام وی همهٔ این کارها صورت میگیرد خود در نابودی وضیاع و بربادی زندگی میکند وقربانی توطئه های رذیلانهٔ آن گروه خون آشام ووحشی میشود.

چنین ملتی مصداق خوبی برای این شعرعربی است که میگوید:

و توخذ باسمه الدنیا جمیعا

و ما من ذاك شیٔ فی یدیه

یعنی: بنام وی همهٔ اموال دنیا گرفته میشود ولی از آن جمله در دست وی چیزی وجود ندارد.

شکی نیست که کمونزم درهیچ کشوری وهیچ زمانی هرگز از طریق انتخابات آزاد نمی تواندزمام حکومت را در دست گیرد . . .

واگربفرض محال روزی چنان‌شود که‌بنابدلائلی در انتخابات آزاد ومردمی ، کمونزم بابدست‌آوردن اکثریت جزئی قدرت رابدست گیرد باز هم‌دیری نخواهد گذشت که مردم از آن روگردان خواهند شد ونفرین ولعنت‌رانثارش خواهند نمود . دربنجا است که این رژیم شیطانی مجبور میشود جهت بقای خود فقط وفقط برتاز یانه و سر نیزه اعتماد نماید وازین راه قدرت خود را حفظ کند ....

حاکمیت‌آزادی‌در زمین‌مرادف‌است بازوال‌کمونیزم از زمین، وقطعاهیچ حکومت کمونستی در روی زمین برقرارنمیشود جز در آن صورت که شوری از میان برود ومردم‌از تغییر اوضاع بکلی مأیوس شوند .

را محترم شمارد وبجنگ شان برنخیزد .

وچون انسان در رژیم کمونستی‌مشاهده میکند که در امدش ناچیز شده وزندگی اش روز بروز تلخ تر شده میرود ، ومی بیند که دینش ومعتقداتش درین رژیم لعنتی مورد اهانت و تمسخر و استهزاء قرار میگیرد و آزادی اش مصادره میشود ، در چنین حالتی به چه دلیلی باید بچنین حکومت شوم و پلید روی خوش نشان دهد وخواستار بقای آن باشد ؟

وچه کسی بدین خوش خواهد شد که به این طرز زندگی ذلت بار دنیا وآخرت خود را از دست دهد ؟

اکنون همهٔ مردم جهان از خلال سیاست های شیطانی کمونیزم پی بدانچه گفته آمدیم ، برده اند ، ولی کمونست ها میخواهند بهر وسیلهٔ که‌امکان دارد عقائد ونظریات پوچ وواهی ومیان تهی خود را بر مردم جهان تحمیل نمایند ، وهمهٔ موانع را

بحث درین موضوع احتیاجی به فلسفه بافی ندارد . چه ، مردم از حکومت خود وقتی راضی می باشند که منافع شان را تامین وعقائد وآراء شان

از راه آن بردارند .

تاکنون برای رسیدن باین اهداف سبوعانه و غیر انسانی کشتی وحشیگری خود را در بحرخون

بیگناهان بیشماری غوطه ور ساخته وکرامت بشری میلیون ها انسان را در زیر پاله کرده اند و تا زمانی که قدرت وسلطه وسطوتی بکف دارند ، این مسیر وحشیانهٔ خود را دنبال خواهند نمود .

ورژیم کمونستی در داخل ، برشبکه های قوی جاسوسی استوار است که حتی بر آنچه درزوایای افکار وضمایر شان نهفته است اطلاع حاصل نماید همچنانکه تسلط کاملی بر سرنوشت مردم دارد و بالابردن وپائین آوردن و زندگی ومرگ مردم بدست آن است . . . ! !

خیلی ساده است که شخصی امروز وزیر باشد وفردا معزول شود ، وبعد بزندان انداخته شود و بالاخره به اتهام اینکه به حزب خیانت کرده است ، اعدام گردد . . .

وهمهٔ این کارها در محکمهٔ فرمانبردار و مطبوعات گنگ و توده های ذلیل‌شده و ...صورت میگیرد وبنام دهقان ها وکارگران ! !

با مطالعه دقیق اقوال "مارکس" "و انگلس" واقوال ونوشته ها وکارهای "لنین" و "ستالین" در می یابیم که این گروه گرگ صفت آنقدربه مفکورهٔ پوچ وناخردانه‌خودغرق اندوآنقدرهراب‌جهانخواری ایشان را مست نموده است که همهٔ جهانیان را در خطا وخود وراه ورسم‌لجوجانهٔ خود را صواب گمان می کنند .

برای بررسی آزادی درکمونزم، اول از چین کمونت شروع میکنیم وبعد به‌افشای چهرهٔ وحشتناک زندان وجهنم بزرگ کمونزم چینی روسیهٔ جهانخوار می پردازیم .

کمونزم در چین برهبری ماوتسه دون به‌تعقیب از میان رفتن حکومتی بوجود آمد که سراپا هرج ومرج وفساد ورشوه ستانی ولی بند وباری بود ، بدرجه ای که خود امریکائی ها نیز که پشتیبان قوی وحامی آن رژیم بودند ، از حمایتش دست کشیدند .

وغالبا کمونزم در چنین جوی که مملو ازفساد بوده ومردم بجان رسیده وراه نجات بجویند ، بمیان می آید .

پس از پیروزی کمونزم در چین حزب کمونست در تنفیذ پروگرام های باصطلاح اصلاحی اش که از تعالیم "مارکس ولنین" تهیه دیده شده بود ، شروع نمود .

وماوتسه دون آرزو داشت که هزاران تن در اطرافش پروانه وار جمع شوند و خطاهای رژیم گذشته را برشمارند وبدون شک احتیاجی به‌استبداد ومصادرهٔ آرای دیگران نبود .

وچنان می نمودکه آزادی تاآخر پایدار خواهد ماند !! ولی تاهنوز دروازه های آزادی درست باز نشده بود که بادهای مخالف که هدف ریشه کن ساختن کمونزم را داشت وزیدن آغازنمود . گویا که مردم در اشتیاق نجات یافتن از چنگال های خونین عفریت کمونزم بودند...

درینجا بود که "ماوتسه دون" از بازگذاشتن دروازه های آزادی پشیمان شد وبازور سر نیزه آنرا بست ... !!

ادامه دارد

زموږ جهاد په عقیده ولاړ دی

د روسي ښکیلاک په مقابل کې زموږ د مسلمان
اومیړني ولس قیام او وسله واله مبارزه یوازې او یوازې
د اسلامي عقیدې او ایمان پر اساس ولاړه ده، او د همدې
عقیدې او ایمان په قوت یې د نړۍ د یوه ستر او وحشي
قدرت په وړاندې د جهاد او آزادۍ جنډه پورته کړې ده.
د دې قیام او سپېڅلي جهاد اصلي محرک همدا اسلامي
عقیده او پر لوی خدای (ج) ټینګ ایمان تشکیلوي
د همدې عقیدې او ایمان ولوله او جذبه ده چې د
مجاهدینو په زړه کې له مرګ، زندان د کورونو او
مالونو له لوټ او تاراج څخه څه وېره نه ګرځېدله
همدا اسلامي عقیده ده چه خاوندانو ئې شهادت او
قربانۍ ته په خوشحالۍ او موسکا خوله غېږه پرانستله
او همدا ایمان و چې له مادي پلوه یوه کمزوري ولس
ته یې دا توان ورپه برخه کړ چه د وسایلو او اسبابو
د لښتوالي او کمیت [illegible] سره روسي یرغلګرانو ته
کلک او خوله ماتوونکي ګذار ورکړي. د مادي
وسایلو او د عصري اجرائي تکنالوژۍ په وړاندې د عقیدې
پیاوړتیا او برلاسي [illegible] خلکو ته وښوده او که د
عقیدې ځواک نه وای نو [illegible] کوم [illegible] چې دومره
زحمتونو او ستونزو ته غاړه کېښودلای [illegible]
[illegible] عقیدې او ایمان ولوله ده چې زموږ [illegible]
[illegible] مسلمانانو مجاهدینو
[illegible]
[illegible]
بې رحمانه [illegible] سره په کلیو او درو کې تري کار

اخوا ته کبیرو خو زموږ ولس له خپلې کلکې عقیدې او ټینګ
ایمان داسې زور، پراخه او لویه حوصله ورپه پلې ده چې
د اکرد مشکلات او ستونزې په ځان مني او خپلې لارې
ته دوام ورکوي. د دغو دلائلو سره سره سوځلي اسلامي
جهاد ته بله بڼه او نوم ورکول په حقیقت کې له لمر څخه
انکار دی. زموږ په ګران هېواد کې کمونستانو او د دوی
بادارانو د افغانستان خلک په دې زنداني کول او وژل نه
چه دوی یوه او بل ملیت او قوم ته منسوب او یا په
یوه او بله ژبه خبرې کولې او کوي بلکه په دې ګناه
یې زنداني کول او وژل چې مسلمانان او پر خدای (ج)
ټینګه عقیده لري. کمونستانو او روسانو تر ټولو د مخه
د اسلام او مسلمانانو خلاف خپل وحشیانه پلانونه عملي
او د دوی هدف د اسلام او مسلمانانو محوه کول دي
ځکه په داسې اغیزه لاکه توګه چې اسلام د کمونزم
او استعمار خلاف مبارزه او جهاد کوي او پرمخ بیولی شي
د لورو مفکورو او .. له لاسه پوره ندي او کوم خطر
چې استعمار او کمونزم ته د اسلام له خوا متوجه دی
له اورو مفکورو څخه دومره خطر او وېره له محسوسوي.

حالي دا خبره سمه وي چې روسان په افغانستان
باندې د نظامي یرغل او تېري له امله غواړي د هندلو دو
او بوله ځان ورسوي او د سیمې له شته منبو څخه ګټه
اوچته کړي خو حقیقت او اصلي خبره داده چه په افغانستان
کې ورځ په ورځ اسلامي مبارزې پرمختګ کولو،
کړې په کړې د اسلام د لیکوالانو او مبارزانو د شمېر په
مخ په زیاتېدو و، او له افغانستان څخه د اسلام د یو پاخه
او ټینګ سنګر جوړېدل مخ په وړاندې روان و. روسانو
د همدې سنګر له وېرې په افغانستان کې په یرغل لاس

پوری کړ ، خو باید و پوهیږو چه د اسلام د لښکریانو مېنګر ، نه ماتیدونکی دی او ښایي او س پوهیدلی هم وي.

د افغانستان مسلمان او قهرمان مجاهدین په هیواد کې د اسلامي حکومت د منځ ته راتګ په لاره کې خپلې وینې تویوي او د سرونو قربانۍ ورکوي ، او د اسلامي حکومت د جوړیدو سره: آزادي ، سعادت ، سوکالي او هر اړخیز ټولنیز عدالت، ملګري او تړلي دي .

په افغانستان کې ولیدل شول چې له یوه قوم او سیمې څخه په څو تنو کمونستانو له خپل قوم او د سیمې له اوسیدونکو څخه حتی په راز راز حیلو ، چلونو او ډول ډول وعدو سره وغوښتل چې د حکومت خلاف عملیاتو څخه لاس واخلي او یا لږ تر لږه له مجاهدینو سره همکاري غوښه کړي ، حتی له پیسو سره به تنواتي ورغلل خو هیڅ دی ته غاړه ورنکړه .

د ځدرانو سیمې ته د سرحداتو د وزیر فیض محمد دتنواتي ورتګ چې د ده په مرګ تمام شو ، د دې خبرې ژوندی مثال ګڼل کیږي . په وردګو کې د هغه ځای د څو تنو کمونستانو له خوا همداسې پلان جوړ شوی و ، د سیمې خلکو ته یې په ګڼ شمیر کې ټوپک او له هر ټوپک سره ... ۲ مرد کت ورکړل او ډیری غوړې او لرمې وعدې یې هم ورسره ورکړې خو څنګه چې هغوی ټوپک ترلاسه کړل سملاسي يې د هماغه حکومتي ټوپکو خولې د هماغه کمونستانو په لور وګرځولې او د ولسوالۍ په انګړ یې اسلامي جنډه ورپورته. زموږ د دې اسلامي سپیڅلي جهاد په پیل او هم پهیر کې قومي او نشنلستي اغیزه له سره نه ښکاري او اصلاً د ملت اړیکې ، قوم او نشنلیزم هیڅکله هم د پیوستون لاره نشي کرځیدلی حتی دیوه قوم د پیوستون او یو له بل سره د مرستې او تساند مصدر هم نشي کیدلی . موږ ولیدل چې څنو کسانو له کارلوکاولو را پدیخوا د پښتو او پښتونولي تیږې په سینه درپولي د پښتنو د حقوقو د ګټلو چیغو به يې ستونی وپرسول .

نن باید هغوی د قومیت او نژاد اړیکو په افغانستان کې له پښتنو سره مرستې او همدردی ته مخولی وی

پداسې حال کې چې خپله پښتنو لهیوه بله څخه د دفاع په ځای یو بل په قتل رساوه د ښمنې یې ورسره کوله . هو ، اسلام او اسلامي اړیکې له یوه ډیر لیرې ګوټ څخه پو مسلمان چې له موږ سره هیڅ ډول قومي ،نژادي او ژبنی اړیکې نلري دې ته اړ کوي چې د افغانستان له مسلمانانو سره د همدردي او خواخوږي آواز پورته کړي. ډیره ښکاره خبره ده په کومه اندازه چه اسلام د پوستر پیوستون او یووالي ،همدردی او لساالد روح تازه او ژوندی ساتلی شي ،قومي او ملیتي اړیکي (نشنلزم) له سره هم نشي ساتلای او بیالکه څنګه چه اسلامي مبارزه کولای شي چې د تیری کوونکو او ښکیلاک ګرو لاس ورلنډ کړي کومه مبارزه چې د قومیت او ملیت له مخې پورته شوي وي هغه ډول لشي کولی .

کله چي څوکاله مخکې د هند او پاکستان ترمنځ جګړه نښتې وه سره له دې چې د استعمار د لاس وهنو او توطئو لامله د افغانستان او پاکستان ترمنځ اړیکې ښې نه وې له افغانستان څخه پو شمیر خلکو د خپلو پاکستاني ورونو د مرستې لپاره ځانونه پاکستان ته ورسول او جهاد یې ورسره کاوه دا د اسلامي عقیدې پیوستون او واوله وه چې د حکومتونو د اختلاف سره سره یې د خپلو مسلمانانو ورونو ملګرتیا ته ځانونه ورالدې کړل همدار نګه د فلسطین او عربو له مسلمانانو سره د اسرائیلو خلاف جګړه کې د افغانستان پو ګڼ شمیر خلکو د وخت حکومت ته عریضې او درخواستي ورکړې وې چې دوی ته اجازه ورکړي او شرایط برابر کړي څو له فلسطین او عربو ورونو سره د اسرائیلو د تیري خلاف جګړه کې او وره په اوږه برخه واخلي حتی مهرمنو د فسطینیانو دپاره په اعانه او چنده کې د خپلو غوږوالیلونه او ګاڼې هم ورکړې ، هلته خود قومیت، ملیت او نژاد مسئله نه وه نو هلته د اسلام او عقیدې

پاتې په ٦١ مخ

مارکسیزم و

حکومت روسیه از:

برای آنکه از عهدهٔ تحلیل مارکسیستی روس ها از افغانستان برآئیم باید اندکی خود مارکسیزم را تحلیل نمائیم تاحین تشریح وضعیت های اقتصادی، اجتماعی وسیاسی ومراحل گذشت جامعه از یک مرحله به مرحلهٔ دیگر، از اندیشه های مارکسیستی دور نمانده باشیم .

کمونیزم در جهان پدیده ها یک پدیده و در دنیای مکتب ها یک مکتب، و در دیار جنایت ها و خیانت ها جائی بزرگیست ' که به سر زمین صدق صفا و راستی راهی ندارد، و به جادهٔ انسانیت نگاهی (!!)

هرچند امروز در جهان ' کشور هائی هستند که سنگ عدالت و صلح دوستی را بر سینه می کوبند، در حالیکه مارک مارکسیستی وکمونستی را برجبین حك کرده اند . کمیت این کشور ها و سرزمین های جغرافیائی شان در خور توجه است، به همان اندازه که کیفیت پیروی پیروان سوسیالیزم و کمونیزم درین کشور ها قابل تأمل است . چه اینها خواب تسخیر جهان را در تزاید کشور هائی به این نمط می بینند و به آن دلخوش میدارند . و همچنان استدلال می نمایند که در کمتر از نیم قرن، ثلث ساکنان کرهٔ ارض پیروان این مکتب را تشکیل میدهد .

پندار های این مکتب، در رابطه با شناخت اشیاء و پدیده های جهان هستی بجز (تضاد) همه بیرونی و ظاهری بوده و از کنجکاوی و معرفت در کنه پدیده های هستی عاجز و گمراه گشته است ؛ از ینرو به تمام پیروان مکاتب دیگر الهام آیده‌آلستی و موهوم پرستی و ده ها " ایست " دیگر وارد می آورد و حتی به آنهائیکه در همین مکتب، غیر روش مارکس ولنین را پوئیده اند ' مانند سوسیالیزم تخیلی و غیره . . . . . .

آری باید چنین بیندیشند، زیرا چشم حقیقت

در ص ۳۹

ن - لاجوردین شهری

نور تمنّا

میهن معنی همین، مشهد رؤیا کجاست؟
درد حقیقت همان ، مستی صهبا کجاست ؟
شرع محبت کجا ، « نور » حقیقت کجاست ؟
درد دل « ما » کجا ، قلقل مینا کجا ست ؟
قصهٔ لیلی همین ، قصهٔ « مــردم » همان
سایهٔ رویا همین پــرتــو معنی کجاست ؟
طــرح پلیدی همین ، مظهر پاکی همان
اوج نهان بنگرید اینهمه پــیدا کجاست ؟
مطرح دل : درد ها ، مطرح جان : رنجها
« بارجسد میبری » منزل « آقا » کجاست ؟
رفته ای اندر بهشت مظهر درد زمــان (!)
جهل فــدایت ، مــرا دوزخ تنها کجاست ؟
« درد » فــرومایگان ، رنج « جسد » بــردنست
« شمع » گدازندهٔ انجمن آراء کجا ست ؟
مــرکز تحقیق « این » متن فــریبنده « آن »
ای « خردت » رهکشا : حل « معما » کجاست ؟
شمع گـــدازنده ام ، زیستنم « سوختن »
انجمن درد کــو؟ خــلوت غمها کجاست ؟
خــون تــرا وبده ام ، از جــگــر آسمان
جزخط خون « راه » نیست « راه » فریبا کجاست ؟
طــرح هیا هوستی « خــود » به دل لحظه ها
هیچ مگو از « خرد » خلوت دلها کجاست ؟
تــوهمه « عشرتگری » در دل نــرم امید
من « همه » تجهیز یأس ، شهر المها کجاست ؟
مــرجع امید نیست بارقــهٔ و هــم صبح
ار بود این صبحگاه ، ظلمت شبها کجا ست ؟
در صــدف « رنگ ورو » قــطرهٔ گمگشته ای
از دل یاقــوت پــرس پهنهٔ دریا کجاست ؟
ظلمت یأس آفــریـن هــرطــرفی رهزن است
اوج تقاضای دل « نور تمنا » کجا ست ؟
رزم علیه شب است در دل شبهای درد
غیر چنین انقلاب ، بعثت « فردا » کجا ست ؟

دمنزل پەلور

ورونو تیږي لار اوږده ده ډیر مزلونه غواړي
د غزل خواته تلل اغزوکي تیندکونه غواړي
ارمان لوړته دا سفر د قربانو سفر دی
ځان ځارېدنې یکی شته سوغات سرونه غواړي
د سست عنصرو بزدلانو د تګ لارخونه ده !
خوږي یون دی د ککرو خېراتوله غواړي
مفته خونه ده چه پری ولاړشي د هوس بچوړی
په تینګ ایمان دیبلو ښېو متین ګاموله غواړي
دژوندون وچ ډګر لامبل غواړي پەپاکو وینو
دتاریخ سور تتر تاوده تاوده پابوله غواړي
دبی ایمانو یکی لور د خوخېدلو اشته
مؤمن بهیردی باایمانه رجالونه غواړي
ای دهدف د قافلې یارانو یوشي سره
منظم دروسی لار اوږدې کاروانوله غواړي
پەسنګري کعبه تواف وکړي د پاکو وینو
پري وچورلیږي چه تواف اوچورلکولەغواړي

دردونه ډیر دی طبیبان شته رنځېدلو ورونو
رنځور ولس مو د رنځونو درملوله غواړي
امت زخمــي دی په ګـــذار داستکبـــار ډیرچو
ملهم ملهم شي چه زخمونه تکرونه غواړي

کونړ ـ کچلاک ـ
د ۱۳۶۱ کال د زمري ۱۲
ع ـ م ـ عصمت قانع

دخپلواکی اتل

اریږدی چه وغړیږی تندردی پرېښنا جوړوی
دانقلاب هوا اخیستی غړمبیدوکی خوش دی

سترګی ئې سری ښکاری په سره دګرکی مرګ لټوی
مؤمن اتل دی د خپل سر په لوبیدوکی خوش دی

دانګی دي دانګی دي په سرداستکبار دمورچل
دغوځ تصمیم خښتن همیش په دانګیدوکی خوش دي

پرده چه ټول غلبیل غلبیل شي په ګولو د دښمن
ساحل ته دروی دسرو وینولمبیدو کی خوش دي

تنها دځان په فکر نه دي انقلاب اوړدوی
مرام ئې لوړدی دغورځنګ په اوږدیدوکی خوش دی

په زولنو کی که راګیرشی د حریت په جرم!
دخپلواکی اتل د جیل په کتاروکی خوش دی

ع - م تاڅ

٥ - لاجور دین شهری

پرتاب

زعمق شبستان واندوه شب
بحکم زمان و بحکم زمین. .
سفیر سحر گاه مرز طلوع
پیام آور آیت روشنی
پیام "رهائی" و "رستن" ز "بند"
پیام علیه "رسوب" و "جفا"
سرو دِ سزا وار مرگ "سیاه"
پیام هجوم فر و زندگی
پیام زوال "سیاهی" و "جور"
پیام چنین: بر لب و مسرود:

که خفاش! ای تیره جان وروان
که ظلمت پرستی بود "جوهرت"
دیگر شب گذشت و بجلوت متاز
بس است "انتخاب" و بس است "امتیاز"

"بخورشید" هر گز نخواهی رسید
زخورشید هرگز نخواهی چشید
زخوشید تا "امتی" خواهی رمید

علیه "حقیقت" ستیز بود نت
"بخورشید" تا بنده "نادیدنت"
و "دیدن" به د نیا به این "دیدنت"
بدینگونه "بگزیدن" و "چید نت"

شکستی "تو" جام امید بسی
به اینگونگیها، "کجا" میرسی؟؟
به هیچ غم انگیز، گروار سی.

شاهد

شعارخلقی ها:

یادم آمد شعار پرچم و خلق — حزب جسم است و روح او ترکی است
بین جسم پلید و روح کثیف — است گفتند وجه مشترکی است
حال کان روح رفته زد و رخ — هیچ دانی که جسم زنده به چیست؟
روح شیطان حلول کرده در آن — روش شیطان در اصل هر دو یکیست

کابل - ١٥ حوت ١٣٥٨
ع. آرین پور رستاقی

پژوه از چشم واندیشهٔ واقعیت بین متمایز ومتفارق است ، (در مقام والای عدم تعصب است اینکه بینش مار کسیستی را یک بینش واقعیت بین میخوانیم چه هستی را در جا مهٔ بود ها می بینند) زیرا آن یکی (آنچه را بایدباشد) می بیندو به آن می اندیشد وآن دیگر آنچه را که صورت پذیرفته است می بیند و می پذیرد ولو اگر خواستهٔ انسانها به نبود آن باشد ، به آن سخت می چسپد و به مغز وافکار توده ها عجینش می کند ، این روش شاخص کمونیسم از سائر مکتب ها در حد افراط می باشد .

باسیر و سفر در اندیشه ها و خواسته های مردم جهان عموماً ، و در اندیشه ها و افکار توده های مظلوم تحت سلطهٔ نظامهای سوسیالستی وکمونیستی خصوصاً می توان ادعا کرد وثابت نمود که رژیم های موجوده در این کشور ها واقعیت داشته وسوسیالیزم یک واقعیت ممتنع الحقیقت است . جای تعجب نیست اگر اظهار نمائیم که نفرت از این مکتب " زور و تزویر " به همان اندازه ای که در کشور های دارای این نوع رژیم بالقوه موجودیت دارد (واکثراً درین اواخر در بعضی از این ممالك سوسیالستی بالفعل هم ظهور کرده اند) در کشورهای دیگر به این درجه (از حیث بالقوه بودن ضدیت) وجود ندارد . چه آنها در رابطهٔ مستقیم و شدید بافرآورده های این مکتب قرار دارند و دیگران صرف در حال تماشا و سماع آن فرآورده ها ودست آورد ها هستند . برداشت و استنتاج متفاوت هرشنونده وبیننده درین موضوع مربوط به میزان اثرگذاری فرهنگی ، سیاسی واجتماعی مکتب مذکوراست وقضاوت های ناشی از آن درسطح نسبیواقعیت دارد. چه درقضاوتهای یک فرد تبعهٔاین‌کشورهاویک‌فردتبعهٔ کشورهای دیگرتقابل اساسیوجوددارد. ولیرویهمرفته قضاوتهای‌آنانی‌که‌در ممالك کمونیستی عضو حزب کمونیست نیستنند و

آنانیکه ازواقعیت های داخلی درین کشورها وآنچه را که این مکتب به آنها ارمغان آورده است ، آگاهی دارند ، تفاوت چندانی باهم‌ندارد . بناءً چون‌تنها در کشور (روسیه) که در حدود (۲٦۰) دوصدوشصت مليون نفوس وجود دارد ، اگر بپذیریم که در این اواخر حد اعظمی آمار اعضای حزب کمونیست را (۲۱) بیست و یک مليون نشان می دهند پس هشت در صد مردم با در نظر داشت بساعوامل مؤثر در طبیعت انسانی ازکمونیزم دفاع می کنند بااحتمال خیلی قوی میتوان اظهار کرد که کمتر از ۲ تا ٤ در صد ممکن است اشخاصی باشند که از کمونیسم به صفت یک مکتب آیده آلی شان دفاع نموده و سرنوشت خود را موقوف ومربوط به آن بدانند .

روی این واقعیت است که کمونیست ها روی اشخاص وتوده های ملت حساب نمی کنند بلکه بردوش مشتی ازکسانیکه در گرداندن چرخ حکومت ها مؤثر اند تکیه می نمایندوبابدنبال افرادی‌میروند که در عرضه کردن وجدان ، ناموس وملت شان به بازار کمونستی چون وچرا نکنند . چه این نوع حساب گری ها روی تیوریسن های مارکسیستی را سفید خواهد کرد . وخواهند دانست که بیشتر از چهار فیصد ساکنان این کرهٔ خاکی را نتوانسته اند بفریبند .

اما آنچه که بایست بصورت یک واقعیت عصر تلقی گردد اینست‌که کمونیزم از مکتب های الحادی بوده ودرزمینه‌های مختلف توانائی "حمله " " دفاع " و " گریز " را کسب کرده است : ازلحاظ نظامی قادر است به حمله و تجاوز های خشن خود ادامه بدهد، وازنقطهٔنظر وضعیت‌اقتصادی، حکومت - دارای ودولتمندی میتواند در مقابل سیل اعتراضات دیگران مقاومت نموده از خود دفاع نماید ، اما اگر پای‌منطق، فلسفه و استدلال بمیان آید ، با وجودیکه به یک مکتب علمی موسوم است با آن " چهارپائی "

اساسی اش با تمام قوت و قدرت قرار می کند واین همان بعد ضعیف این مکتب است که با گذشت زمان و سیر در معارج علم ضعیفتر شده میرود تا آنجا که دیگر مانند سوفسطائیزم قابل بحث نباشد.

واما آنقدر میان تهی (مطالب فریبنده و مفاهیم بظاهر انقلا بی وسیاسی دارد) هم نیست که به این سادگی ها طرد شود و از صحنه خارج گردد (بلکه با استدلال علمی طردش کرده از صحنه خارجش نمود) زیراکمونیزم می تواند درجوامعی که افکار، مسموم شده و انسا نها از مقام والای انسانیت فرود آمده باشند عمری را سپری نماید. چه طول عمر کمونیزم با درجهٔ فساد اخلاقی جامعه تناسب مستقیم دارد. و خود متوجه ناسازگاری اخلاق فطری انسانها با نظام کمونیزم بوده است از ینرو برای اخلاق، تعریفی

سیاسی و اقتصادی خیلی عجیب و شگفت آور بوده و مختصری از ین شگفتی هارا تذکار میدهیم:

آن پدیده های عالم هستی که در تضاد، تقابل و حتی در تخالف باهم موقعیت گرفته اند، برای شناسائی و معرفت آنها لازم است تا از د و طریق استفاده گردد:

۱- تفکر، تعمق و تجسس در هر یک از آنها به کمک علم تا آنجا که در حیطهٔ سلطهٔ علم قرار دارد.

۲- قیاس ها وحدسیات معرف قرین به حقیقت است که از شناخت این یک، به آن دیگری معرفت حاصل آید، مثلاً به هنگام شناخت ظلمت به چگونگی نور پی برده می شود. وقتی از اوصاف ظالمی حکایت می کنیم باعلاوهٔ یک علامهٔ منفی درست ازلو صیف ضدآن یعنی اوصاف عادلی صحبت کرده شده است. وعلی هذاالقیاس

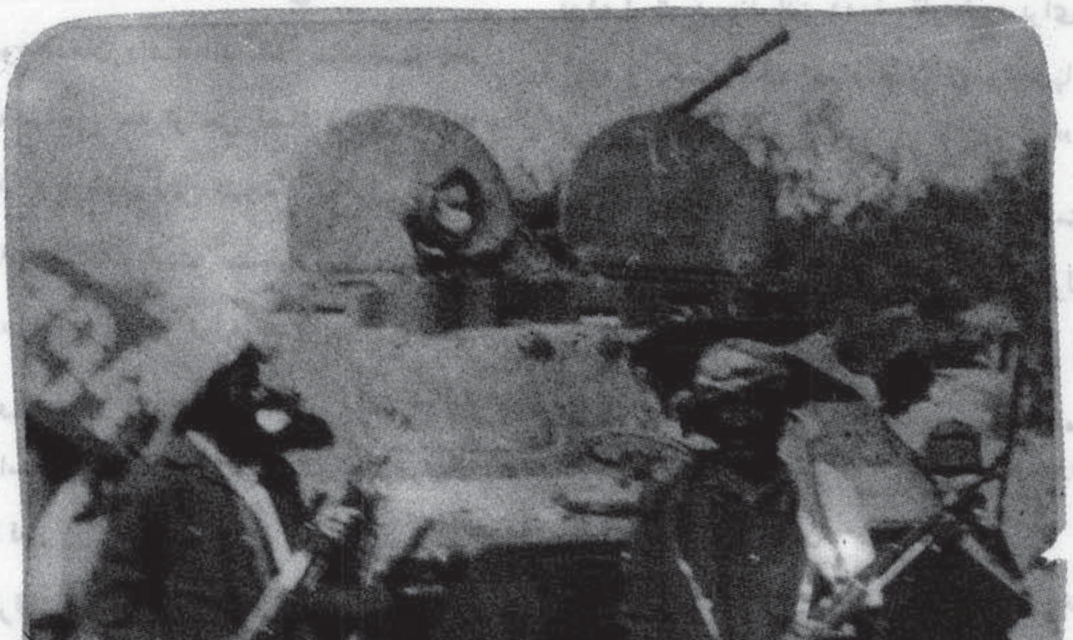

ماتریالستی طرح کرده و آنرا از ظواهر رشد نیروی تولید، وروابط تولید قلمداد می‌کنند.

کمونیزم مانند سایر مکاتب سیاسی از گذشته ها افسانه ها، و از آینده ها حکایت ها دارد.

طرز دید این مکتب در مورد مسایل فلسفی،

(این مثل را در عا لم محسوسات آورده یم و فعلاً به بحث فلسفی که از عدم وجود شناخته نمیشود وبا عدم معرف وجود نیست چه اصلاً عدم وجود ندارد زیرا ما به هرچه مهالد پشیم وجود دارد پس اگر بگوئیم عدم هست پس عدم وجود دارد، کاری نداریم)

هر گاه از طریق اول وارد این مکتب شویم واز چگونگی پیدایش آن یعنی از مرحله" آبستنی ، تولد ، صباوت، جوانی وتا اکنون یعنی در دوران کهولت" آن ودست آورد ها وفر آوردهایش وهکذا نظریاتش دربارهٔ خودش ودیگران در گذشته وحال وآینده پیرامون سیر تحولی اش در جهان وسیر تحول انسان (جامعه) در عرصهٔ گیتی از هنگام موجودیتش که مطمح نظر مارکسیسم است اطلاع حاصل کنیم باید کمونیزم رادر تیوری و پراتیک اجمالاً بررسی نمائیم .

اگر قاعدهٔ درست اندیشیدن (منطق) رعایت گردد ، لازم می آید که در رابطه با پیدایش مکتب کمونیزم، قواعد علت و معلول و سنخیت علی پیدایش پدیدهٔ کمونیزم مد نظر قرار بگیرد . چه این پدیده ایست حادث و مربوط به زمان و حتی مکان، که واضعان آن خود اذعان داشته اند که سوسیالسم بعد از سپری شدن مراحلی بعد از حل تضاد وسایل تولید و روابط تولید، ویا بقول لنین نتیجه" تکامل تضاد های نظام جهانی استعمار است مستقر گردیده نهایتاً با رشد سریع عوامل مؤثردر تولید به‌روابط کمونستی یا مرحلهٔ نهائی سیر جامعه می انجامد . واین همانند مدائن فاضله است که سائر فلاسفه در عالم خیال خود ساخته اند .

بهمین ترتیب شیوه هائیکه برای توضیح علت موجدهٔ مارکسیزم ادعا می گردد دست کم دو پهلو دارد :

الف — روشهای استدلالی که مارکسیست ها آنرابکار گرفته و دیالکتیک اش می نامند.

ب— روشهای واقعی است که غیر مارکسیست های آگاه و مطلع از مکتب کمونیزم بعمل می آورند به شیوهٔ ر ئالیسم

مارکسیزم خود را معلول علل تضاد های اقتصادی واجتماعی و اخلاقی جامعهٔ سرمایداری می داند . مارکس برای یافتن "بهشت مفقود" مسیر جوامع گذشته را تعیین کرده ورسیدن به جامعهٔ کمونستی را چنین بیان می دارد :

(آنها انسانهای اولیه)دردامان پر عاطفه "مادر دهر" می زیسته اند واز وسایل موجود طبیعی بی‌آنکه مزاحمت وقیودی باشد استفاده می گردیدند بطور واضحتر به آخر اسم اشیاء کلمهٔ "من" وجود نداشته و ضمیر مالکیت معنی ومفهومی را ارائهٔ نمیکرد ه است . در حالیکه این انسانهای اولیه از فهم مفهوم "ما" نیز عاجز بودند که مارکسیزم این دورهٔ تاریخی را همان بهشت ابتدائی که بعد ها مفقود گردید بنام کمون اولیه خوانده است دوین هنگام همه چیز اشتراکی بوده است هرچند این دورهٔ تاریخی برای ما تاریک بوده و بکمک یک تعداد از قرائن وقیاسها و نظریات ادا گردیده است . مارکس می گوید : " وبعد هر عامل که سبب شد وسایل تولیدرشد یافته منحصر به‌فرد یا قبیله گردیده در حالیکه روابط تولید جامعهٔ اشتراکی هنوز پا برجا بود برای حل این تضاد، جامعه از حالت کمون اولیه به دورهٔ برده داری و بعد به ارباب رعیتی (فیو دالی) و سرمایداری و کپتالیزم تحول کیفی نمود. از نقطه نظر مارکسیسم عوامل تحول این جوامع به یکدیگر همان تحول شیوه های تولید این جوامع بوده است چه تغییر شیوهٔ تولید به عقیدهٔ این مکتب، تغییر نیروی تولید و تغییر روابط تولید وتغییر نوع مالکیت پروسائل تولید را دارا می باشد. به هنگام تغییر و تحول تولید جامعهٔ سرمایداری (که جبراً باید انجام بگیرد) نیروی تولید، روابط تولید و نوع مالکیت تغیر و تحول کیفی نموده شیوهٔ تولید سوسیالستی برقرار میگردد.

وهکذا مارکسیزم قبل از موجودیت پرولتاریا برای خود ضرورت منطقی احساس نمی کند وبعد از محو طبقهٔ پرولتر ضرورت موجودیت خود را نفی می کند.

خلاصه خط السیر جوامع از نظر مارکسیزم به هنگامیکه مارکس از تاریخ جوامع شرقی بکلی بی اطلاع بود قرار ذیل ترسیم میگردد: کمون اولیه (جامعه اشتراکی اولیه)، نظام برده داری، نظام رعیتی یا فیودالی، نظام سرمایه داری، نظام کمونیستی:

تحول هر یک از ین جوامع به دیگری نتیجهٔ تضاد های داخلی آنها بوده است: دوره های تاریخی واضعهٔ مارکسیزم به هنگام جهالت محض مارکس، از تاریخ کشور های آسیائی و شرقی بوده است. چه جوامع آسیائی و شرقی با فورمول مکشوفهٔ فوق مطابقت نداشته و مارکس خود نیز در اواخر عمرش، از سیر تاریخ این جوامع آسیائی اندک اطلاعی حاصل نمود و متوجه گزافه گوئی های خود گردید تاآنجا که حاضر به اصلاح و ترمیم در فور مول فوق شد وآنرا تصحیح نمود. اگر فرصت مساعدت مینمود شاید اطلاعات بیشتری در زمینه کسب میکرد وحاضر به پذیرش این حقیقت می شد که در زمینه سیر جوامع، نه تنهاقانونی را کشف نکرده است، بلکه از آگاهی یافتن به قاعدهٔ سیرجوامع نیزعاجزمانده است.

بهرحال فورمول مرمت شدهٔ مذکور چنین است:

نظام آسیائی—نظام قدیمی—نظام فیودالی—نظام سرمایه‌داری—نظام کمونستی. در گذارش این مراحل همیشه، شاه فردنظر یات مارکس همان تضادهای درونی بوده است که در گذار از نظام سرما یه داری به سوسیا لیستی تضا د درونی جا معهٔ سرمایداری، در بطن خود ضد خود «طبقه کارگر» را پرورش می دهد چه بخواهدوچه نخواهد واین جبرتار یخی تا سرمایه داری رامجبور می کند تا به لحظات اخری عمرش نزدیک شود و عوامل انقلاب سوسیالستي که همان تجمع وآگاهی کارگران درتحت تنظیم و رهبری حزب کارگری است دربطن این جامعه جوانه زده ونمومی کند تا آنکه در آخرین شب سرمایداری درحال احتضار، انقلاب متولد میگرددو روابط وشیوه های سوسیالستی جایگزین آن میشود یعني روابط اشتراکی که نتیجه منطقی سقوطروابط اختصاصی است، بر قوع می پیوندد.

ای کاش مارکس می بود تا انقلاب های سوسیالستی واستقرار سوسیالیسم را در کشور های سوسیالستي بچشم سر مشاهده و ملاحظه میکرد وبر دفتر و د یوانش آتش می‌زد تا آنکه این پیروان [illegible] از آن سرمایه‌داری و استعمار [illegible] کارگری را بر شکست [illegible] که کمونیزم [illegible] می کردند [illegible] زوال [illegible] عصبیت [illegible] مردم مظلوم و بی‌دفاع جهان عملی می‌کردند که [illegible] این حوادث آشوب‌ها، آدم‌کشی‌ها [illegible] توجیه و تحلیل [illegible] تحلیل‌ها)ی غیرمنطقی و ظالمانهٔ مکتب واهی و پوچ کمونیزم است [illegible] این تجربهٔ تلخ [illegible] زهر [illegible] از کشورهای سوسیالیستی چشیدند فرزندان و هموطنان شان را قربانی وعده‌های [illegible] کردند [illegible] افتخارات ملی شان را به غارت بردند [illegible] نکبت غلامی و گوش به فرمانی را [illegible] کردند [illegible] چون الکترونهای دور هسته این مدار روسیه می‌چرخند و بی هویت شدند. استقلال این کشورها [illegible] گذشته [illegible] حال اسارت بار خود به نظر نفرت می‌نگرند و در اندیشه آن اند تا تغییرات ضروری برای بیرون [illegible] از این

مدار را در یابند تابتوانند اشک حسرت ونا امیدی را از رخ خود و آیندگان شان بزدایند .

آنهائیکه به جبر زمان معتقد اند هر واقعه و حادثه را باید توجیه کنند، وآنرا یک پدیدهٔ موجه و ضروری و محتوم از لحاظ زمان وانمود سازند. بدین ملحوظ پذیرش سوسیالیزم درین کشورهارا درآن هنگام ضرورت منطقی بحساب آوردند. این ها به سایر عواملیکه باعث بروز حادثه و واقعه میشوند التفات نکرده و گوشهٔ چشمی هم نگشودند.ازینرو چونخفاش از نعمت روشنائی (درک حقیقت) محروم واز حقایق فرسنگ ها فاصله گرفتند.

هدف از جبر زمان و جبر تاریخ و اصطلاحات چنین، جز به استثمارد ر آوردن ومنحرف نمودنفطرت انسانی چیزی دیگری نمی باشد. چه در استعمار نگهداشتن یک کشور مستحیل است اگر افکار و اندیشه های آزادیخواهی واستقلال طلبی وحس آزاد - منشی در افراد آن کشور زنده شد. از ینرواستعمارنو، راه عوض کرد همچنانکه د یا لکتیک هگل را بزعم خودش معکوس یافت و معکوسش نمود ، راه و رسم استعماری، استعمار کهن را (انگلیس استادش) نیز معکوس پنداشت وآنرا حواله بزمان خودش نمود . شیوهٔ استعمارکهن وخاصتاً انگلیس این بود که:سر- زمینی را به«زور و "زر" و "تزویر" تصرف میکرد و مستعمرهٔ خود قرار میداد و برای ادامهٔ آن نیز از زور وپول کار میگرفت و مشتی از افراد متنفذ از قبیل خان وبیک و بعضاً رو حانیون طماع و هوا پرست و دنیا طلب را به پول راضی می ساخت. اما مکتب وآیدیولوژی نوی را برای ادامهٔ استعمار خود ، در هیچ مستعمرهٔ بجا نگذاشت اگرچه از مکتب وآیدیولوژی هائی چون مسیحیت وغیره استفاده ها کردند. اما سوسیالیزم و پیروان آن این طریق را کهنه پنداشتند ودر حالیکه صغرا و کبری این قضیهٔ استعماری (از قبیل "زر" "زور" و "تزویر" خدعه و نیرنگ فریب) را پذیرفتند آنچه که انجام دادند فقط تعویض صغری و کبری قضیه بود یعنی چنین تحلیل نمودند که همانطوریکه می توان بر افکار افراد یک کشور مسلط شد، میتوان همه نعمات مادی و دار وندار آن کشور را تا هنگامیکه اندیشه های مردم آن محکوم است به یغما بر د و برده وار ازآن استفاده نمود.

آری، این چنین جامعه ها و کشور ها، رسماً دارای نظام و سیستم برده ای نیستند ولی در ماهیت امر، جوامع برده ای برای سوسیال امپریالسم روس می باشند.

وکنون جای یک سوال به حوث یک واقعیت باقیست. وآن اینست که آیا جبر زمان، این کشور ها را مجبور کرد که سوسیالیزم را بپذیرد؟
نه (!) واقعیت غیر از جبر زمان است که از مطالعهٔ تاریخ هویدا میگردد.

پیروزی سوسیالیست های روسیه مطابق پیشنهاد های کتب سوسیالیزم و تزهای ساخته وپرداختهٔ مارکس و انگلس نبوده وحتی این تیوریسن ها خواب پیروزی سوسیالیزم را درکشوری چون روسیه نمی - دیدند. تصرف قدرت سیاسی در روسیه توسط سوسیالستها عوامل زیادی دارد که مهمترین آن وضع داخلی روسیه و ادارهٔ دستگاه تزار، ظلم و جبر، و فشار عوامل خارجی چون ترسی که کشور های اروپائی خاصتاً آلمان از آیندهٔ روسیه داشتند می‌باشد. لذا می خواستند روسیه از داخل باهرج ومرج هائی دست و گریبان باشد. دوباره (۱۹۰۵-۱۹۱۲)

اقدامات انتشاشات در روسیه صورت گرفت ولی نا کام ماند اما تولد سایر کشور های سوسیالیست اروپائی شرقی در بحبوحه‌ٔ یک جنگ تباهکن جهانی صورت گرفت و مردم این کشور ها سوسیالیزم را آنزمان تجربه نموده بودند و حتی آگاه ترین آنها سوسیالیزم را در تئوری می شناختند ، از فاشیزم بهتر تشخیص دادند . وبنا بر تضمینات همه جانبهٔ وضعی آن روز درگرو روسیه باقی ماندند . اگرچه فریاد اعتراض - ها و نواهای مظلومانه سر دادند ولی بالاثر شرایط نتوانستند قلاده ای را که از روسیه به گردن داشتند بشکنند ، تنها فنلند بنا بر پیش بینی های حزب کارگر موفق شد زنجیر بردگی را باموافقهٔ توأم باتا رضایتی روسیه از دست وپایش دور کند. به وزی فنلند از انظار کشور های در بند استعمار نوین اروپای شرقی پوشیده نبود — بلغاریا — چکو سلوا کیا — لهستان وسائر کشور هائی ازین تیپ، چندین بار به فکررهائی از زنجیر سوسیال امپریالیزم برآمدند و طرق رهائی را جستجو کردند اما نسبت عدم کاردانی دقیق ونداشتن عقیدهٔ جزمی به آزادی انسان از انسان وملت از ملت ودرست به حساب نگرفتن واکنش های روسیه منجر به قتل هزاران انسان و خم شدن قامت این ملت ها در زیر چکمه های سرخ گردیدند .

سوسیالیست‌های جنایت پیشه برای پوشاندن جنایات خود وانحراف اذهان جوامع مظلوم ومحکوم ازقضایا وجنایت های مرتکبه‌شان درین کشورها تحلیل مارکسیستی نموده آنرا موجه جلوه داده اند .

تحلیل مارکسیستی ، راه رشد افکار جوامع زیر سلطه راسدود وجادهٔ اندیشه‌ها راسمپاشی مینماید تا رهائی ازین مرض مهلک برای مردم ستمدیده ومحکوم میسر نشود .

هنوز پیکر نیم بسمل آسیای میانه‌درزیر ضلالتهای تحلیل مارکسیستی مانند مرغ سربریده پرپر میکند وچهرهٔ مظلومیت ومستضعفیت خود راهر روزبه‌جهان ظالم ها ومظلوم ها مینما یاند ولی رحم‌وعاطفه انسانی کجاست ؟ تا بجا نی چنون، اشک به فشاند، ویا اشک ازچهرهٔ این ملت های یتیم بزداید .

آهیکه ازحلقوم ملت‌ها واقوام مظلوم به سوی آسمان بالا میرود ، ابرها ی غرش گر وهو ل انگیز انتقام خواهیست که : افق وکهکشان ستمگا ران وجباران‌دهر وعصر رامکدر میسازد (ان‌مع‌العسریسرا)

آری، سرانجام پیلان عصر وسیلهٔ‌ابابیلان برخاسته ازکراله های حقیقت منکوب گردد ــ آنهمه خباثت وقباحت راکه‌برمردم بی دفاع واسیر آسیای میانه روادا شتند ومیدارند فقط باساس تحلیل مارکسیزم تحلیل (۱)میگردد وبس . همین مارکسیزم است که وسیلهٔ تحاول های فا سقانه وظالمانه اش زمینهٔ تجاوز ولشکرکشی رابرای قشون غیرانسانی سرخ درهرمکان مهیا میسازد ، چه‌باید دولت وکشور یسن های دولتی برای تاخت وتاز این درنده ترین ووحشیترین اردوی نظامی دنیا تا کتیک پیروزی را عرضه بدارد .

این تیوریها تنهاوتنها صبغهٔ تحلیل‌مارکسیستی ازجوامع موردتاخت وتازمیباشد . به‌آنسان که هزاران شرایط عینی وذهنی آماده رابرای تحلیل جبری آن جامعه معرفی مینمایند درحالیکه هیچ کدام بطور قطع سبب تغییر سرنوشت جوامع متذکره نبوده وحتی به اساس تجارب تاریخی نمی تواند باشد .

افغانستان نیز قربانی شرائط پردازی وجوسازی مارکسیزم خون آشام، این دشمن‌انسان وانسانیت گردید که‌ریختاندن خون هزاران انسان بیگناه وخون کثیف ده هاهزار انسان ظالم ومتجاوز وبجاماندن صدهایتیم، بیوه وبی خانمان شدن هزاران دیگرانجامید .

پیش ازینکه وارد تحلیل‌های مارکسیستی درین

موضوع شویم لازم است یادآوری نمائیم که مارکسیزم باوجود یکه ضدبشری وددمنشانه است ومارکسیست تحلیلی(افراطی تروبدتر) یعنی مارکسیست هاظاهرا مسئله را بررسی مارکسیستی میکنندولی مارکسیستانه عمل نمیکنندبدو دلیل : یکی آنکه تیوریهای مارکسیزم قابل تطبیق نیست وواقعیت خارجی ندارد دوم آنکه بعضاآنقدرددمنشانه نیست که احساس وغرائز خونخوارانهٔ یک کمونست را اقناع کند که درجریان معتقد شدن کمونزم خاصیت آن گردیده است. براي مثال برروند حاکمیت یابی سوسیالیزم درکشورهائی چون چین ، ویتنام مغولستان وکشورهای اروپای شرقی دقت فرمائید . درزمینه تحلیل مارکسیزم را وعمل مارکسیست هارامشاهده کنید، اگرسخن رامتوجه استقرار یابی حکومت های سوسیالستی درین کشورها نمائیم ازمطلب دورمی مانیم . این قسمت مسئله را میتوان علیحده تحت عنوان ضدونقیض سرائیها وپورت وپلاکونیهای مارکسیزم درنظر وعمل بیان داشت

اندیشه وتحلیل کارگردانان کمونست جزئی از تناقض سرائیهای مارکسیزم است. منظور این سطوراظهار وآشکار نمودن همه تناقضات نیست بلکه توضیح این مطلب است که روسیه ازافغانستان چگونه تحلیل داشت ودارد که منجر به تجاوزنظامی وبه قدرت رسیدن مزدوران خود فروخته اش گردید. واکنون راهی رابری نجاتش سراغ ندارد. برای رهائی ازان چه تدابیری رابکار خواهدبست ودست بدامن کدام نوع ازسیاست های معاصر خواهدبرد؛ آیا هنوز امید تسلط وحکمروائی برمردم افغانستان رادرسر می پروراندویادربحبوحه تشتت فکار چون دیوانگان قدرت، قدرت تحلیل وتجزیه واستنتاجش راازدست داده است .

برای انکه مقاصدشوم روسیه ازافغانستان شناخته شود بررسی بعدازتجاوز نظامی وکودتای هفت ثور ازبیان جنایات قبلی روس هاعاجز است . چه این رویدادها نقطه هاي عطفی بودند که در روند سیاست های تجاوز کارانهٔ روسیه قرار گرفته و برای روسیه نویدی بود که سبب میشد به فعالیت های استعماری اش ادامه داده وبه تجاوز نظامی اش دل بند د

کمونزم له بې وزلو څخه د دفاع مدعي

ـ دتېرې هوې زمانې دواقعاتو څېړنه اوتحلیل د راتلونکې زمانې له حوادثو، واقعاتو او پېښو سره دهوه مبارز عنصر لپاره یو ضروري امر دی .

پېښې او حادثې او ډول ډول واقعات دزمانې په بستر کښې د سیند د څپو په څېر اتې په اتې اوړي له همدې څپو او حادثو سره برخورد او مخامخ کېدل دي چه له انسان څخه یوه آ گاه او هو ښیار عنصر جوړېږي .

انسان پخپله پوستر او څپالده جهان دی چې په همدې اړې کې د یو، سرگردا ن موجود په څېر دمرگ اوژوند دمرامې په ستیج بالدی قرارلري. همدا انسان دی چې دژوندانه په هرگام کې یوې لوی اوتازه پېژندگلوی ته اړه لري او دژوندانه په هرقدم کې د خطر احساس کوي .

او له خطر ، نارامې او اړزېدنو څخه دنجات په خاطر د نېکمرغۍ سولې آرامې او امنیت د لاس ته راوړلو او موادو په خاطر هلې ځلې کوي . انسان هغه وخت دنېکمرغۍ ، سولې آزادۍ او امنیت آرامۍ نړۍ ته لارپیدا کولی شي چې دتېرې زمانې دواقعاتو او حوادثو څخه دتجربو اوازمایښتونو له پانگې سره یوځای په آگاهانه ډول دخپل حرکت او یون په لار بالدی متین متین قدمونه پورته کړي. دعصر اوزمانې سرگردان انسان ته لازمه ده چې دتیرې زمانې دحق غوښتونکو رجالونو دخلاصون پخښونکو مبارزې په څرنگوالی بالدی ځان وپوهوي . او دخپلې مبارزې په سیر کې ترېنه کټه واخلي .

دېر ځله داسې پېښه شوي دهچې له ډېرو رکوټو او کمکيو خطاگانو څخه ډېره ستره فاجعه زیږېدلې ده چې بیالې دجبران کېدلو لاره اوکودر پهډېرو ستونزو او کړاوونو سره نهدی پیداشوی .

عقل لرونکی او دهدف اوآرمان څښتن عنصرچې دمبارزې په ډگر کې دایمان اوعقیدې په وسیله وسلهوال وي هیڅکله ئې له یوه غارڅخه دوه ځلهمارنه چیچې. مؤمن عنصر هیڅکله هم د هوس په شیطانی لومو کې دوه ځله نه دی ایښتی . مونږاوس په یوه کړکېچنه او له مصیبت څخه ډکه اړې کې ژوند کوو چې دفساد ، ظلم ،ناروا، تېري،استبداد،استحماق،استعمار،لوټمارې او داړهمارې طغیان یې ورځ پهورځ څپالده کېږي.

دالړی لهډول ډول فکرونو ، خیالونوالدیهنو او سیاسی مسلکونو څخه ترخولې پورې ډکهده او مونږ اوس په هغه نړۍ کې ژوند کوو چېرته چې د سیاسي مسلکونو ایډیالوژیو اوفکرونوډېښت ازدحام جوړ کړی دی،دهمدې سیاسي مسلکونو رازرازفکرونو، ډول ډول نظریاتو،اندیښنوا او تیوریکو مکتبونو د رامنځ ته کیدو پوازې اوگډه وجه داده چې په اصطلاح دوی دانسان لپاره د نېکمرغۍ ، سولې ، آرامۍ ، سوکالۍ او پیغمبرج داره او لوړه کلا جوړوي !

او انسان ته د هغې نړۍ وعده ورکړي چېرته

چې دغم ناورین ، درد ، کړاو ، لوږې لندې ربړېدلنا ، بېوزلتوب او محرومیت په ځای عدالت ، سوله ، آرامي ، نیکمرغي ، خوشحالي خوشبختي او سعادت وجود لري او هلته به انسان دوروولۍ او برابرۍ تر سیوري لاندې سوکاله او آرام وي ...

دډېرې حیرانتیا ځای خودلته دی چې سره دداسې نړۍ اوداسې ټولنې دمدعیانو په قطارکې هغه بریځي‌هم کوروو دچاچې لاسونه ترغبرګو مرولندو پورې د بېوزلو اوبېګناه انسانانو په معصومو وینو ککړدي .

هوک ! دهمدې نوې ټولنې او غوړېدلې دنیاد دعیانو په قطارکې هغه کسان هم ولاړ دي د چاچې تیرتاریخ تورا اوړغیړن دی . تیرې ، تجاوز او یرغل ئې د محکومو او مظلومو انسانانوپه روا اوحقه حقوقو باندې روښانه او معلوم داردي . سولې اوس په هغه نړۍ کې ژوندکوو چې دمعیارونو پیمانې یې لسګوري دي . ارزښتونه یې وېجاړ‌ دي او د اصطلا حاتو اصلي محتوی په بل رنګ یې اوښتې ده او لنډه داچې د انسانې ماهیت مسخه کېدل لې ډېرستر ځانګړیتوب ګرځېدلې دی په هغه نړۍ کې چې ددیموکراسۍ په نوم دملتونو او ولسونو په روا حقونو باندې غوبل کیږي دآزادې په نوم لې آزادې په‌اسارت بدلیږي اودخلکو دحکومت ترپردې لاندې دخلکو لفسوله له چنغړک څخه ترشوندانو پوری رارسیږی او دټولنو له‌محرومو طبقو (پتکیو) اوقشرونو څخه‌ددفاع په‌نوم دسوسیالیزم ترلوغ اوجنډې لاندې استعماري اوامپریالیستی‌ماځی دملتونو په زړونوکی ځزیږی .

زمونږ پیړی‌اوصدی،د ښکلیو اوخوږو اصطلاحاتو لکه اجتماعي عدالت ، سولې اود یموکرا سی ترلا مه لاندې دظلم ، تجاوز ، تیری ، لوټماری او داړه‌ماری دپراختیاوسعت اوغزېدلې شاهده‌ده او په‌اوسنی صدی (پیړی)کی دبشری ټولنې لوی مصیبت دادی چې‌همدا محروم او بېوزله ملتونه یې له پوهیږی چې په‌کوم لورمخ واړوی ترڅو یوځو دوستانه منطق دلوټ‌ماری او داړه ماری پرځای عوض کړی؟

په کوم لور میلان پیدا کړی ترڅو د همدې ز یبا اوښکلیو اصطلاحاتو ترڅنګ له آرامی ، سولې ټولنیزعدالت،اودډه ژوند برخمن شي؟

په اوسنی زمانه کی‌دسولې،ترقی ، امنیت، آرامی، شریک آبرومندالی ژوند او .... داصطلاحاتو د وری لاندې ددوکه‌ماری اوسیاسی مداری‌توب دنده‌دومره پرمخ تللې ده چې‌یری ورته دحیرت په‌میدان کی هک پک پاتې کیږی خو کوم‌وخت چې یوه ټولنه دهمدې قلابی بشر دوستانه اودبشریت دحقه حقوقو د همدې حرفوی او دوکه بازه مداریانو دخیالی جنتونو په لور مخ وړی اوهماغه باقی ژوند هم رربالدې د ناورین او ویرشنه لوخړه جوړیږی‌له‌هغه‌دښمن سره چې دمقابلې ډګرته ددښمن په‌څېره کی ر وړاندی کیږی مبارزه کول ډیر اسان کاردی اما هغه وخت چې دښمن ددوستې په جامه کی د مقابلې میدان ته راودانګی او خپله اوغړنه له لنګ څخه ډکه کرکجنه قیافه د غولوونکو اصطلاحاتو ترشاپټه کړی په‌کراتو کرالو خطرناک دی اودهغه پېژندل یوله شکلاتو څخه‌ډک کاردی ...

دهغوسیاسي مسلکونو او مکتبونو په منځ کی چې له بشریت څخه د خپلواکی په نوم خپلو کی غلاکوی د سولې په نامه د کړلو باران پری جوړوی دټولنیز عدالت په نامه‌ئی‌له مینځه څخه داجتماعی عدالت جنازه پورته کوی ددودی پرځای یی په خوله کی دبارولو ګرنیت وروړدی ...

دبامو پرځای ئی په بدن‌پوری د بمولو تړتی ورنښلوی اود کورپرځای‌ئی دکیمپاوی وسلو په‌ذریعه جونګړه دتل دپاره له منځه وړی دجونګړی درک‌خو-

لاځه کوي چې د کور پرځای د ګوردرک اوپته هم ترینه ورکوي پوهم د کمونیزم جنایتکار مسلک دی! کمونیزم په ۱۹۹ پیړۍ کې دمترقي ګرموو اصطلاحاتو په استعمالولو او دبشر دوستانه خوږوشعارونو په طرح کولو سره وکړای شول چه په نړۍ کې عامه افکار جلب کړي او همدا کمونیستي فکري کړلد ود (طرز تفکر) دی چې له نورو سیاسي مکتبونو او تیوریکو ایډیالوژیو څخه مخکې له محرومو او بوزلو پرګنو څخه ددفاع دبرابرۍ، ټولنیز عدالت دتامین او بشري سوکالۍ لاپي او شاپي وهي. د۱۹۱۷ کال داکتوبر د بلشاکوي فاجعې څخه وروسته کمونیستي طرز تفکر ته ددې زمینه برابره شوه چې نورهم ځواک واخلي او قوت من شي. داکتوبر فاجعه ددې موجب شوه چې مارکسیزم له محرومو او بوزلو طبقو څخه دپشتیباني په نوم په لړۍ کې د سولې آرامۍ او ټولنیز عدالت دخوښتلو تر عنوان لاندې دجهالي مبارزو په صحنه کې دځان لپاره ځای پیداکړي.

دنړۍ زیات روښنفکره او (رون اندي) لشر وله چې دوخت دارتجاعي واکمنو دریارونو دظلم او بربریت له لاسه لي ساه تنګه وزي را رسیدلي وه او دخپلواکۍ، خلاصون او آزادۍ تږي ؤ، دهمدې شیطاني مسلک په جال کې راګیر شول. دخپل واکۍ، خلاصون، ازادۍ او برابرۍ سربیندۍ چې دکمونیزم انجیل (کتاب سرمایه) له متن څخه دهمدې غولیدلو محرومانو په غوږ راو کې دلګیدلي او په روسیه کې ورته دسوسیالیزم دبهشت خیالي جنت ښکلوله کیدل پرته له دې چه دسوسیالیزم خیالي جنت پي لیدلي وي په دې لوی مذهب لي ایمان راوړ او خپل ټول شته لي دهمدې مکتب په لارکي وبایلل او حتی ته لي دتسلیم سرټیټ کړ. له همدې سکو څخه د کمونیزم د طرز تفکر ځانګي وغزیدې او دنړۍ په ځینو هیوادونو کې کمونستي ګوندونه تشکیل شول او د کمونیزم درشد، پراختیا او غزیدلي لپاره دنړۍ په بیلو بیلو نقطو کې تند فعالیت شروع شو، پداسې حال کې چې له لوبه سره داخبره معلومه داره وه چې انساني اصولو ته د پابندۍ په نوم هیڅ

شي هم وجود نلري او هغه څه چه وجود لري فقط دسترو اوښکیلاک ګرو ځواکونو ترمینځ دنړۍ دویش مسئله ده او دانخپلواکۍ غوښتونکي اصطلاحات فقط وفقط د کمونزم دجهان لوټوونکي فکر دسردمدارانو دجنایاتو دپټیدلو دسرپوش حیثیت لري.

ددوهم نړیوال جنګ اور ولګید او دسترو قدرتونو ترمینځ دلوټ او تالان رقابت اوج ته ورسید. له دې جنګ څخه ترلاسه شو و تجربو په ډیره ښه توګه په ډاګه کړه چې څرنګه دبوزلو، ستم لیدلو او بې دفاع ولسونو مدافع دوست له خپل لوټ مار رقیب سره د ملتونو په حقونو باندې دتجاوز لړۍ او پرغل په رقابت کې شاته پاتې نشو.

او دهمدې تجاوزګرانه اقداماتو په لړکې دسکو په کمونستي واکمنانو پورې تړلو رژیمونو او په ټول جهان کې همدا لوټ ماري او تجاوزونه توجیه کړل او حقوق ته لي علمي رنګ او روغن ورکړ.

کمونستي غورځنګ چې ترهمدې وخته پورې لي دعلمي سوسیالیزم او داسې نورو اصطلاحاتو پواسطه دلږو والو افکار ځانته رااړولي وو په سیاسي او ټولنیزو جریانانو کې لي داسې له جریان څخه ډک دریځونه او مواقف غوره او اختیار کړل او هغه د خیالي جنتونو انساني چه په ګلولوکاو اوني رنګ آمیزي کړي وي ځای پرځای لي رنګ بایلو. د کمونستي ډله چې ځان ته لي داستعمار په مقابل کې پوه سرسختتر ښه مبارزه ډله وبله او داستعمار په مقابل کې لي ځان دپرګړلدې مبارزې ډلي په نوم معرفي کړي ؤ په عمل کې لي ثابته کړه چې داستعمار په مقابل پوه سازش کاره او له انګ څخه ډکه ارتجاعي ډله ده . . .

کمونیزم له پدید و سره دپسرخورد په صورت کې کوشش کوي چې ټول مسائل پرازې دطبقاتي او مادي عینکو له دید څخه وڅیړي او دهرې پدیدې لپاره اقتصادي توجیه پیدا کړي .

پهلوی صدور سرمایه های شان نظام اقتصادی به نمونه اقتصاد روسیه را نیز صادر نمایند.
۱- این قرضه ها در قدم اول وسیله تبلیغاتی است. امضای قرار داد های قرضه های روسیه معمولاً

همزمان با سفر اشخاص برجسته روسی به ممالک جهان سوم صورت میگیرد تا سفر سیاسی حکمرانان کرملین را موفق و ثمر بار جلوه داده، چنین وانمود نمایند که مسکو در جهان سوم از موقف بهتر سیاسی برخوردار است. جلب اذهان و افکار عامه مردم برای روسها اهمیت خاصی دارد و میخواهند که ازین طریق روسیه را دوست طبیعی ممالک جهان فقیر نشان دهند. روس ها میکوشند که به پروژه هائی قرضه دهند که مورد توجه سرمایه داران غرب قرار نگرفته وبعداً از آن، جهت تأمین منافع سیاسی شان استفاده نمایند. مثلاً: بند آبی اسوان در مصر و دستگاه ذوب آهن (بوکارو) در هند که آمریکائی ها به آن قرضه ندادند، مورد توجه روس ها قرار گرفت. سرمایه گذاری روسها درین دو پروژه باعث شد عداوت ممالک مذکور را با آمریکا بیشتر نموده ثابت نمایند که روسها کسانی اند که در مواقع دشوار به درد ممالک نادار میخورند، بوجود آوردن این روحیه باعث شد که مصر هر چه بیشتر به روسیه متکی شده، امتیازات فراوان بحری در بنا در خود به آن مملکت بدهد. به این ترتیب روس‌ها حضور ناوگان های جنگی شانرا در مدیترانه شکل قانونی داده به اهدافی نائل گردیدند که تزار ها آنرا در خواب میدیدند.
قرضه های روسی در قدم اول انگیزه های سیاسی دارد. آنها نمیخواهند که منافع کوتاه مدت و عاجل اقتصادی و تجارتی را اعتبار دهند، بلکه روس‌ها میخواهند بهر قیمتی که باشد ممالک جهان سوم را به مسکو متکی ساخته در طویل المدت اهداف تزار ها را برآورده سازند. مثلاً: روس ها قرضه هائیرا که به افغانستان می دادند، بیشتر بخاطری بود که از برقراری روابط دیپلوماتیک و اقتصادی آن مملکت باسایر ممالک جهان جلوگیری نمایند. مثلاً: خروسچف با اشاره به افغانستان در یاد داشت ها یش مینویسد که "ما باید در روابط خویش با همسایه ها سیاست باز باشیم نه خسوس و پولکی. ما باید مبالغ هنگفتی را به پردازیم تا در آینده ها منا فع فراوانی را از طریق صلح و دوستی بدست آریم..." بلی روسها این منافع را بدست آوردند ودر توسعه امپراطوری شان قدمی فراتر گذاشتند.
۲- قرضه های روسی معمولاً بشکل پرداخت نقدی و فوری نبوده بلکه عبارت از اعتبارات اقتصادی طویل المدت بوده که سالیانه از دونیم تاسه فیصد سود اضافی هم در برداشته است.
۳) قرضه هائی را که ممالک فقیر بدست آورده اند نتوانسته اند از آن در خرید اجناس مورد پسند خود شان استفاده نمایند، بلکه این قرضه ها مشروط به وارد نمودن اجناس روسی‌بوده، مملکت قرض گیرنده مکلف است پول مذکور را در پروژه هائی که قبلاً از طرف روسها مورد تائید قرار گرفته و روس‌ها از آن توقع برداشت حاصل را نیز هم داشته اند مصرف نمایند. این امر باعث شده که مملکت دریافت کننده نتواند پول قرضه را بصورت کامل بدست آورده آنرا در پروژه های بزرگی که وضع صنعتی مملکت توان برداشت آنرا

نداشته، بکار اندازند:

٤ــ قرضه های روس با امضای قرار داد های تجارتی همراه بوده و هدف آن بوجود آوردن بافت همگالی اقتصاد روسیه با مملکت قرض گیرنده است. مثلاً: پول قرضه باید در پرژهٔ خاصی به مصرف رسیده ودر اعمار آن از اجناس روسی استفاده شود. این نوع معامله، منافع چندین جانبه روسیه را تأمین می نماید. از یکطرف اجناس روسی که نوعیت و کیفیت آن خیلی ضعیف است ودر بازار های آزاد بین‌المللی نمیتوانند با صنایع غرب و جاپان رقابت نماید به فروش برسد واز جانب دیگر (ربل) روسی را که در بازار های آزاد بین المللی قابل تبادله نیست و خریداری ندارد، در جریان انداخته اعتبار می بخشد. بلند رفتن اعتبار (ربل) روسی بر پول رایج مملکت قرض گیرنده تاثیر انداخته باعث کشیدگی های در سیستم پولی مملکت دریافت کنندهٔ قرض میگردد.

این اعتبارات تا مدتی در اختیار مملکت دریافت کننده است، بعداً همراه باسود اضافی پرداخته میشود. این نوع معاملات از تازه ترین خواص استعمار سرمایه داران بین‌المللی است که روس ها نیز در این رقابت عقب نیستند.

هــ ملحوظات سیاسی یگانه انگیزهٔ تمدید قرضه های روسی به ممالک روبه انکشاف نمیباشد بلکه آنها منافع اقتصادی شانرا نیز در نظر میگیرند. مثلاً: در قسمتی از پروژه هائی که بواسطهٔ قرضه های روسی اعمار گردیده، احتیاجات داخلی روسیه نیز تاثیر داشته مثلاً: فابریکه های بوت سازی و تولیدات لوازم سروی معدن در هند که از طرف روسها روی دست گرفته شد، مقدار قابل ملاحظهٔ از تولیدات اش را در مقابل قرضهٔ روسی به آن مملکت صادر مینماید که برای روس ها ارزانتر تمام میشود. روس ها میتوانند که با پرداخت دست مزد کمتر جنس بهتر بدست آرند. روسها یکمقدار قرضه به عراق دادند وبه آن مملکت کمک نمودند که منابع نفت وگازش را ملی اعلان نماید. روسها از عراق در مقابل این کمک خواستند که صادرات نفتی اش را به روسیه افزایش دهد، با آنکه روسیه دارای ذخایر مهم نفت وگاز میباشد. اما چون چشمه های بزرگ آن در سا یبریا قرار داشته، انکشاف وسایل استخراج وانتقال آن به مراکز مهم صنعتی در جنوب تقاضای مصارف گزاف را مینماید، لذا وارد نمودن نفت از شرق میانه آسان تر و ارزانتر بوده، آنرا در مقابل قرضه های خود بدست می آورند. علاوتاً روس ها از صادرات مواد صنعتی و کمک های تخنیکی که طبق قرار داد ها به این ممالک میدهند، پول فراوان بدست می آورند.

روی این انگیزه ها وبا در نظر داشت این هداف استعماری بود که روس ها برنامه های صدور سرمایه را تحت عنوان (کمک های خارجی) روی دست گرفته و اولین قرار داد را در این زمینه با افغانستان در آپریل سال ١٩٥٣ امضاء نمودند. این اولین قدم در راه نفوذ روسها در شریانهای اقتصادی افغانستان بود و کوشیدند که سایر ممالک آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین را مخصوصا آنعده ممالکی را که از موقعیت مهم ستراتیژیکی برخوردار بودند تشویق نمایند که از دریافت سرمایه های آمریکائی صرفنظر نموده، این کمک را از (یگانه دوست شان!) بدست آرند. به تعقیب امضای این قرار داد، مبلغ (٣٠٥) ملیون دالر آمریکائی در سال ١٩٥٤ به افغانستان داده شد و پلانهای پنجساله که تحت نظارت روسها ترتیب میگردید روی دست گرفته شد.

باقی دارد

هداف قدیم وسایل جدید

— ایام بعد از جنگ خانمانسوز جهانی دوم که به اثر رقابت قدرت های استعماری غرب به راه انداخته شد، شاهد دگر گونی های قابل ملاحظه در شکل ونوع استعمار میباشد. این جنگ دنیارا به حالت نیمه ویران در آورد وسرمایه های هنگفت را نابود ساخت. اقتصاد ممالك شامل جنگ، به بحران وورشکستگی عجیبی مواجه گردید. لذا اروپا به سرمایه های فراوانی که در اختیار امریکا قرار داشت ضرورت حیاتی احساس نمود. اسکناس ممالک اروپائی بصورت عموم اعتبار خود را از دست داده، دالر امریکائی بحیث یگانه پول رائج معتبر دنیاعرض اندام نمود تاحدی که دالر امریکائی حالت (پول نایاب) را که در اصطلاح اقتصادی آنرا (هاردکرنسی) میگویند، اختیارنمود. امریکائی‌ها هم با استفاده از این وضع اروپا، سرمایه های شانرا به آنجا صادر نموده، مؤسسات اقتصادی بین المللی را تأسیس نمودند وخواستند که اقتصاد ور شکستهٔ اروپارا به نفع خوداحیاء نمایند.امریکائی‌ها "طرح مارشال" را روی همین‌انگیزه روی دست گرفته و خواستند بازار های اروپائی را در انحصار خود در آورند. البته قرضه های آمریکائی وبانك های بین‌المللی تحت نظارت آمریکا تا هنوز بر اقتصاد اروپا سایه افگنده وآنها (مخصوصاً آلمان غرب و فرانسه) تا امروز از سود زیادی که آمریکائی ها بدست می آرند، شکایت دارند. (به قطع نامه های بازار اقتصادی اروپا مراجعه کنید)

استعمار شرق نیز که ممالک اروپای شرقی را از رقبای غربی اش تصاحب نمود، در پی بر آوردن این اهداف برآمده، خواست که سلطه اش را براین قسمت اروپای جنگ زده بهر و سیلهٔ ممکنه حفظ نماید. از اینکه روس ها ازقدرت وتوانائی مالی که امریکائی ها در اختیار داشتند برخوردار نبودند ونتوانستند که اقتصاد ورشکستهٔ اروپای شرقی را احیاء نمایند اما با آنهم بهیچ وجه حاضر نبودند که ریشه های استعماری شانرا سست وضعیف ساخته به آنهااجازه دهند که درمعاملات‌آزادبین‌المللی سهم‌گرفته راه حل‌برای‌مشکل شان‌جستجو نمایند.

تشکیل بازار اقتصادی (کومیکان)، ادارهٔ سیاسی کمینفورم وپکت نظامی وارسا از جمله وسایلی بودندکه از آنها جهت جلوگیری نفوذ غرب درین منطقه استفادهٔ مؤثری نمودند.

روس‌ها با بوجود آوردن این نوع دیکتاتوری مؤسساتی، توانستند که منابع مواد خام این ممالک را در اختیار خود درآورده، بازار های خوب برای فروش امتعهٔ روسی‌که درغرب، مجال‌فروش‌رانداشت بدست آورند.

استعمار روس به دیکتاتوری مؤسساتی در داخل (منطقهٔ نفوذ) اکتفاء نورزیده بلکه میکوشید که به سطح جهانی باآمریکائی ها به رقابت بپردازد. ممالک جهان سوم صحنهٔ این رقابت قرارگرفت. ممالکی که قرن ها بصورت مستقیم استثمار شده بودند، و حال که استقلال سیاسی شانرا با دادن مليون ها قربانی بدست آورده بودند، میخواستند که سطح زندگی مردم شانرا بلند برده در انکشاف و پیشرفت ممالک شان قدم های مؤثر و سریعی بردارند. جهان مستضعف که آنرا بنام هائی از قبیل جهان روبه انکشاف، جهان سوم، جهان کمتر انکشاف یافته وغیره نیز یاد مینمایند، میل زیاد در بهبودی وضع اقتصادی و مالی ممالک شان‌داشتند.

انکشاف صنایع ملی — رسیدن به حد خود کفائی ورسیدن به استقلال واقعی از طریق بی نیازی اقتصادی، آرزوهای اکثر ممالک جهان را تشکیل میداد. از استعمارگران شرق و غرب در تلاش شدند که از طریق غیر مستقیم، دست بکار شده، نگذارند جهان فقیر از زیر یوغ استثمار اقتصادی جهان ثروت مند بیرون آمده این آرمـانهایشان بر آورده شود. مثلاً: کمیته روابط خارجی سنای آمریکا در جمله دلایلی که باید به ممالک جهان سوم کمک اقتصادی داده شود ذکر نمود (یکی از دلائل مهم اینست که ملت ها مصمم اند پیشرفت نمایند. ما فقط بواسطهٔ سهم گیری درین روند، فرصت این را خواهیم داشت که مسیر انکشاف آنها را طوری عیار نمائیم که بهترین منافع ما را تأمین نماید...)

به این ترتیب سرمایه های استعمارگران به ممالک رو به انکشاف به عنوان اینکه با آنها همکاری می نمایند سرا زیر شد. برنامه های (کمک های خارجی) روی دست گرفته شد تا به گونه های مختلف، اقتصاد ممالک جهان سوم را تحت نظارت خود در آورده، آنرا به نفع خود مهار نمایند.

روسیه که همیش با مقایسه با غرب از موقف صنعتی و اقتصادی ضعیفی برخوردار بوده تا سال ۱۹۵۳ قدرت مقا بلهٔ اقتصادی را با آمر یکا نداشت. اقتصاد ور شکستهٔ روسیه در طول شش سال بعد از جنگ، قادر به تهیهٔ ضروری ترین مواد حیاتی و مصرفی نبود، اما ستالین باروش دیکتاتورانه اش دستگاه های کار اجباری را دوباره فعال ساخته، اسیران جنگی ممالک اروپائی را درین دستگاه ها بکار انداخت. قسمت اعظم دستگاه های صنعتی ممالک اقمار، به روسیه انتقال داده شد. اشخاص فنی و کارشناسان آلمانی بعد از تجزیهٔ این مملکت در کارخانه های روسیه بکار گماشته شدند. بازار اقتصادی کومیکان فعال شد، و...

این، وصدها ترتیبات استثمارگرانهٔ ستالین باعث شد که صنایع روسی بعد از مرگ اش حالت قبل از جنگ را بگیرد. همینکه روسها در سال ۱۹۵۳ درک کردند که بر علاوه رقابت های سیاسی و نظامی در جهان سوم توانائی مقابلهٔ اقتصادی را نیز دارند، برنامه های کمک های خارجی مشابه به برنامه های غرب را روی دست گرفتند.. درحالیکه عین این برنامه ها را در جلسهٔ برنامهٔ تخنیکی ملل متحد تقبیح نموده آنرا طرح استعماری خواندند.

گرچه برنامه های صدور سرمایه و تحت در آوردن نظام اقتصادی ممالک جهان سوم را بنام (برنامه کمک های خارجی) یاد می نمایند، اما در واقع این عنوان یک اسم و لقب کاذب است که به آن داده اند. تنها آنعده از کمک ها را که بصورت رایگان از طریق تبادلات آزاد خارجی و بدون قید و شرط داده میشود، میتوان تعاون خارجی نامید. در حا لیکه کمک های خارجی شرق و غرب این ماهیت را ندارد. این کمک ها عبارت انداز: قرضه هائیکه بر علاوهٔ سود اضافی ماهوار، چند فیصد قابل تأدیه بوده و معمولاً همراه باشرایط استعماری بوده ودر صورتی به مملکت قرض گیرنده داده میشود که از آن پول در وارد نمودن اجناس مملکت قرض دهنده استفاده شود.

بعد از مرگ ستالین، خروسچف تغییرات تکتیکی در سیاست خارجی روسیه بوجود آورد. دو موضوع عمده " همزیستی مسالمت آمیز" و "داشتن روابط با ممالک دارای سیستم های اجتماعی

مختلف" از طرف وی طرح گردید . این طرح به منزلهٔ نادیده گرفتن اصول اساسی سیاست خارجی و صرفنظر نمودن از اهداف توسعه طلبانهٔ روسیه نبوده بلکه وی خواست که کشیدگی های جنگ سرد را که توسط دیکتاتوری ستالین بوجود آمده بود، تخفیف داده طوری وانمود نماید که روسیه مائل است از دشمنی‌ها یش باغرب دست بکشد . نظریهٔ "اجتناب ناپذیری جنگ" ستالین باعث‌بوجود آمدن مشکلات عظیم در راه انکشاف صنایع ضعیف و عقب ماندهٔ روسیه‌گردیده‌وروسیه‌اعتمادسیاسی‌اش‌را دراکثرممالک جهان سوم از دست داده بود. لذا خروسچف‌خواست‌ثابت‌نمایدکه روسیه‌به‌صلح وامنیت هم عقیده دارد . لذا وی برنامهٔ (قرضه های خارجی) را روی دست گرفت تا به جهان سوم نشان دهد که روسیه میل دارد عملاً در انکشاف آن ممالک سهم گیرد در حالیکه انگیزه های اصلی این برنامه چیزی دیگری بود . روس ها که اکثر ممالک جهان سوم و رهبران آنها را در ردیف "بورژوازی ملی" قرار میدهند، مائل اند که با آنها روابط گوناگون داشته باشند تا :

۱— این ممالک را از ممالک غرب منزوی‌ساخته ، در زمرهٔ دوستان وفادار روسیه در آورند .

۲— آنها را وادار نمایند که برنامه های اصلاحی مورد پسند روسیه را تطبیق نمایند .

۳— زمینهٔ فعالیت های احزاب کمونستی محلی را آماده سازند تا در طویل المدت بورژوازی ملی را سرنگون و دست پرورده های شانرا به قدرت برسانند .

٤— معرفی نظام اقتصادی روسیه و تعمیل آن در ممالک جهان سوم.

حکمرانان روسیه به این نظر اند که روش اقتصادی روسیه توانست آن مملکت را از بدترین حالت غیر صنعتی به بلند ترین درجهٔ انکشاف وترقی برساند . لذا ممالک جهان سوم که حالات آنها مشابه به اوضاع ۱۹۱۷ روسیه است ، باید از این روش استفاده نمایند ، تا به عالی ترین سطح انکشاف برسند . در حالیکه این ادعا از واقعیت دور است . روسیه صرف در ساحهٔ نظامی قدرت عالی دارد ، اما در سایر ساحات تا هنوز احتیاج غرب است و نتوانسته که سطح زندگی اقتصادی را بلند ببرد . سیاست سکتور دولتی یکی از اساسی ترین اصول اقتصادی روسیه است که از ابتدای حکمرانی‌ستالین با شدت کامل مورد تطبیق قرار گرفت . روس ها میخواهند که پول های شانرا تنها در پروژه های سرمایه گذاری نمایند که نظریات اقتصادی روس ها را شکل بخشند . در واقع روس‌ها میخواهند در

نقدی

بریک قصیدهٔ شاعر آواره

خوانندگان محترم مجلهٔ "قیام حق"! شعری را که در ذیل مطالعه می فرمائید، نقدیست بر یک قصیدهٔ "شاعر آواره". این قصیده متعاقب نشر قصیدهٔ "شاعر آواره" سروده شده وقرار بود در یکی از مجلات سابقه به نشر برسد، وچون کمیتهٔ فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان در پهلوی دیگر نشرات تصمیم به نشر مجلهٔ "قیام حق" گرفت بناء نشرات قبلی متوقف شد واینک با عرض معذرت از تأخیر این شعر، آنرا در مجلهٔ وزین "قیام حق" به نشر می سپاریم.

(اداره مجلهٔ قیام حق)

چارسال شد که ملت مامی طپد بخون
دیرست واهل دیر تماشاگر آفتاب

از ع ــ ت

ای نور بخش عالم وروشنگر آفتاب
رخشنده دیدهٔ فلک ای انور آفتاب

ای رهسپر بکشور پهناور سما
دیرینه یارو همدم بحر و بر آفتاب

بس قرنها که دیدهٔ حیرت بد وختی
بر خاک وساکنینش وخیر و شر آفتاب

بس قرنها که باطل و حق را مصاف بود
زین بعد نیز باشد و تا محشر آفتاب

بس قرنها که معرکه آراست خیر و شر
بودی تو شاهد همه آن منظر آفتاب

دیدی طلوع فجر حق اندر دل حجاز
از صد هزار همچو تو روشنتر آفتاب

پروردگار بهر نجات جهانیان
انگیخت بار دیگر پیغمبر (ص) آفتاب

پروردگار خواست که روشن شود جهان
توحید و عدل و نور صفا گستر آفتاب

دیدی تو نیز لشکر کفر و فساد را
صف بسته و گرفته بکف خنجر آفتاب

دیدی که دشمنان بشر: مشرک و یهود
بستند ضد دین خدا سنگر آفتاب

ان شان که ابر تیره زهر گوشه و کنار
از بهر جنگ تو بدر آرد سر آفتاب

بس فتنه ها که کرد بپا دشمنان دین
در مکه و مدینه و در خیبر آفتاب

از بهر آنکه دین الهی شود خموش
گشتند متفق همه اهل شر آفتاب

طاغوتیان عصر وبریژنف و شان دهر
آراستند ضد نبی لشکر آفتاب

باشد تراعیان که ز انروز تاکنون
نو رست و ظلمت اندر کر وفر آفتاب

روزی زفارس فتنه بپاشد، گهی زروم
گاهی زباختر، گهی از خاور آفتاب

باری یهود حمله نمود ودمی صلیب
تا آنکه دین حق نشود بر تر آفتاب

از دیر وصومعه چه بلاها که برنخاست
بر ضد پیرو حرم اطهر آفتاب

بپنداشت مدعی که بود دیر چون حرم!
"از هر دو نور حق شده روشنگر آفتاب"
غافل ازینکه دیر و حرم را نه نسبتی است
اول چو ظلمت است ودگر اختر، آفتاب
ناقوس نیز نغمه شادی برون دهد
"بیند چو بیخدا بسر منبر آفتاب"
از اندلس بپرس که تا قصه ها کنند
از ظلم دیربان که کنی باور آفتاب
القدس را بگوی که یار یهود کیست؟
گوید که هست "ریگن" و "کیسنجر" آفتاب
در این مصاف ضد شیاطین وارسا
"متران" نه یار ماست نه هم "تاچر" آفتاب
چار سال شد که کشور ما آتش است ودود
از روی خاک تا فلک اخضر آفتاب
چار سال شد که سیلی آوارگی خورد
بر چهرهٔ یتیمک بی مادر آفتاب
چار سال که قریه و کوی ودیار ما
از آتش ستم، شده خاکستر آفتاب
چار سال شد که غرش طیاره های روس
کردست گوش مردم ما را کر آفتاب
چار سال شد که بمب پرولتار یا فتد
در ملک ما به کلبهٔ هر بزگر آفتاب
چار سال شد که خانه بدوشیم و دربدر
آواره، گه باین دروگاه آن در آفتاب
چار سال شد بکشور ما محشری بپاست
از آه و آخ و ناله و چشم تر آفتاب
چار سال شد که زنده ببر می کشد زمین
بس مغز های عالم و دانشور آفتاب
چار سال شد که ملت ما می طپد بخون
"دیر" ست واهل دیر تماشاگر آفتاب
جز حرف مفت چیز دگر را ندیده ایم
زین دوستان کاذب و افسونگر آفتاب

اینجا زخون ما بکف روسها ایاغ
وانجا زباده در بر شان ساغر آفتاب
اینجا نسیم ماست همه گاز زهر دار
وانجا نسیم شان همگی عنبر آفتاب
اینجا بهار دامن پرخون رسیده است
وانجا بدامنش گل سیسنبر آفتاب
اینجا بخون واشک سرک شسته میشود
وانجا به عطر و صابن وبا پودر آفتاب
گاهی زروی کذب وریا نغمه سر دهند
گویا که هست غرب بما یاور آفتاب
گویند با غرور که رزمندگان ما
بگرفته از "سیا" سلاح وزر آفتاب
این، بهر آنکه بهر جنایات خویشتن
یابد دلیل دشمن طغیانگر آفتاب
این، بهر آنکه ملت ما را فرو برد
در کام خویش بیشتر آن اژدر آفتاب
گاهی شوند قیم ما وز جانیان
سازند بهر ملت ما رهبر آفتاب

آندم بما کمک بنمایند غربیان
باشیم نزد شان همگی چاکر آفتاب
ناقوس آنزمان زغم ما کند فغان
گوئیم مدح غرب سر منبر آفتاب
غافل که این گذشته زجان ملت فقیر
وین مردمی که هست چو شیر نر آفتاب
در آستان غیر زشرق است یا زغرب
سر می دهد، نمی نهد هرگز سر آفتاب

* * *

اکنون تو گوش باش همه ای چشم آسمان
عرضی شنو زسینه چون مجمر آفتاب
از سوز قلب مردم ما آتشی بگیر
تابی دمیکه آنطرف خیبر آفتاب

با احتیاط ، تا که نسازد دلت کباب
این نامهٔ رقم شده با اخگر آفتاب
با احتیاط ، تا که نسوزد شراره اش
آن جسم آتشین ترا شهپر آفتاب
وانگه بسوی عالم اسلام کن گذر
هر جا که هست امت پیغمبر (ص) آفتاب
آنجا گذر که هست "شورلیت" زیرپا
هر شیخ و شاب و هر پسرو دختر آفتاب
آنجا گذر که رفته بخوابند خواب ناز
دیبا بود و مخملشان بستر آفتاب
آنجا گذر که بیغم وراحت لمیده اند
در قصر های ساخته از مرمر آفتاب
آنجا گذر که گشته زجود وسخای شان
رقاصه های غرب همه ملیونر آفتاب
آنجا گذر که بوسهٔ دخت فرنگ را
از جان و دل خرند بصد دالر آفتاب
وانجا که دم زیاری مستضعفین زنند
دانند خویش، راهرو حیدر آفتاب
وانجا گذر که بیخبر از فتنه های روس
می پرورند چوچهٔ این اژدر آفتاب
وین شعله را که از جگر ما گرفته ای
بگذار شان چو تحفهٔ در محضر آفتاب
باشد که روح خفتهٔ شان را تکان دهد
دلهای سنگ شان همه گیرد در آفتاب
باشد ، کنند حس که زمانی زدست روس
در کام شان چوزهر شود شکر آفتاب
باشد ، بقین کنند که در بحر خون شان
کشتی روس می فگند لنگر آفتاب
این سیل سرخ وحشی اگر زیرپا کند
کوه های آسمانی این کشور، آفتاب
آندم نه چاه نفت بماند نه کاخ و باغ
نه دلبر فرنگی و افسونگر آفتاب
آندم ندامت است پس از وقت و سودنیست
کوبیدن دو دست ودوپا بر سر آفتاب

«پایان»

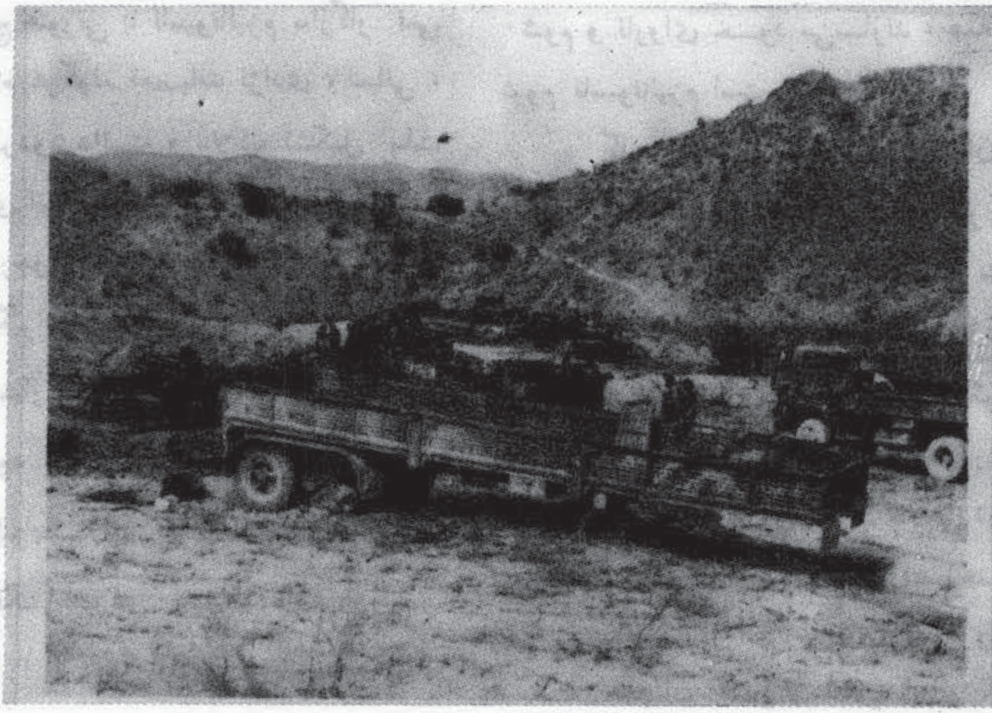

در تصویر فوق ، وسایط نقلیهٔ نظامی روس ها را مشاهده می کنید که رزمجویان دلیر راه حق ، در یکی از نبردهای خونین شان با ارتش سرخ ، به تصرف خود در آورده اند .

فساد ناسیونالیزم

گرچه تاکنون رسالات متعددی راجع به ناسیونالیزم نوشتهٔ شده ومضامین زیادی هم از طریق نشریه ها به طبع رسیده است که الحق چنانکه شاید و باید سیمای اصلی ناسیونالیزم را ترسیم و به پیشگاه خوانندگان و علاقمندان تقدیم نموده است .

اما اکنون درنظر است راجع به سیر مختصر ناسیونالیزم در رابطه با نابسامانیهای کنونی که بشریت را بسوی و حشیگری و منجلاب بدبختی میکشاند مطالب مختصری عرض گردد .

قبل از همه لازم است تا این نکته روشن گردد که اسلام به هیچ صورتی با ناسیونالیزم سازگار نمی باشد . زیرا اسلام هرگونه تعصبات نژادی ، لسانی ، قومی . . . را مردود دانسته و ملاک تشکیل ملت را عقیده و برتری انسان را بر اساس تقوی میداند ، زیرا انسان ها درجوهر آفرنیش اختلافی ندارند. وهمه از یکجا منشأ میگیرند اما ناسیونالیزم برخلاف این اصل قدم گذاشته ، امتیاز را درنژاد ، رنگ و . . . جستجو می کند . بیدل چه خوش میگوید :

امتیاز رنگ بیدل در لباس افتاده است
ورنه یکرنگ است خون درپیکر طاؤس وزاغ

و شعار مسلمان را از شاعر آزاده و مسلمان روشنفکر اقبال لاهوری نیز میشنویم :

نه افغانیم ونی ترک وتتاریم
چمن زادیم و ازیک شاخساریم
تمیز رنگ وبو برماحرام است
که ما پروردهٔ یک نوبهاریم

راستی قرارگفتهٔ اقبال ، همین نو بهار عقیده است که سیاه وسفید ومکی وحبشی و فارسیو . . . را در زیر یک لواجمع میکند ویک ملت می سازد .

برخلاف ، احساس ناسیونالیزم است که بشر را به سوی بدبختیها و نابودی میکشاند . در جهان پر آشوب امروز که عده ای قلیلی برسرنوشت عدهٔ کثیری بازی میکنند و همه هست وبود آنها را فدای امیال شوم و ناروای خود می‌سازند ، همه وهمه احساس شوم ناسیونالیزم است .

گاهی می‌بینیم که صدای « آلمان برتر ازهمه » زگوشه ای بلند میشود و بـرای در بند اسارت در آوردن ملت‌ها کمر می بندد، ویرانی میکند، می برد و می‌درد ومی بندد تاکه سرانجام شاخ امپراتور بش می شکنند وزمانی هم نعرهٔ نحس « حکومت‌کردن،حق بریتانیاست » بگوش جهانیان می‌رسد . این آواز هم به ملت ها مژدهٔ در زیر یوغ غلامی در آوردن، خون و آبرو ریختن و چـور و چپاول،میدهد وبقول خـود شان : آفتاب در امپراطوری شان غروب نمی‌کند .

همچنان شعار « مذهب ایتالوی » و « امریکا وطن اصلی خداوند است » صداهای واحدی است که ازحنجره های مختلف بلند میشود و همه برای یک هدف و مرام بکار میرود : برای استعمار ، استثمار

و بقول دکتور شریعتی « استحمار » ملت ها .

درکمونیزم که خود را یگانه حریف در برابر اسلام قلمداد میکند و پیروانش مدعی اند که سعادت بشر در اشتراک « زر » « زن » و « زمین » است و مذهب را افیون ملت ها میخوانند : نیز مکروب ناسیونالیزم تزریق است طوری که مولانا مودودی « مرحوم » میگوید : « . . . بلکه اکنون در خود مارکسیزم مکروب ناسیونالیزم تزریق شده است . ستالین وطرز عمل او احساس ناسیونالیستی روسی را روز بروز جلوه گر میسازد . در ادبیات اشتراکیت روسی ، حتی درطرز حکومت جدید سال ۳۶ میلادی قسماً از فا درلیند (میهن آبائی) تذکر رفته است و درخصوص اسلام می‌گوید : « امااگر به اسلام توجه کنید هرجا کلمهٔ دارالاسلام استعمال می‌کند نه کلمات فادرلیند و یامادرلیند را .

کردار ناسیونالستی استالین البته یگانه مثالی بوده است که در وقت نوشتن کتاب ، نظر نویسنده را جلب کرده است اما می بینیم که اخلافش درین راه ، بارها ازستالین پیش قدم تربوداند . امروز در روسیه تنها کسانی برسر اقتدار اندکه از برژنف ، تمجید بعمل می‌آرند و با او در احساس ناسیونالیستی شریک اند و تنها همین اشخاص ، زندگی مرفهی دارند و دیگران در آفتاب سوزان تموز ، وزمستان بس سرد ، کار میکنند و بادست مزدشان کاخ نشینان کرملین ، عیش و نوش مینمایند .

صهیونیزم که امروز ، مکروب کشنده ، و مضریست ، وخون انسان را به پشیزی نمی‌گیرد نیز مثال بارز ناسیونالیزم است . روس و امریکا که خود را دشمن یکدیگر وانمود میکنند ، در تقویهٔ یهود ، پرچمداران صهیونیزم یکسان حصه میگیرند . کشور اسرائیل ، از نگاه اسلحه و اقتصاد از جانب امریکا تقویه و تغذیه میشود و از نگاه متخصصین واشخاص فنی از طرف روس تقویت می یابد و حتی نخستین دولتی که اسرائیل را به رسمیت شناخت ، روس بود .

در پارلمان امریکا نیز چون یهودیت حکمرانی میکند احدی جرأت ندارد ، مخالف اسرائیل سخن زند ورنه حتماً در دام توطئهٔ ئی خواهد افتاد .

همکاری سرد مداران کرملین و کاخ سفید با یهود ، تا جائی به اساس انگیزهٔ نژادی است .

بهمانی که اخیراً بین روس و امریکا بسته شد تا روس در مسألهٔ فلسطین و امریکا در قضیهٔ افغانستان بی طرف ماند ، چنانچه خبر این سازش را اخبار « الاتحاد » ابوظبی به نشر سپرد ، نیز منعکس کنندهٔ دو مطلب است :

اول اینکه : روس و امریکا به اسرائیل فرصت داد تا هرچه میخواهد برسر مردم فلسطین روا دارد ، حتی که منافع روس در شرق میانه یکسره با خطر مواجه شد چنانچه قذافی غلام حلقه بگوش روس ، اعلام داشت که اگر روس درمسألهٔ فلسطین بی طرف ماند ، رشتهٔ دوستی روس ولیبیا گسیخته خواهد شد .

پیداست ابر قدرت هائی چون روس و امریکا که همواره برای تضعیف ملل و مکیدن خون مستضعفین میکوشند در همچو موارد ، گاه گاهی ، به اساس تمایلات ناسیونالیستی مسابقات دوستانه بی براه میاندازند . کمونیزم ، کاپیتالیزم یا « ازمهای » دیگرکه امروز وضع نا آرام جامعه بشری را به نا آرامی بیشتری کشانده وهیا هوئی برپا ساخته اند ، یکی از عوامل آن ناسیونالیزم است طوریکه پروفیسور لیستن می‌گوید : « ناسیونالیزم جای مذهب ، عقل و ضمیر را اشغال کرده است . »

راستی مرض مزمن ناسیونالزم برقلب و دماغ جباران حکومت میکند و آنانرا برای از بین بردن بشر تحریض مینماید .

مرحوم مولانا مودودی در خصوص متکبران که آشوبی درجهان بر پاساخته و اینکه ناسیونالیزم درآن سهم بارز داشته میگوید : « خواسته های شان محدود و پایان پذیر نیست پیشا پیش آنان تا نکهای زرهپوش، با لای سرشان هواپیماهاي غول پیکرجنگی و پشت سرشان هزاران سربازنیروی زمینی و دریائی در حرکت است . استعمارگران بی شرم بدین ترتیب قوت لایموت ملتهای جهان سوم را بخود اختصاص میدهند درمیان ملتهائی که میخواهند زندگی خودرا برپایهٔ فضایل اخلاقی وهمزیستی مسالمت آمیز قرار دهند . این جنایات بخاطر این انجام میگیردکه آتش خواستهای پست و روز افزون آنان همواره شعله ور بماند ، خواستهائی که به ضمیمهٔ ناسیونالیزم عامل این جنگهاست . »

راستی آنچنان که ناسیونالیزم یک مفکورهٔ شیطانی است، پیروان شیطان بدور آن حلقه زده اند. چنانچه بریژنف ازگوشهٔئی و ریگن از گوشهٔ دیگر سر بلند میکند و بیگن رقاص بین شان میرقصد . این ابلیس زادهگان وظیفه دارند تا بـرای نا بودی بشر اتوم بسازند ونیترون و . . . خون بریزند ، ویرانی کنند و بدین تـرتیب بقای خـویش را در نابـودی دیگران جستجو نمایند .

اسلامی وروروالی ۲۰۰۰؟

په اورکی لویدلی . داته گـورو چـه د مسلمان ورور سره مینهٔ او اړیکی دخـدای (ج) د محبت پـراساس ټینګ او مضبوط کیـدای شی اوهـمدا د ایـمان دریښتینولی اوحقانیت نښه ټینګه شویده .

په بـل ځای کښی دخـدای (ج) استازی داسی ارشاد کوی :

ما تحاب اثنان في الله الأكان أحبهما الى الله اشد هماحبالصاحبه .

هر کله دوه‌کسان د خدای (ج) دپاره یودبل سره مینه کوی . پدوی‌کښی هغه شخص پر خـدای ډیر گران دی چه د خپل مسلمان ورور سـره ډیـره مینه ولـری .

همدا رنګه دامام احمد او حاکـم پـه روایت حضرت پیغمبر (ص) داسی فرمائی :

د قیامت په ورځ یو شمیر خلکو ته دعرش شاوخواته ځـوکی ایښوول کیږی. د دوی مخونه بـه داسی ځلیږی لکه څوارلسم سپوږمی . خلک‌ بـه پـه ویـره کښی وی خـو دوی بـه نـه ویـریږی . او دوی د خدای (ج) هغه دوستان وی چـه نـه بـه پـری ویـره وی نـه خـواشینی . وویل شـول چـه دا بـه څوک وی ای پیغمبره (ص)؟ده وفرمایل:

« هم المتحابون في الله تعالى » دوی دخدای (ج) پخاطر یودبل سره مینه او محبت کونکی دی .

د پـورتنیو احادیثو څخه څرګنده شوه چـه پـه اسلام کښی ورور ولی یـوازی د خدای (ج) د دین سره د مطابقت او دالـهی احکامو سـره سم چلیدلـو او په ټولو شخصی‌کورنی او اجتماعی روابطو کښی د الله تعالی د اوامرو اولار ښوونو د پیروی پربنیاد او اساس ولاړه ده . او مسلمان ورونـه مکلف دی په همدی اساس یودبل سره تعاون ولری اویـو دبل ترڅنګ دآرامی او داډ احساس وکړی.نـوځکه پـه لنډه توګه دلته د اسلامی اخوت مقاصد و اواهدافوته اشاره کوو :

اسلامي اقتصاد

د عدالت پر بنسټونو باندې د انسان د اقتصادي ژوندانه د تنظیم او سمبالښت له پاره اسلام یو څه اصول او څه حدود ټاکلي دي تر څو چې د شتمنۍ د لاس ته راوړلو، استعمال او په کار اچولو ټول نظام په همغو کړښو کې د ننه روان شي چې د هغه له پاره ټاکل شوي دي. د حلالې شتمنۍ د لاس ته راوړلو او د هغې د روا استعمالولو د لارې چارې به څه وي؟ د روا مالي او اقتصادي تصرفاتو په ساحه کې کوم قید نشته. په بېلا بېلو زمانو کې د تمدن د پرمختګ سره اوږه په اوږه رامنځ ته شوي او بدل شوي دي. د هغو ټاکنه د انساني حالاتو او اړتیاوو له مخې خود په خپله کېږي. اسلام چې څه غواړي هغه دا دي چې په ټولو وختونو او ټولو شرایطو کښې چې د انسان اقتصادي چارې هره بڼه غوره کړي په هغې کښې دغه اصول ثابت پاتې شي او د دغو حدودو په لازمي توګه رعایت وشي.

د اسلام په نظر کې ځمکه او د هغې ټول شیان خدای د انساني نوعې له پاره پیدا کړي دي، نو دا د هر انسان هستوي حق دی چې له ځمکې نه د خپلې روزۍ د لاس ته راوړلو هاند هڅه وکړي. په دې حق کې ټول انسان مساوي برخه لري. هیڅوک له دغه حق څخه محروم نشي ګرځول کېدای. نه چا ته په دغه باب ترجیح حاصلېدای شي. د شریعت له مخې په یو چا، یو نسل یا یوې طبقې باندې کوم داسې بندیز نشي لګول کېدای چې هغه د روزۍ د وسایلو نه د ځینو د استعمالولو حق ونه لري، یا د ځینو کسبونو دروازه د هغه پر مخ باندې وتړله شي. دغه راز د شریعت له مخې څه داسې امتیازات هم نشي وضع کېدای چې د هغو پر اساس کومه مخصوصه طبقه، نسل یا کورنۍ د مال ګټلو او روزۍ لاس ته راوړلو د کومې وسیلې ټیکه داران شي. د خدای په پیدا کړې ځمکه باندې د هغې د محصولاتو او د روزۍ له وسائلو نه د خپلې برخې لاس ته راوړلو له پاره هڅه کول د ټولو انسانانو مساوي حق دی او د دې هڅې ورونه د ټولو پر مخ یو شان پرانستل شوي دي.

د خدای د کومو نعمتونو په تیارولو یا د استفادې وړ ګرځولو کښې چې د چا د زیار زحمت لاس نه وي هغه د ټولو انسانانو له پاره په عمومي توګه مباح دي هر څوک حق لري چې د خپلې ټولې اړتیا رفع کولو له پاره ورڅخه ګټه واخلي. د سیندونو او چینو اوبه، د ځنګلونو ونې، د طبیعي ونو میوې، وحشي ځناور، او نور داسې هغه شیان دي چې نه ورباندې د چا ټیکه داري قائمېدای شي او نه ورباندې داسې بندیزونه لګول کېدای شي چې د خدای بندګان دې بې موجبه د خپلې اړتیا په اندازه له هغو څخه استفاده ونکړای شي. هو، کوم خلک چې د تجارتي غرضونو له پاره په پراخه پیمانه له هغو څخه په کار اچول وغواړي پر هغو باندې دې مالیات وضع کړی شي.

خدای چې کوم شیان د انسان د استفادې له پاره پیدا کړي دي د هغو بیکاره او عاطل پرېښودل صحیح کار نه دی. یا خو ورڅخه په خپله ګټه واخله، یا خو پرېږده چې نور ورڅخه استفاده وکړي. د همدې اساساتو

له مخې اسلامي قانون د اجراکېدو وکړه چي هيڅوك د حکومت له خوا ورکړه شوې ځمکه له درېو کالو نه ترزياتې مودې پورې شاړه نشي پرېښوداى . که له مخې له دکرنې ، تعمير يا بل څه کاروالخلې تودرېوکلونو له تېرېدونه وروسته به هغه سترو که ځمکه وګټله شي که کوم بل څوك ورڅخه کار واخلي نو پرهغه باندې دعوه نشي کېدلى او اسلامي حکومت به هم داواک ولري چې هغه ځمکه له هغه سړي نه واخلي کوم بل چا له يې داباد ولو او استفادې لپاره وسپاري .

څوك چي په مستقيمه توګه دخداى له خزانې له کوم شي واخلي به خپل زيار او تصوف سره هغه د استفادې ور وګرځوي دهغه شي مالک دى . د مثال په دول يوه شاړه ځمکه چه په هغې کښې دچا د ملکيت حق ثابت نه وي ، که څوك يې تصرف کړي او په کوم کټور کار کښې دهغې په کاراچولو باندې لاس پورې کړي نود هغه لاس ورڅخه نشي ويستل کيداى .

څوك چي په نورې کښې په شرعي رواتوګه کوم مالکانه حقوق ولري هغه به په هر صورت د احترام مستحق دى . که سوال پيداکيږي نو پدې خبره کښې پيدا کيداى شي چي کوم ملکيت د شريعت په اساس صحيح دى او کوم ندى . کوم ملکيتونه چې دشريعت له مخې ناروادې هغه بايد له مينځه يوړل شي ، خو کوم ملکيتونه چي دشريعت له مخې صحيح وي ، هيڅ يو حکومت او هيڅ يو تقنينيه قوه دهغو دسلبولو حق نلري او داحق هم نلري چې دهغه د مالکانو په شرعي حقوقو کښې کموالى زياتوالى راولي .

د ټولنيز پرمختګ د نوم په اخيستلو سره کوم داسې نظام نشي رامنځ ته کېداى چې د شريعت د ورکړ شويو حقوقو تر پښو لاندې کوونکى وي . شريعت چې دټولنې دګټې لپاره دافرادو پر ملکيتونو باندې په خپله کوم بنديزونه لګولي دي په هغو کې چې کموالى راوستل څومره لوى ظلم دى په هغو کې زياتوالى راوستل هم هماغومره لوى ظلم دى .

داخبره داسلامي حکومت له فرائضو څخه ده چه دوګړو دشرعي حقوقو ساتنه وکړي اوله هغو نه دټولنې هغه حقوق واخلي چې شريعت ورباندې وضع کړي دي .

خداى د خپلو نعمتونو په ويش کې د مساوات لحاظ ندى ساتلى ، بلکه د خپل حکمت په اساس يې ځينو انسانانو ته په ځينو نورو باندې فضيلت ورېښلى دى . ښکلا ، خوش اوازي ، روغتيا ، جسمانى قواوې ، ذهنى استعدادونه ، طبيعى ماحول او داسې نور شيان د ټولو انسانانو يو شان ندى . دروزى کار هم همداسې دى . خداى ورکړې فطرت په خپله ددې خبرې غوښتونکې دى چه دانسانانو په مينځ کې دي په روزى کې تفاوت وي . نوهغه ټول تدابير داسلامي نقطه نظر نه په اصولي لحاظ غلط دي چه دانسانانو په مينځ کې دېو مصنوعي اقتصادي مساوات برقرارولو لپاره غوره کړاى شي . اسلام چې دکوم مساوات قائل دى هغه په روزى کې مساوات ندى . بلکه دروزى لاس ته راوړلو دهلو ځلو په فرصتونو کې مساوات دى . هغه غواړي چي په ټولنه کې داسې قانوني اورواجي خنډونه باقي پاتې نشي چې دهغو په اساس يو څوك دخپل قوت او استعداد سره سم اقتصادي هلې ځلې ونشي کړاى . او داسې امتيازات هم باقي پاتې نشي چې دځينو طبقو ، نسلونو او کورنيو هستوې سوکالى په خپل واکه قانوني ساتنه او حمايه تېد پلوى . دادواړه کړنچارې دطبيعي نابرابرې په ځاى په زوره يو مصنوعي نابرابرې برقرارووى . ځکه خو اسلام هغه له مينځه وړي ، د ټولنې اقتصادي نظام په يو داسې فطرې بنسټ باندې دروول غواړي چې په هغه کښې د هرچا لپاره دهلو ځلو فرصتونه او موقع برابروي . خو کوم انسان چې غواړي چې دهلو ځلو او زيار کښې په ذريعو او نتيجو کښې هم ټول خلک په زوره برابر کړاى شي ، اسلام له هغو سره موافقه نلري . ځکه چې هغوى غواړي فطرې نابرابرې په مصنوعي برابرې بدل کړي . فطرت له دېر لږدې نظام صرف يو کيمياى شي چې په هغه کښې هرڅوك

د اقتصادي ژوندانه په ډګر کښې دخپل زيار پېل له همغه ځايه او همغه حالت څخه وکړي چې په هغه کې خداي هغه پيدا کړي دی. څوک چې له موټر سره راغلی دی، هغه په موټر کې لاړ شي؛ څوک چې صرف پلی په دوو پښو راغلی دی هغه پلی لاړ شي، او څوک چې ګوډ پيدا شوی دی هغه ګوډ ګوډ لاړ شي. تولنيز قانون دی له داسې وي چې دموټر خاوند په خپلو اکه تو که دموټر ټيکه دار پاتې شي او دګوډ لپاره دموټر لاس ته راوړل له امکانه لېرې وګرزوي، اوله دې داسې وي چې دټولو حرکت په زوره له همغه ځايه او يو حالت له پېل شي او وړاندې هر و مرو يوله بله سره په يوه ليکه کې ودرول شي. ددې برخلاف قوانين بايد داسې وي چې په هغو کې ددې خبرې چکاره امکان موجود وي چې چاچې خپله منډه ګوډه ګوډه پېل کړې وه هغه که په خپل زيار او استعداد سر موټر وميندلی شي نو هرو مرو دې ومومي، او څوک چې په ابتدا کې په موټر کې روان ؤ هغه که وروسته دخپلې نا اهلۍ لامله ګوډ شي، نو ګوډ دې شي.

(لوربها)

زموږ جهاد په ...

مسئله وه چې په اصطلاح عجم يې دعربو ملګرتيا ته هڅول اسلام له قوم او ملت څخه انکار ندی کړی. الله تعالی فرمايي: «... وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا، إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ...» الله تعالی دانسانانو د معرفت او پېژندنې لپاره هغوی په قومونو او قبيلو ويشلي دي خو دبرترۍ معيار، يوازې او يوازې تقوی بللې او بس.

له قوم او ملت سره مينه دانسان فطري غوښتنه ده او اسلام دفطرت دين دی. د اسلام تر چوکاټ او دائرې لاندې قوم لدې رټل شوی. که موږ اسلام ته په ژور او عميق نظر وګورو، راته څرګنده به شي چې په اسلام کې هر څه شته: هم دنيا او هم آخرت. هم قوم او هم ملت خو اصلي خبره داده چې موږ بايد هر څه د اسلام له مخې رناکو او هر څه داسلام په هنداره کې وګورو: نه په نورو... کې. که موږ اسلام ته په ژور نظر مطالعه وکړو هلته بيا دا ضرورت نه پاتې کيږي چې داسې ټکي لا کټ کړو (له اسلام څخه دمسلمانانو دنا خبرۍ او نا پوهۍ په وجه) را پيدا کړي او د مسلمانانو د تفرقې لپاره يې تری لوی کار اوګټه هم اخيستې ده. بايد داستعمار تو طئو او دسيسو ته پام لرنه وکړو او هغې ته په ځيرشو، پرې ليدو چه لور، پردې لاسونه زموږ په منځ کې ددې ډول مسائلو اور له لمن ووهي.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

به خون خفتگان سنگر حق

درزیدلی ارمان څښتن
شهید گل احمد

داسلام د سپیڅلی دین د پاکو ارشاداتو له مخی انسانی ژوند تر پایه ازمېښت دی . انسان فقیروی که غنی، په سفر کی وی که په حضر کی، روغ وی، که ناروغ تا په ټولو حالاتو کی تر هدید الهی ازمېښت لاندی وی. الله (ج) فرمایی : احسب الناس ان یترکوا ان یقولوا آمنا وهم لایفتنون؟ آیا خلک گمان کوی چی دوی به پرېښودل شی په دی چه ووایی مونږ ایمان راوړی او دوی به ونه آزمایل شی ؟ ددی سپیڅلی ارشاد له مخی دایمان او توحید دکلمی مقتضی له دی نه ډېره لوړه ده چی انسان یواځی په خوله ووایی چی مسلمان یم بلکه مسلمان به لکه څنگه چه د ایمان غوښتنه ده او لکه څنگه چی د هغه تعهد غوښتنه ده چی په عالم ارواح کی له رب العزت سره شوی دی په هر وخت او هر حالت کی د خدای (ج) بندگی ته ملا تړلی ولاړ وی او د خدای (ج) د دین د حاکمیت او دکلمی داعلاء د پاره به د ژوند تر وروستی سلگی پوری هلی ځلی کوی. لکه اقبال چي وایی :

مما را بزم بر ساحل که آنجا
نوای زندگانی نرم خیز است
به دریا غلط وبا موجش درآویز
حیات جاودان اندرستیز است .

ژوند په مبارزه کی دی او ژوند په غورزو پرزو کی دی .

موجیم که آسودگی ما عدم ماست
ما زنده برآنیم که آرام نداریم

هو ! زمونږ پاېښت په مبارزه او جهاد کی دی او نابودی مو د جهاد په پرېښودلو کی نغښتی ده . تاریخ شاهد دی: کوم ملتونه چه د جهاد له خوږه او ژوند ښوونکی نعمت څخه محروم دی هلته آزادی نه وی او کوم ملت چه آزادی ونه لری ژوند نلری د شاعر خبره چي :

حریت د هر ملت دهری زړه دی
چي دانه وی هم ملت مری هم بقا مری

ته دایوازی داسلام سپیڅلی مکتب دی چي انسانی ژوند ، انسانی آزادی او انسانی حیثیت ته په پوره ژبه قایل دی او د دی ټولو شیانو ژوند په اسلام کی دی او داسلام ژوند په جهاد کی دی .

نو څکه مسلمانان د ټولو هغو کسانو په مقابل کی چی د انسانی ژوند ، آزادی او انسانی کرامت دښمن دی په جهاد او مبارزه مأمور شوی دی . همدا د جهاد برکت و چی په لږ وخت کی اسلام له جزیرة العرب څخه افریقایی او آسیایی هیوادو لو او بالآخره ټولی نړی ته ورسید او د بشری پرګنو له غاړی د مړینتوب

کړی لری شوه .

زمونږ مؤمن ولس چې د جهاد لذایذ څکلی وو او دجهاد ارزښت ورته معلوم و لو کله چې روسی ښکیلاک خپل ناولی لاس زمونږ گران هیواد ته را اوږد کړ نو د توحید د مدرسی شاگردانو یې په مقابل کی د جهاد بیرغ پورته کړ او د قربانی د کر ته یې راودانگل او په زړگونو او لکونو د ایمان او عقیدی له حریم نه ددفاع په لاره کی په خپلو وینو ولمبیدل .

د حق لاری ددی اتلانو په ډ کی یو هم شهید گل‌احمد د عبدالرحمن زوی دی چې په ۱۳۳۵ کال د کنړ ولایت د نوآباد نومی کلی په یوه دینداره کورنۍ کی چې د روان اسلامی انقلاب دڅپاندهسیند په غاړه پروت دی سترگی پرانستی.

نوموړی په ۱۳٤۳ کال کی د عمراخان لومړنی ښوونځی کی شامل او په ۱۳٤۹ کال کی یې پوره بری سره، سرته ورساوه، په همدی کال د سرکانړ په منځنی ښوونځی کی شامل او په ۱۳٥۲ کال کی یې دنوموړی لیسی د فراغت سند تر لاسه کړه. د همدی کال په کانکور آزموینه کی برخه واخسته چې په‌نوموړی‌ازموینه کی بریالیتوب وروسته د ننگرهارعالی دارالمعلمین ته لاړ.

څرنگه چې لوموړی د افغانستان د اسلامی غورځنگ متعهد غړی و نو د خپلی زده کړی تر څنگه ئی د اسلامی دعوت او بلنی وظیفه هم په غاړه درلوده .

د ثور تر ناولی کودتا وروسته ئی د اسلامی دعوت سلسله کی چټک گامونه واخستل چې د همدی فعالیتونو په لړ کی د همدی کال د لړم په میاشت کی د ننگرهار د محبس تورو تمبو ته ور و غورځول شو او د کرملین د مریبانو له خوایی ډول ډول تعذیبونه او کړاوونه وزغمل . د (۱۳٥۸) کال د جدی په دولسمه له زندانه را خوشی شو

او له واره ئی په عملی جهاد لاس پوری کړ. تقریباً دوه نیم کاله ئی د کنړ ولایت په مختلفو جبهو کی په پوره ایمانداری جهاد وکړ او د روان کال د روژی مبارکی میاشتی په پنځه‌ویشتم د جمعی په ورځ ئی له خپلو څو تنو مجاهدینو ورونو سره د روسانو په یو مرکز برید وکړ او په هاوان توپ ئی زیات شمیر روسان او د هغوی تالی څټی ووژل چې د بیرته راستنیدو په وخت په (ورەدپش) نومی کلی کی د روسی بم غورځونکو الوتکو په بمباری ، د شهادت لوړ مقام ته ورسید .

انالله وانااليه راجعون

شهید محمد کریم‌ولدحاجی‌محمد شریف ازقریه کوش‌مزارشریف بود .این برادر ۱۹ ساله‌نظر بعشق آتشینی‌که به‌کشور محبوب ودوست داشتنی خویش افغا ـ نستان‌داشت وبراساس احساس عالی اسلامی ووجود ایمان قوی‌که در نهادش بود همز ـ مان‌با سرازیر شدن قوای اشغالگر نظام‌متجاوز روس آرام ننشسته‌دست به جهاد مسلحانه‌زد .وچنان‌با مهارت وشطارت می رزمید که دشمن دردل هر سنگر وقلب هر زاویهٔ به شکست های مفتضحانه‌ی مواجه می‌شد . بمجردیکه نام این برادر شنیده می شد زهره دشمن آبمی شد .درهر عملیات ظفر ـ مندیکه درمربوطات ولایت بلخ‌وسائر نقاط ایجاد می

شداین برادر بکمال میـــل
حاضر وبا شهامت ومردانگی
زائد الوصفی می جنگیــــد.
بارها چنین اتفاق افتیده
که این قهرمان به تنهـــائی
خویش برای اسارت ودرهـــم
کوبیدن الحاد گرایان شتا .
فته وبا پرچمی وخلقی کــه
بدست توانای این سپاهـــی
دلیربجهنم واصل شــــده
عاقبت در درگیری شدیدیکه
بتاریخ ۱۳۶۱/۱/۳۰ ازاثر
هدایت برادر ذبیح اللــــه
امیر ولایتی بلخ و قوماندہ
برادر مامور عبدالله بین
جانبازان اسلام وارتـــش
اجل در کمین روس درقریه
ددبیل سرک دولت آباد وبلخ
بوقوع پیوست این سپاهی
ارشد اسلام به مقام بریـن
شهادت نائلشـــد.
روحش شاد ـیادش گرامـــیـ
وراهش مستدام باد.
انا لله‌وانا الیه راجعون.

شهید خلیفه محمد اسماعیل
فرزند احمد جان ساکن گذر
مسجد خاله گل مزارشریـف
ازآن چهره های درخشـــان
انقلابات اصیل اسلامی‌ما
استکه نظیرش در یکـــه

تازی ودلاوری در صفحـــات
شمال کشور کمتر سراغمـی
شداوبا قلب سرشار ازاخلاص
وایمان قوی بر جبـــروت
ستمبارگان خفاش بی امان
می تازید هیچگاه در برابر
خصم کرنش نکرده وهموار ه
با روحیه نهایت عالی به
سائرهم سنگران دلیرشدرس
شهامت وایثار می آموخته .
همزمان با سرازیر شدن
ارتش سرخ غارتگر روس به
کشور این برادر به جهاد
مسلحانه پرداخته ودوشادوش
سائر قهرمانان پیکارگـر
رسالت اسلامی خود اغاز
کرد.درهر معرکهء که پای
این شیرمرد می بود دشمن
با تمام تجهیزات واماکـ
نات نظامی خود دست وپاچه
شده ومیدان را باکمال نـا
مردی رها می نمود.

او همیشه به سائررزمندگان
هم سنگر خویش مـیگفت کـه
جهاد چه کیفیت عظیمی‌دارد
چه خوب است که انسان‌یا به
جانان برسد یا در راه‌وصول
جانان بمیرد وزنده جاوید
گردد.

این جوان سی ساله که‌قبلا"
وظیفه دریوری داشت‌دور ه
تحصیل خود رانظر به شوق‌و
علاقــه زیادی که به علــوم
دینی داشت‌نزد ملای مسجـــد
فراء گرفت .واز همان ایام
اندیشه‌های اصیل انقلابـــی
به کله اش موج میزدوبیـاد
مجد وعظمت‌گذشته اســـلام
اشک میریخت‌تا اینکه بالاـ
خره‌طی یک عملیات‌جانگدازـ
یکه‌بتاریخ ۱۳۶۱/۱/۳۰ ازاثر
پلان برادر ذبیح‌الله‌امیر
ولایتی بلخ به قوماندہ‌مامور
عبدالله‌در سحر گاهان آنروز
بین قوای ملحد روس ورزمند
گان جان‌برکف اسلام‌درقـریهء
در بین سرک دولت آباد وبلخ
بوقوع پیوست بعد ازآنـکه
(۸۶) تن روسی وپرچمی‌ها را
روانه جهنم نمود خود نیز
هدف‌گلوله دشمن قرارگرفت
وبه‌این ترتیب ستاره فروزاـ
نی از آسمان مبارزات انقلاب

اسلامی ما افول نمود .
روحش شاد ـ یادش گرامی و
راهش مستدام باد.
انا لله وانا الیه راجعون.

شهید مولوی نصرالله

مولوی نصرالله ولد ملاعبد ـ
السلام از قریه ترشت علاقه داری
ورسج مربوط ولایت تخار ـ
بیست وهشت سال قبل درسال ۱۳۳۲
دریک فامیل متدین دیده به
جهان کشود وتربیه اسلامی
خویش را درست انجام داده ـ
بود ودرسن دوازده سالگی
درتحصیل علوم به مدارس های
دهاتی درمملکت افغانستان
به تحصیلات خود ادامه داده
بعداز تحصیلات فنون بدوره ـ
حدیث شریف به پشاور بدار ال
لعلوم ضلع کوهات درسال ۱۳۵۶
فارغ گردیده سپس به وطن
خود یعنی قریه چهارده ترشت
ورسج مدرس گردیده تعداد زیاد
طلباء علم شریف فرا درس میگفت
بعداز قدرت رسیدن حکومت تره ـ
کی ملحد درسال ۱۳۵۷ از ایمان ـ
کامل خویش کار گرفته تحریکات
علیه آن حکومت خبیث دست زده
درمبارزه خویش عالم وجوانی
بی نظیر درآنجا بود درفتح علاقه
داری ورسج وولسوالی فرخار با
مجاهدین جان برکف آن منطقه
اشتراک وسهم بارز داشت بعدا
درماه میزان ۱۳۵۸ مولوی نصر ـ
الله با تعداد مجاهدین برعلیه
توپ وتانک های حکومت تره کی
درولسوالی فرخار حمله تهاجمی
نمودند درآن هنگام مولوی صاحب
موصوف به فیر تفنگ های کمو ـ
نیست ها جام شهادت نوشید .
انا لله وانا الیه راجعون
روحش شاد ویادش گرامی باد .

غني الرحمن شهيد :

شهيد ورور غني الرحمن د
حاجي عبدالرحمن زوی د نهرصوفي
د کلي اوسيدونکي په ۱۳۳۰ کال
کې يې نړۍ ته سترگې وغړولې .
ابتدائي او منځنۍ زده کړه يې
د شير خان پهلسه کې سرته ورسوله
او په ۱۳۵۰ کال کې يې له نوموړې
ليسې څخه د فراغت سند تر گوتو
کړ .
نوموړی په ۱۳۵٤ کال کې د
اسلامي تحريک د يوه وفادار سپاهي
په توګه د هيواد د نجات او د
اسلام د حاکميت لپاره د مبارزې
ډګر ته را ووت !
نو له دې سره سره يې خپله
رسمي دنده د کندز په مستوفيت کې
مخکې بووله.
د ثور له تورې او لوغړلې
کودتا څخه وروسته د هيواد دنوور
مؤمنو ځوانانو په څير د جهاد په
خونړي سنګر کې د يوه تکړه مجاهد
په څير د کافر او تجاوز د قواو په
وړاندې ودريد .
شهيد ورور د خدای په لار
کې له زياتو مجاهدو څخه وروسته په
خونړۍ جګړه کې چه د قلعه زال په
ولسوالۍ کې د مجاهدينو او يرغلګرو
کفارو ترمنځ ونښته د ۱۳٦۱
کال د ورې په مياشت خپل لوړ
او عالي آرمان ته ورسيد .
انا لله وانا اليه راجعون .

ملا محمد اعظم شهید :

ملا محمد اعظم ولد محمد حسین مسکونهٔ قریهٔ حافظ بچه ولسوالی نهرین ولایت بغلان در سال ۱۳۳٦ در قریهٔ مذکور چشم بجهان کشود بعد از سن ۸ سالگی در مدرسهٔ دینی بهدرس آغازنموده بعداً وقتیکه قدرت و توانائی پیدا کرد نبوغ فکری اش او را مجبور ساخت تاحس کنجکاوی اش جوانتر شود و در قسمت فرا گرفتن تحصیل توجه بیشتر نماید همان بود که مدتی را در یک مدرسه و مدتی را در مدرسه دیگری سپری نموده.

موصوف در جریان تحصیل خود در همه وقت وهمه جا علیه کفر والحاد مبارزهنموده ومردم بی دفاع و مسلمان این میهن را به مبارزه و جهاد دعوت مینموده و نیز بعد از زمامداری داود مستبد دست بمبارزه علنی زده علیه این جنایتکار ظالم مردم را تحریک مینمود.

در سال ۱۳۵۷ به عسکری اعزام شد و زمانیکه ندای جهاد در راه خدا (ج) در سر تا سر افغانستان پخش شد مذکور در سال ۱۳۵۸ از عسکری فاصله گرفته به صف برادران خود پیوسته به مبارزه و جهاد مسلحانـــه دست زد و به صفت یک مجاهد واقعی به گروپ های متحرک ملحق و ایفای وظیفه مینمود.

بتاریخ ۱۱ حوت ۱۳۵۹ قریهٔ مذکور از طرف قوای متجاوز روس و پرچمی های پست فطرت، تحت محاصره قرار گرفته و برخوردشدیدی بین مجاهدین و کفار صورت پذیرفت بعد ازینکه موصوف دو نفر ملیشیای منفور را مردار نمود درین اثناء مجاهد قهرمان بواسطهٔ اصابت مرمی دهشکهٔ تانک، جام شهادت نوشید.

انا لله وانا الیه راجعو ن

روحش شاد و یادش گرامی باد.

محمد عارف شهید

محمد عارف ولد میرزا ولی محمد مسکونهٔ قریهٔ دوآبی ولسوالی نهرین ولایت بغلان در سال ۱۳۳٤ در قریهٔ مذکور تولد شده بعد از سن هشت سالگی به مکتب شامل گردیده بنا بر ذکاوتی که داشت دوران تعلیمی مکتب را بوجه احسن سپری نموده از صنف دواز دهم لیسهٔ نهرین در سال ۱۳۵۳ فـــارغ التحصیل گردیده است. وی درایام

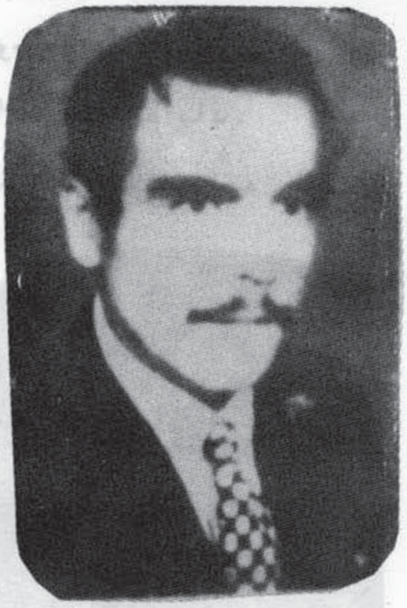

متعلمی برعلاوهٔ دروس مکتب به مطالعات کتب اسلامی پرداخته به اندازهٔ قدرت وتوانائی فکری خود در بارهٔ اسلام ومسؤلیت‌های مسلمانا ن معلومات کافی داشت و در ایام متعلمی علیه کفر و کمونیزم به مبارزات خستگی ناپذیر ادامه داده همیشه افکار مردم و متعلمین را علیه آنها تحریک می نمود.

مذکور مدت دوسال را بدون داشتن وظیفهٔ رسمی به کسب دهقانی سپری نموده و در سال ۱۳۵٦ در ریاست گادستر بحیث مامور ایفای وظیفه می نمود و در نصف سال ۱۳۵۷ بدونظهور مشک قانونی اش وی را حکومت ملحد وقت به عسکری اعزام نمود و در جریان عسکری مدت شش ماه را در حبس بسربرد که بامجرا شدن ایام حبس مذکور در اوائل سنبله ۱۳۵۸ بمشکلات زیادی مستحق ترخیص شناخته شد

زمانیکه از عسکری ترخیص اخذ نمود علی‌الفور با برادران مجاهدش پیوست وبمبارزهٔ مسلحانه اش علیه کفروکمونیزم ادامه‌داد ودر قرارگاه دوآبی بحیث آمر قرارگاه ایفای وظیفه می نمود و در عملیات ضد روسها ونوکرانشان علاقهٔ خاصی داشت و در حین دستگیری رئیس جبههٔ ملی پدروطن باملا عبداللطیف یکجا جام شهادت را نوشید (اناالله واناالیه راجعون)

عبدالمنان شهید :

عبدالمنان ولد جمعه گل خان در یک خانوادهٔ بی بضاعت در سال ۱۳۳۶ متولد، مسقط الرأس قریهٔ باش قلعه ولسوالی نهرین ولایت بغلان. درسن هفت سالگی در سال ۱۳۴۳ شامل مکتب ابتدائیه مرکز نهرین گردیده الی صنف پنجم بدورس خویش موفقانه ادامه داده و بنا بر بعضی مشکلاتی که شامل حال خود و فامیلش گردید نتوانست تعلیماتش را به پایهٔ اکمال برساند. وی در سال ۱۳۵۷ به عسکری سوق و بعد از یک سلسله فعالیت هائیکه در داخل قطعهٔ عسکری به نفع برادران مجاهد خود انجام میدهد شرایط محیط را بر خود ضیق پنداشته و از قطعهٔ عسکری فرار نموده و با سائر برادران همرزم خویش در صحنهٔ پیکار علیه متجاوزین وارد میگردد . وی درین مدت یک

عبدالمنان شهید

سال و ده ماه در چندین عملیات که بالای دشمن صورت گرفته‌است‌شهامت بی شائبهٔ ازخود نشان داده وازجمله فعالترین مجاهد گروپ متحرک غند طارق ابن زیاد بود . وی درعملیات های نظیر عملیات ولسوالی های خان آباد، اشکمش ودوشی علاقه داری بنگی و مرکزکندوز و غیره داوطلبانه شرکت نموده ضربات کوبندهٔ باد ستیاری همرزمانش بر پیکر دشمن وارد نموده است . فلهذا (این یک حقیقت مسلم است که دشمن نمی خواهد همچو مبارزین با شهامت و واقعیت جو در صفوف مسلمانان جاداشته باشند .) بتاریخ ۴/۱۱/۶۰ هلال‌قتل‌وی را چیده‌ودر نزدیکی خانه اش ازکمین‌گاهی از جانب چند نفر عمال اجنبی هدف فیر گلولهٔ ماشیندارها قرار میگیرد و جام شهادت را مینوشد انا لله وانا الیه را جعون

ملا عبد اللطیف شهید :

ملاعبداللطیف ولد مولوی‌جمعه خان مسکونه دوآبی ولسوالی نهرین ولایت بغلان در سال (۱۳۲۷) در قریهٔ مذکور چشم بدنیا کشود. بعد از سن هفت سالگی درمدرسهٔ دینی که در نزدیکی خانهٔ شان قرار داشت به به تحصیل آغاز نموده مدت چند سال را در قریهٔ خود به‌تحصیل خصوصی ادامه داد. بعد از اینکه قدوت توانائی‌رادرخودپیداکرد نبوغ فکری اش وی را مجبور ساخت تا حس کنجکاوی اش جوانتر شده در قسمت فرا گرفتن تحصیل توجه بیشتر نماید همان بود مدتی را بیک مدرسهٔ دینی و مدتی را هم به مدرسهٔ دیگری سپری نمود و در جریان

تحصیل در هر گوشه و کنار از ظلم و فسادیکه از دست زمامداران حکومت سر می‌زد مسلمانها را باخبر ساخته وظیفه اسلامی و ایمانی خود را انجام میداد .

درسال(۱۳۵۲) در وقت حکومت فاسد داؤد شاهی دست بمبارزهٔ علنی زد از یک منطقه به منطقه دیگر

مسلمانها را بـــه مبارزهٔ اسلامی تشویق و ترغیب مینود بعد از براه افتیدن کودتای سیاه کمونیست‌ها در افغانستان موقعیکه ندای انقلاب اسلامی در سرتاسر افغانستان طنین انداز شد، بحیث قومندان قطعه متحرک مجاهدین قررگاه دیده مجاهدین قریه دوآبی را تنظیم نمود. در تمام عملیا تی که با لای روسها و پرچمی های ملحد از طرف مجاهـــدین منطقه صورت میگرفت. اشتراک می نمود و سرسختانه می جنگید. بالآخره در سال(۱۳۶۱) در ماه سنبله بخاطر دستگیری یک نفر سردسته جبهه ملی پدر وطن که در قریه خواجه خضر ، جای گزین شده بود برای موصوف وظیفه داده شد تا او را دستگیر نماید بعـد ازینکه خانهٔ آنرا در محاصرهٔ خودمی آورد در حین داخل شدن بحـ یلی ازطرف رئیس مذکور مورد فیر مرمی قــرار گرفته از قضأ باصابت مــرمی در پیشانی اش بــه سن سی‌وسه سالگی پدرود حیات گفته جام شهادت را نوشید . وانالله و انااليه راجعون ».

عبدالعطاء شهید

عبدالعطا ولد جهانگیر خان مسکونه قریه سنجتک ولسوالی نهرین ولایت بغلان، درسال ۱۳۳۴ دریک خانوادهٔ فقیر و بی بضاعت پا بعرصهٔ وجود گذاشت. حینیکه توانائی و قدرت کار کردن را کسب نمود درصدد آن شدتا از پیشهٔ دهقانی اعاشهٔ و اباطهٔ

فامیلش را نماید درسال ۱۳۵۵ داخل عسکـــری ودر ســا ل ۱۳۵۷ ترخیص گردیده وبعد از یک سلسله فعالیت های سری در اوا یل سال ۱۳۵۸ علناً دست به مبارزه وجهاد میزند چندین عملیات موفقانه رادرمسیر شاه راه پل خمری-دوشی انجام داده در سال ۱۳۶۰ از اینــکه سلاح و مهمـات کــافی در اختیـا ر ش قرار ندا شــت به سر گروپی یک گروپ مجاهدین عازم پشا ورگردید. بعد از بازگشت از پشاور، کما کان به جهاد و مبارزهٔ مسلحانهٔ اش ادامه دا د

یک روز بعد از عـملیا ت تاریخ ۲۱-۱-۶۰--۲۴-۱-۶۰ که بالای گاریکران عسکری وسایر پسته های ولسوالی نهرین صورت گرفــت در ا ثـر پرتاب بمب از هلکوپتر در با لای خا نه ئی که مذکور در انجا قرار داشت بد رجهٔ رفیعهٔ شهادت نائل گر دید

انا لله وانا اليه راجعون

مرحوم عبدالجبار شهید

عبدالجبار ولـد حاجی عبدالستار ساکن قریهٔ نهر چمن مرکز ولایت تخار در سال(۱۳۳۸) در قریهٔ مذکور تولد گردید. در سال (۱۳۴۳) شامل مکتب شد. در سال(۱۳۵۲) به لیسهٔ تالقان شامل گردید و در سال (۱۳۵۷) بدرجهٔ عالی از صنف (۱۲) فارغ ودر همین سال از طرف کمونیست ها زندانی گردید و پس از رهائی از محبس ، رهسپار جبهه

گردید و به برادران مجاهد و مبارزش یکجا وهمگام ، بر علیه همه دشمنان دین و عقیده و آزادی به نبرد پرداخت . این بـرادر، در دوران جهاد و مبارزه‌اش متحمل خسارات مالی فراوان گردید است. در سال (۱۳۵۹) خانه اش را ، روسها منهدم و مواد ار تزاقی و اثاث البیت او را هر آنچه بود غارت کردند.

خلاصهٔ سخن اینکه : این برادر با کمال شهامت و دلاوری ، همهٔ مشکلات را پذیرفت و تحمل نمود ولی لحظه ای سنگر مبارزه را ترک نگفت و بالآخــره بتاریخ ۲۹/ ۷ /۱۳٦۰)روزچهارشنبه در در حوالی ساعت یازده بجه روز در جریان یک نبرد خونین با دشمن جام شهادت بر کشید و شهید شد

اناالله وانا الیه راجعون

شهید مولوی عبدالحنان گلگون کفنی

ازحماسه آفرینان کشور

مولوی عبدالحنان فرزند - - - که در سال ۱۳۳٦ در قریه ''درهٔ رزک'' مربوط ولسوالی چاه آب ولایت تخار تولد گردیده و در دامان پراز مهر و عطوفت والدینش به نشو و نما پرداخت . والدینش به تربیه و پرورش فرزند خویش علاقهٔ مفرطی داشتند و آرزو مند بودنـد تا پسر شان ، تعلیمات اسلامی فراگیرد و در آینده مصدر خدمت به اسلام و مردم گردد . فلهذا به تاسی ازین آرزو مندی بود که عبدالحنان به آن سن و سالی که میتوانست به فراگرفتن دانش بپردازد رسید ، والدینش اورا به مکتب دهاتی ''ورنخواهٔ'' شامل نمودند که تاصنف سوم درین مکتب بـه درس و تعلیم خویش ادامه داد . پس از فراغت ازین مکتب ، موصوف بنابر علاقهٔ شدید خودش و نیز بنابر تقاضی والدینش به مدارس دینی روی آورد و به آموختن و فراگرفتن علوم اسلامی تلاش و جدیت زائد الوصفی از خود نشان داد . پس از مدت تعلیم و تحصیل در مدارس دینی وطنش، برای تحصیلات عالی به کشور اسلامی پاکستان عزیمت نمود . و از محضر علماء و دانشمندان آن سامان فیض بسیاری برد و استفاده های بیحدی نمود .

مولوی عبدالحنان ، در جریان تحصیلات و تعلیمات عالی اش متوجه نابسامانی ها و ناهنجاری های شده بود که از مدت ها

مولانا عبدالحنان شهید

قبل به اینسو به اثر عناد و کینه توزی های دشمنان اسلام دا منگیر عالم اسلام و امت مسلمه شده بود ازینرو همیشه در پهلوی آموزش و تعلیم خویش عمیقاً به این نکته متوجه بود که بایـد علل و عوامل و انگیزه های اینهمه لجام گسیختگی ها را بیابد و امراض مهلک و مدهش عقیدتی و فکری را که دا منگیر بسیاری از ساده انـدیشان و یا فریب خوردگان گردیده است ، تشخیص و بی چاره و علاج آن براید .

درجریان همین تلاشها و تپیدنها بود که بتاریخ ۷ ثور ۱۳۵۷ فاجعهٔ ننگینی از طرف کثیف ترین مزدوران استعمار «کمونیست هـا» روی کار آمـد و بایک کـودتـائی خونـین ، نـوکـران بی ماهیت روس جنایت کار برکشور ما سر قدرت آمدند و همه میدانند

که بابمیان آمدن این وحشیها چه بلائی و چه مصیبتی برسر مردمان بیچاره و مظلوم ما نازل شد.

مولانای موصوف دیگر بهترین فرصت را برای جهاد و قیام فراهم دیده و بیدرنگ در برابر ظلم و تجاوز قیام نمود و برای درهم کوبیدن سنگر ظلم و استبداد به سنگر های خونین جهاد شتافت و دوشا دوش دیگر برادران همرزم و مجاهدش به نبرد مسلحانه آغاز نمود.

مولوی عبدالحنان، در طول مدت چهار سال باکمال متانت و شجاعت از حریم عقیده و ناموسش با مال و جان پاسداری نمود. به مناطق مختلف جهت انجام عملیات بالای دشمن رفت و در تمام مواقع ضربات کوبنده و سهمگین خود را بر دشمن وارد، آورد و سنگر ها و همسنگران جان باز و دلیرش شاهد آنهمه جانبازی های بیدریغ این عالم روشن ضمیر بوده اند و کارنامه های این مرد مومن در دفتر روزگار به خط جلی و زرین ثبت خواهد شد و رشادت ها و قهرمانیهایش مشعل فردای نسل آیندهٔ این مرز و بوم خواهد گردید.

بتاریخ ۱۵ رمضان مطابق ۱۶ سرطان ۱۳۶۱ هجری شمسی، درحالیکه در سنگر الفاروق در مرکز ولسوالی چاه آب، موصوف همدوش دیگر برادران همسنگر و همرزمش، در دفاع از حریم پاک عقیده و ناموسش، در برابر هجوم وحشیانه دشمن بمقابله مصروف بود و طیارات دشمن موضع سنگر این مجاهد قهرمان را مورد حمله قرار دادند، بتاریخ متذکره، موصوف درحالیکه در سنگر با استفاده از دهشکه بروی طیارات دشمن آتش میگشود به شهادت رسید. و به جوار رحمت ایزد متعال پیوست.

انا لله وانا الیه راجعون
روحش شاد و یادش گرامی باد.

نصراله شهید

نصرالله ولد غلام‌خان درسال (۱۲۹۲) در قریهٔ رحمت خیل علاقداری بولغین ولایت پروان تولد گردید. مدت چندسال به‌تحصیل علوم دینی پرداخت. درسال (۱۳۱۲) عازم ولایت تخار گردیدو در آن ولا- سکنی گزید. پس از بمیان آمدن حکومت مز دوران کر مان دروطن عزیز ما، این برادر به جهاد علیه کمونستها آغاز کرد. بتاریخ ۲۰ جدی سال ۱۳۵۸ ازطرف پرچمیها ی بی وجدا ن وکثیف دستگیر گردید، در پهلوی اینکه اموال و اثاث البیت خانه اش رابه غارت بردند، خودش را نیز مدت پنج ماه زندانی ساختند. پس از رهایی از محبس دو باره به جهاد خویش علیه کفار ادامه داد، بتاریخ ۱۳۵۹/۷/۱۸ همراه عده ای از برادران مجاهدش درمحاصرهٔ دشمن قرار گرفت و پس از یک سلسله زدو خورد شدید و سنگین، حلقهٔ محاصره درهم شکست و مجاهدین نجات یافتند. بتاریخ ۱۳۵۹/۷/۲۶ شب دوم عید قربان غرض احوال پرسی از فامیل ومنسوبین خویش، بخانه اش رفته بود که به اثر راپور جواسیس‌دولت، در حوالی ساعات یازده و نیم شب مذکور از طرف قوای‌روسی خانه‌اش بمحاصره‌کشیده شد. این برادر بمقابله پرداخت و بعد از یک سلسله زد وخورد، در حوالی ساعات دونیم شب بشهادت رسید وبجوار رحمت ایزدی پیوشت انا لله و انا الیه راجعون روحش شاد و یادش گرامی باد!

مناجات

بار الها (!)

عظمت و شکوه حیات انسانی، بل حقیقت وجود آدمی بسته به "ارزشها" ست وتو جان همه ارزشهائی، و امروز همهٔ ارزشها مرده اند ودر این فاجعهٔ "مرگ ارزشها"، انسان و انسانیت برخاک مذلت و بدبختی نشسته، وگرچه سیاه مستان بادهٔ غرور وخود پرستی هر گز نمیخواهند این سرنوشت شوم خویش را برخ خود بیاورند، اما دیگر همه نیک میدانیم که در تمام قلمروها ودر زیر پرچم تمام ایدئولوژیهای رنگا رنگ، "هر کس به شیوهٔ خاص خود بدبخت است."

خداوندا "!"

در عصری که دیگر هیچ معیار ثابت و مشخصی برای آدمی نمانده وهمه چیز به ملعبه وباز یچه ای بدل شده، چه تیره روزیها که از طرف خیر اندیشان (!) بشریت و فلسفه های صلاح اندیشانهٔ (!) آنان نثار انسان و انسانیت نگردیده وچه روزگار سختی که از جانب صاحبان قیافه های ظاهر الصلاح و فیلسوف مآب، به جامعهٔ بشری ارزانی نگردیده؟

پروردگارا (!)

اگر انسان میدانست که سر برداشتن از آستان عبودیت تو چسان اورا بندهٔ زر خرید عوامل پست وبی مقدار کرده و مقهور طاغوتهای قاهر و جبارش می‌کند، و قبل از همه اورا از "خود" بیگانه نموده و حقیقت و جودی اش را زایل می نماید ودر فضائی از پوچی وگیجی حیرانش میکند و ...

وبالآخره اگرمیدانست که روی‌گردانی از بارگاه کبریائی توتاوانی چنین سنگین در بردارد، شاید هرگز تن به چنان سودای نا مبا کی نمیداد و خویشتن برفاجعهٔ مرگبار" انسان پرستی" بجای "خدا پرستی" رضا نمیداد.

بار الها "!"

دیدگان ما را این قدرت عطا فر ما که در آشفته بازار جهان امروز حق را از باطل، دوست را ازدشمن، صالح را از فاسد، دانشمندرا ازدانشمند،خیر اندیش‌را ازخائن،فلسفهٔ را ازسفسطه،وبالآخره‌صداقت را از خیانت باز شناسیم و طعمهٔ دسیسه های جو ر واجور و گرفتار دامهای رنگا رنگ نگردیم.

خدایا "!"
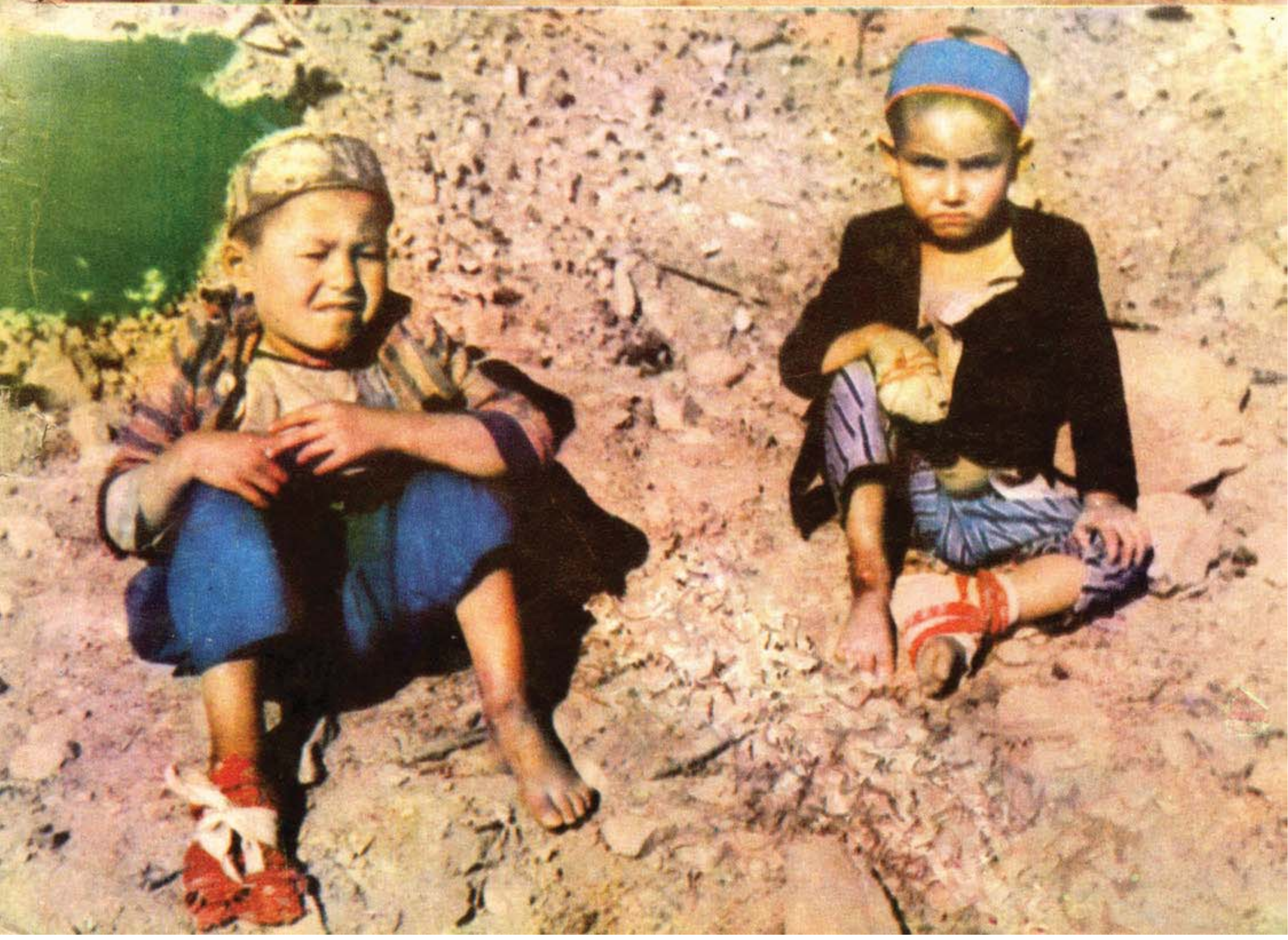
کسانیرا که در این ظلمت فراگیر، چراغ هدایتی بدست گرفته وصادقانه کمر خدمت خلق برمیان بسته ودر بیداری افکار وآشنا ساختن انسان با "خود" وخدایش واعتلای شخصیت او، با هزاران خو نا به می کوشند واز خود می گذرند، یاری بفرما ومارا این توفیق ده، تادر شناخت حقایق وگسترش میدان دید و ارتقاء سطح فکر و روح خود و انجام وظایف خطیری که در ساختن جامعه ای برمبنای توحید و حق و عدل بر عهده داریم، از نصرت ویاری تو برخور دار گردیم.